

עֲזָרִי מִעַם הַשָּׁם עוֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ

סֵפֶר

זֶהְרִי הַזֶּהָר

וּבּו שִׁבְעֵי סִפְרִים נִפְתָּחִים:

- א. סֵפֶר "חָבֵל עַל כָּל רֶגֶע"
- ב. סֵפֶר "נִשְׁמֹת הָרֶשֶׁב"י"
- ג. סֵפֶר "חַיִּים שֶׁל זֶהָר"
- ד. סֵפֶר "הַשְּׁפָעוֹת הָרֶשֶׁב"י"
- ה. סֵפֶר "רַחֲמֵי הָרֶשֶׁב"י"
- ו. סֵפֶר "הַזֶּהָר וְהָר סִינִי"
- ז. סֵפֶר "הַקְדָּמַת כַּח הַזֶּהָר"

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה "קִבִּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב" א'
תִּשְׁרִי תִשְׁעִי"א לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

גדולי ישראל מכל העדות בכל קהילות ישראל

עוררו על לימוד הזוהר

מהמנהיג הראשון שהנהיג את עם ישראל משה רבינו רעיא מהימנא, ואח"כ בדורות הבאים אליהו הנביא זכור לטוב, ובדאי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל מחבר ספר הזוהר.

בכל הדורות החשיבו ועוררו על לימוד הזוהר: ראשונים, אחרונים, גדולי החסידות, גדולי ליטא, גדולי הספרדים ועד גדולי זמנינו. (לפניכם רשימה לפי סדר הא"ב)

[דברי כל אחד מן הרשימה והרבה יותר תוכלו למצוא בספר "אור הזוהר"]

רבי ישעיה בן אברהם הלוי הורוביץ זצ"ל (בעל השל"ה הקדוש)	רבי אליהו ד-ווידיאש זצ"ל (בעל ראשית חמה)	ראשונים
רבי מאיר פאפריש זצ"ל	רבי אלעזר אזכרי זצ"ל (בעל החרדים)	רבינו אהרן הלוי זצ"ל (בעל ספר החתוך)
רבי משה קורדובירו זצ"ל (הרמק)	גורי האריז"ל	רבינו בחיי זצ"ל
רבי משה זכותא זצ"ל (הרמ"ז)	רבי חיים ויטאל זצ"ל	רבי יהודה החסיד זצ"ל (בעל ספר חסידים)
רבי משה חיים לוצאטא זצ"ל (הרמח"ל)	רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל (בעל יערות דבש)	רבי יוסף בן אברהם גיקטילה זצ"ל (בעל שערי אורה)
רבי משה בן יוסף טראני זצ"ל (המב"ט)	רבי יוסף קארו זצ"ל (בעל השולחן ערוך)	רבי משה בן נחמן זצ"ל (הרמב"ן)
רבי נתן שפירא זצ"ל (בעל מגלה עמקות)	רבי יעקב קאפיל זצ"ל	רבי שלמה בן אברהם אדרת זצ"ל (הרשב"א)
רבי שכתי מראשקוב זצ"ל	רבי יעקב צמח זצ"ל	אחרונים
הבית דין מאמסטרדם	רבי יצחק דלטאש זצ"ל	רבי דוד בן שלמה אבן זמרא זצ"ל (הרדב"ז)
	רבי יצחק לוריא הארי ז"ל	רבי אברהם בן מרדכי אזולאי זצ"ל (בעל אור חמה)

גדולי החסידות

רבי משה חיים אפרים מסדילקוב זצ"ל (בעל דגל מחנה אפרים)	רבי יהודה אריה לייב אלתר זצ"ל (בעל השפת אמת גמור)	רבי אברהם וויינברג זצ"ל (בעל יסוד העבודה מסלונים)
רבי משה גרינוואלד מחוסט זצ"ל (בעל פירות הבשם)	רבי יחיאל מיכל מזולטשוב זצ"ל	רבי אברהם טכאריק זצ"ל
רבי משה טיטלבוים זצ"ל (מאיתעל בעל ישמח משה)	רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל (בעל תולדות יעקב יוסף)	רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא זצ"ל (בעל אוהב ישראל)
רבי משולם פייבוש מוזאריני זצ"ל (בעל יושר דברי אמת)	רבי ישראל המגיד מקאנוני זצ"ל (בעל עבודת ישראל)	רבי אברהם שמחה הורביץ מבארניב זצ"ל
רבי נחמן מברסלב זצ"ל	רבי ישראל מבלאזוב זצ"ל	רבי אהרן מקרלין זצ"ל
רבי נחמן מטולטשין זצ"ל	רבי יעקב יוסף מסקווירא זצ"ל	רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל
רבי נתן מברסלב זצ"ל	רבי יעקב קטינא זצ"ל (בעל רחמי האב)	רבי אליעזר צבי מקאמרנא זצ"ל
רבי פנחס מקארין זצ"ל	רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנא זצ"ל	רבי אלימלך מליזנסק זצ"ל (בעל נועם אלימלך)
רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב זצ"ל (בעל בני יששכר)	רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זצ"ל	רבי אשר מסטולין זצ"ל
רבי צבי הירש איכנשטיין מזידיטשוב זצ"ל (בעל עטרת צבי)	רבי יצחק בן נתן מברסלב זצ"ל	רבי בנימין זאב מסלאנים זצ"ל
רבי צבי הירש האראוויץ מבאקשעוויץ זצ"ל	רבי יצחק מסקווירא זצ"ל	רבי יוסף מנעמירוב זצ"ל (בספר וכוחא רבא)
רבי צבי הירש מנדבורנה זצ"ל (בעל צמח ה' לצבי)	רבי ירחמיאל ישראל יצחק דנציגר זצ"ל (בעל ישמח ישראל מאלטסנדר)	רבי ברוך ממזיבז זצ"ל
רבי צבי הירש שפירא זצ"ל (בעל דרכי תשובה ממנוקאטש)	רבי ישראל מטשרטקוב זצ"ל	רבי גרשון העניך ליינער מראדזין זצ"ל (בעל דוהר חרקים)
רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל	רבי ישראל פרידמן מרוזין זצ"ל	רבי הלל ליכטנשטיין מקאלאמאיי זצ"ל
רבי קלנימוס קלמן זצ"ל (בעל המאור ושמש)	רבי ישראל דוב מילעדינק זצ"ל (שארית ישראל)	רבי הלל מפאריטש זצ"ל
רבי שבת בן יעקב יצחק ליפשיץ זצ"ל (בעל סגלת ישראל)	רבי מאיר בן רבי אהרן שורץ מפיהייץ זצ"ל	רבי זאב וואלף זצ"ל (בעל אור המאיר מיזאמיר)
רבי שלמה ברוך מבודפסט זצ"ל	רבי מנחם מנחם מרימאנאו זצ"ל (בעל מנחם ציון)	רבי חיים אלעזר שפירא ממנוקאטש זצ"ל (בעל מנחת אלעזר)
רבי שלמה שלילמ זצ"ל	רבי מדרכי מטשערנאבאל זצ"ל	רבי יהודה אלברשטאם מצאנז זצ"ל (בעל דברי חיים)
רבי שמואל העליר זצ"ל (באב"ד צפת)	רבי מנחם נחום מטשערנאבאל זצ"ל (בעל מאור עינים)	רבי חיים הכהן זצ"ל
רבי שמהה בונם מפשיסחא זצ"ל	רבי מנחם מנדל מורגנשטרן מקוצק זצ"ל	רבי חיים מטשערנאווין זצ"ל (באר מים חיים)
רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל (אדמו"ר חזקן בעל התיא)	רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (בעל הצמח צדק מליובאוויטש)	רבי חיים צבי עהרנרייך (בעל קצה המטה) זצ"ל
	רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (אדמו"ר האחרון מליובאוויטש)	רבי חנן העניך מאלכסנדר זצ"ל
		רבי חנן העניך זצ"ל (בעל חב"ש שמח מאלעסק)

גדולי ליטא

רבי **אליהו מוילנא הגר"א** זצ"ל
רבי **אפרים זלמן מרגליות מבראד** זצ"ל (בעל המטה אפרים)
רבי **אלכסנדר יוסקינד מהוראדנא** זצ"ל (בעל יסוד)

גדולי הספרדים

רבי **אברהם אזולאי** זצ"ל (בעל חסד לאברהם)
רבי **אברהם איסטרוולסה** זצ"ל
רבי **אברהם כלפון** זצ"ל
רבי **אליהו בן אמוזג** זצ"ל
רבי **אליהו בן סולימן מאני** זצ"ל (בעל כסא אליהו)
רבי **אליעזר בר יצחק פאפו** זצ"ל (בעל פלא יועץ)
רבי **אליעזר בר שם טוב פאפו** זצ"ל (בעל דמשק אליעזר)
רבי **חיים חורי** זצ"ל

גדולי דורינו

רבי **אברהם בן יעקב הכהן** זצ"ל (בעל סגולה ותפלות)
רבי **אברהם יצחק הכהן קוק** זצ"ל
רבי **אחירן ראטה** זצ"ל (בעל שומר אמונים)
רבי **בנימין ראבינאוויטש** זצ"ל (חבר הבר"ץ)
רבי **ברוך צבי מושקוביץ** זצ"ל
רבי **דניאל פריש** זצ"ל (בעל מתוק מדבש)
ה**גאונים הצדיקים** חברי **בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב**
ה**גאונים הצדיקים** חברי **בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד**
רבי **חיים שמואל כהנאגון הצדיק** זצ"ל
רבי **אליהו לאפיאן** זצ"ל
רבי **יהודה אשעלג** זצ"ל (בעל הסולם)
רבי **יואל טייטלבוים מסאטמאר** זצ"ל
רבי **יוסף זימן זוננפלד הראב"ד** זצ"ל
רבי **יוסף ישר** זצ"ל
רבי **יחזקאל שרגא משינאווא** זצ"ל (בעל דברי יחזקאל)
רבי **יחזקאל שרגא ליפשיץ האלברשטאם**
מס**טראפנוב** זצ"ל
רבי **יצחק יעקב ווייס** זצ"ל (הגאב"ד פוסק הדור בעל מנחת יצחק)

ספרים

ספר אברהם במחוז
ספר אור יצחק
ספר אור ישעיה מירא דביא
ספר אור יקר
ספר אור לישירים
ספר אורה ושמחה
ספר ארץ נשנית
ספר באר לחי רואי
ספר בית אשר
ספר בנין יוסף
ספר בנין שלמה
ספר ברית מנוחה
ספר דברי יום ביננו
ספר דברי יהודה
ספר דברי יעקב

ספר דורש טוב
ספר דרך ארץ' (מנחת יחידיו ארם טוביה)
ספר דרכי ציון
ספר הדרת מלך
ספר הנהגות ישירות (מתלמידיו בעל שם טוב זצ"ל)
ספר הקנה
ספר הקנה הגדול
ספר הפליאה
ספר התקונים דפוס ליוורנו
ספר ויקחל משה
ספר זחר דפוס מנטובה
ספר זכירה לחיים
ספר חגי מועדי ישראל
ספר חות יאיר

ספר חיים שאל
ספר טהרות הקדש הקדמון
ספר טעמי חמנהנים
ספר יוחסין השלם
ספר יסוד יוסף
ספרי יריאים
ספר ירים משה משפט חבא"ת
שר'ת ישיכלי עבדי
ספר כהן הירק
ספר לקוטים יקרים
ספר מאירות עינים
ספר מאיר לעולם
ספר מבוא לחכמת הקבלה
ספר מבשר צדק
ספר מסילות חכמה

ספר מעבד יבק
ספר מעין גנים
ספר מעשי אמתים (מלביני החוזה)
ספר מצרף להכמה
ספר מקדש מלך
ספר סדר חיוס
ספר נופת צופים
ספר סוד השם ליראיו
ספר סודו פסח כהלכותו
ספר סמא דחיי
ספר עמוד העבודה
ספר עמק המלך
קונטרס עץ החיים
ספר עשר קדשות

ספר פי חכם
שאלות ותשובות פרחי כהנה
ספר פרי קדש הלולים
ספר קהלת יעקב (לבעל מלא הדויעים זצ"ל)
ספר קהלות יעקב
ספר קול בוכים
ספר שאלות ותשובות דביר
ספר שלום ירושלים
ספר שלחן ערוך חרב (הלכות)
תלמודו (חרוז)
ספר תקוני ליל חושענא רבה
ספר תקוני זחר דפוס בילוגראדו

רבי **ישראל מאיר הכהן מראדין** זצ"ל (בעל החפץ חיים)
רבי **פנחס אליהו הורוביץ מווילנא** זצ"ל (בעל "ספר חברית")
רבי **שלמה אלישיב** זצ"ל (בעל הלשם)

ושרש העבודה)
רבי **יוסף בן שלמה מפוזין** זצ"ל
רבי **יעקב מליטא** זצ"ל (בעל חוות הדעת)
רבי **יצחק אייזיק חבר** זצ"ל (בעל פתחי שערים)

רבי **יעקב אנהורי** זצ"ל
רבי **יצחק בן צבי אשכנזי** זצ"ל
רבי **יצחק בר ישעיה עטיה** זצ"ל
רבי **משה בסולה** זצ"ל
רבי **שלום בן משה בוגולז** זצ"ל (בעל כסא מלך)
רבי **שלום געבי** זצ"ל (בעל באר לחי)
רבי **שמעון לביא** זצ"ל (בעל כתם פז ובעל המחבר השיר בר יוחאי)

רבי **גבריאל צינער** שליט"א (בעל נטעי גבריאל)
רבי **יהודה שניפלד** שליט"א
רבי **יוסף ליברמן** שליט"א (ראש מתיבתא כולל שומרי החומות)
רבי **יעקב מאיר שכטר** שליט"א
רבי **יעקב ישראל לוגאסי** שליט"א
רבי **יעקב משה הלל** שליט"א (ראש מתיבתא אהבת שלום)
רבי **יצחק טוביה ווייס** שליט"א (גאב"ד ירושלים)
חרב **כלפון משה הכהן טונים** שליט"א
חרב **מרדכי סגרין** שליט"א
רבי **יורדכי שמואל אשכנזי** שליט"א (ראב"ד כפר חב"ד)
רבי **משה שטרנבוך** שליט"א (ראב"ד ירושלים)
רבי **משולם פייש סג"ל לאווי** שליט"א (האדמו"ר מטאטוה)
רבי **צבידאי יוסף** שליט"א (בעל שרת יבי"א ושרת יחיד)
רבי **ראובן אלבו** שליט"א
רבי **שלום יהודה גראס** שליט"א (בעל שמירת המצות והמשניות, גאב"ד ראדמיר תאלמין)
רבי **שמואל הלוי וואזנער** שליט"א (פוסק הדור בעל שבת הלוי)

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר

חבל על

כל רגע

חלקים נבחרים מדרשה

לחזוק למוד הזהר הקדוש

— יום הקדוש תשע"א —

מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין — בית שמש

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

תשרי תשע"א לפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י –

(בְּזֶהָר תְּרוֹמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת חֲזָהָר הַקָּדוֹשׁ]

מִתַּעֲלָה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מִה שָּׁאִין כָּל אָדָם זֹכֶה לָזֶה

א. כּוֹפֶה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נַחֲת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ.

ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרֵב, וּמַרְבֶּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְטִיחַ לוֹ הַרְשֵׁב"י:

א. זֹכֶה לְרֵאוּת בָּנִים לְבָנָיו.

ב. זֹכֶה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הָזֶה.

ג. זֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אַחַד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהָרַע לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹחָה בִּידּוֹ.

ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְּבָרַךְ בָּהֶם אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכֶה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שַׁע"י "חֲבֵרָה מַזְכֵּי הָרַבִּים הָעוֹלָמִי"

מַפְעֵל עוֹלָמִי לְהַצֵּלֶת הַדָּת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-6784-054 / פקס: 02-995-1300

ספר חבל על כל רגע

חלקים נבחרים מדרשה
יום הקדוש תשע"א
מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש

חודש תשרי תשע"א = 771

771 בגימטריה = "ביאת משיח" = "אבינו שבשמיים" = "יחיה חיים טובים ומאושרים" [הכל רק על ידי למוד הזהר הקדוש]

ועת צרה = 771 היא ליעקב וממנה יושע. הכל תלוי בנו !!!

אצלך מתגלגלים יהלומים - תזהר שלא תחשב שזה זכוכית.

באמריקה אומרים זמן זה כסף – אצלנו היהודים אומרים זמן זה

חיים !!!

אבל אף אחד לא יודע כמה באמת שווה הזמן שלו!!!

חבל על כל רגע

ואיך אפשר להפוך 5 דקות ליותר משמונה מליון שנה, זה רק במשגי העולם הזה (מלבד העולם הבא ששם יש חיי נצח עין לא ראתה אלקים וזולתך יעשה למחכה לו).

עכשו שאתה יודע שכל דקה שוה לך יותר ממליון וחצי שנה לא תבזבז אף רגע - מי משגע חסר דעה שיזרק עשירות בהשג יד.

אתה רוצה עורך דין מפרסם ומצליח צמוד אליך - רופא ממחה שדואג שלא תחלה שיתלווה אליך בכל שעות היממה

ברכה מבטחת לבנים צדיקים ונחת מהצאצאים

מזל טוב ומצלח כל ימי חייך - חיים ארכים טובים ומתקנים, - שפע ברכה והצלחה בכל הענינים.

(א) בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע

לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת (מיכה פרק א' פסוק ה') ... (אליהו זוטא פ"א, מחב"ר אות ה') ועל כן צריך האדם להשתדל מאד בכל מאמצי כוחו לצוד הזמן מהבלי העולם הזה ולעסוק בו בתורה בכל מה שאפשר לו כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמו שכתוב הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים, (תהילים פרק י"ט, י"א), (פ' החיים סימן קנ"ו סקי"א)

בואו חשבון !!! – מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר
בין בימות החול ובין בשבת קודש

(ב) ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על
פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-
לך" – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא
משאר יומין".

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שניה,
כתב וזה לשונו: כתבו המקבילים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה
ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול.
עכ"ל ק. ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלה שנים, שנאמר כי
אלה שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא –
זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של
השי"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלה
ידות, לערך ימי החול. (מצא חן במדבר).

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקורביו ואמר: "שעה
של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה
ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של
למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה
ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל".² ופסק הגה"ק הפך החיים (קנ"ה
סקי"ב), דלמוד הזהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו:

[ב] הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המלשנה
בחקיר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברע"א מהימנא (דף עה) "ווי לאינון דאכלין תבן
באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות",
לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוּגָה בו שְׁגִיאוֹת הִרְבֵּה הוּא חֲשׁוֹב לִפְנֵי
הַקֹּב"ה כְּדַכְתִּיב וְדָגְלוֹ עָלֵי אַהֲבָה וּפְרָשׁוֹ חֲז"ל וְדִלּוּגוֹ עָלֵי אַהֲבָה, עכ"ל.

וּכְבֵּר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מִהֵר"ש בּוֹזְגֵלוֹ זי"ע מֵאוֹר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַפֶּסֶא מֶלֶךְ"
דְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרֶךְ שָׁנָה שֶׁל לִמּוּד הַפֶּשֶׁט,
וְהַנִּבָּא פֶּסֶקוֹ בְּכַף הַחַיִּים (סִימָן קנ"ה סק"ב), וז"ל: ה"כסא מֶלֶךְ" (תקון מ"ג): כִּי
לִמּוּד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת, וְכָל שָׁכֵן אִם יִזְכֶּה
לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ מֵאֲמָר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תִּקּוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעָה
אַחַת מֵה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפֶּשֶׁט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן
עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיִּכְלָא דְּמִלְכָּא, וְיִהְיֶה מְרוֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים
רִאשׁוֹנָה בְּמִלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

גַּם בְּתִקּוּן ל' כְּתַב (הַפֶּסֶא מֶלֶךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כִּמָּה גָּדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלַמִּיד
חֻכָּם לְלַמֵּד קִבְּלָה. וְעִנְשָׁם כִּמָּה גָּדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים קִבְּלָה וְגוֹרָם אֶרֶךְ
גְּלוּתָא כִּי הֵם מַעֲכָבִים הַגָּאֲלָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד
הַקִּבְּלָה מֵה שֶׁלֹּא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפֶשֶׁטִי הַתּוֹרָה, כִּי גָדוֹל כְּתָה
לְקִרְבַּ הַגָּאֲלָה.

הָעוֹלָה מִדְּבַרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַפֶּסֶא מֶלֶךְ וְהַרִ"ח הַטוֹב זי"ע: דְּהַלּוּמִיד שְׁעָה
זֶהר הַקְדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, כְּלוּמִד אֶלֶף שָׁנָה פֶּשֶׁט בְּיוֹם חוּל. וּלְפִי זֶה, אִם
יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהר הַקְדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, הָרִי שְׂזָכָה לְתִקּוּן כָּל הַשִּׁית
אֶלְפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה. וּבְנוֹסָף עַל כֶּךָ חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בְּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר
הַשְּׂמִיחָה) הַמְּבָאָר: דְּלִמּוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנַּעֲשֶׂה בְּשְׂמִיחָה עֲרֹכּוֹ כְּפּוֹל אֶלֶף, יוֹצֵא
שְׂכָאָשׁר יְהוּדֵי לוּמִיד בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ וּבְשְׂמִיחָה תּוֹרַת הַרְשָׁב"י – "הַזֶּהר
הַקְדוֹשׁ" עוֹלָה בְּשַׁעָה אַחַת לְעֶרֶךְ שֶׁל מִלְּיוֹן שָׁנָה, (לִמּוּד פֶּשֶׁט בִּימֵי הַחוּל).
וּבִיִּסּוּרִים כְּפּוֹל מֵאָה, סֵךְ הַכֹּל לִיִּמּוּד זֶהר הַקְדוֹשׁ שְׁעָה בְּשַׁבַּת שְׁוֹהָה
מֵאָה מִלְּיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה!!!!!! וּשְׂנִיָּה אַחַת כ' 28.000 שָׁנָה תּוֹרָה. צֵא וַחֲשֵׁב
בְּלִימּוּד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכָל שְׂנִיָּה אֶתְהָ מִשְׁמַח אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וּמִקְדָּשׁ אֶת הַפֶּסֶק "וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא כ"ח ה'".

כתב הכף החיים (סי' קנ"ה סקי"ב): **מצוה פריה ורביה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד ואמרו חז"ל ודלא מוסיף יסף, וצריך שיחדש בכל יום מה שלא חדש מקדמת דנא, ובזה יאירו ימיו לעולם הבא** (בשם אור צדיקים אות י"ג), **וכתב מרנא הבן איש חי זי"ע** (חלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אדוניו יתן לו), **וז"ל: כי חדושי תורה בחלק הנסתר נקראים בנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עפ"ל. ויוצא לפי דבריהם הקדושים דפדי לצאת ידי חובת פריה ורביה בתורה חוב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר ומי יאמר זכיתי ויצאתי ידי חובתי.**

ובזה"ק (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) **כתוב שכל יהודי חוב לחדש חדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדשה נמצאת בבושה גדולה.**

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערך חדוש), **כתב: רק שיעמל בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרץ בתנ"ך ובש"ס או לפרש פירושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואח"כ כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים עפ"ל. הראת לדעת דהלומד זוה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בוודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שוה שנה כדברי הפסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למליון שנה כדברי האורחות צדיקים, ובסוורים כפול מאה כדאיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), פעם אחת בצער ממאה פעמים שלא בצער, וגם צער**

10 | כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה – פרק א: וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעזה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרש"י בסנהדרין צו ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם

כבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי. **בואו וראו: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה. ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.**

ג) החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים⁷], וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "**החלש יאמר גבור אני**" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": **יסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הודוי: וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שווה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפצריך לא ישוו בה"** בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחכה לו, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל.

מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

ודו ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלוךך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום

כתוב בכתבי האריז"ל: **שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה**, ובדורנו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הפוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מחם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים".

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!!
- משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמד כל יום יום היומי של תקוני זהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, ואפשר גם ללמד ולשמע ב"קול הזהר" בטלפון 0722-99-00-44, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

ויכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דני סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צנאה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק ז"ע"א: **"יודע אני שבזכות הזהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד**

[ח] ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

[ו] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[ז] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה ז"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [כבן 10 שנים] בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" ז"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. [א-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה].

זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו..." "ותורת הסוד מה היא עליה?" [ספר הרש"ש עמ' 158]. מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבון, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!" ... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו, ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישישים, כך יחדר תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזפה להיות מבני עליה כמו שפתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.

(ד) "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובצעמו געיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקויותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך פולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דררא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אמן כן יהיה רצון.

ה) מכתב חזוק מפבור קדשת אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א, מייסד "מפעל הזהר העולמי"

לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש בהפצת הזהר בכל העולם כלו – על ידי מפעל הזהר העולמי!

אשרי חלקכם שזכיתם לסייע למפעל קדוש ויקר המזרז ומקרב הגאולה כהבטחת משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו גן עלינו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". שבזכות חבורך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

וגם משמים הסכימו לכה! כמבאר בספר תקוני הזהר (תקון שתיתא בסופו), שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתרא בסוף יומיא, ובגיגיה, "וקראתם דרור בארץ". ובלשון הקדש: כמה בני אדם למטה

יתפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

גדולי ישראל בכל הדורות הכירו בגדל המעלה שבלמוד ספר הזהר, שמבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא. הם, שיזדעו את עצם קדששתה אפלו באמירה בעלמא. ומי לנו גדול כהרמח"ל רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישירים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

לכן תקן בישיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידיי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיוחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מאידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה,

ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקינא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. **וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלו**, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

כאן המקום להאריך מכמה וכמה מקורות המחשיבים מאד את למוד ספר הזהר דוקא בימינו, דור עקבתא דמשיחא, בן מובא בספר אור ישרים מירא דכיא שכתב: **קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלו בעולם. העצה לזה להזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב.**

ומוסיף לבאר במקדש מלך לתקוני זהר, שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמו שכתוב: **כאלו פדאני אני ובני מן הגלות כו'.** כי כך גזר הבורא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגינה יבוא דרור, כי סגלה זו בו ולא בזולתו.

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנזכר בפרשת ויחי (דף ר"ז), על דא כתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעוּתא, והבן זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מבאר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהחבור מהזהר הזה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, **ובזכות העוסקים יבוא משיח**, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושביתם איש

אֶל אַחֲזָתוֹ וְכוּ', כְּדִי שְׂבֻזְכוֹתוֹ יִגָּאֲלוּ יִשְׂרָאֵל, כָּשֶׁם שֶׁלֹּא נִגָּאֲלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרִים עַד שֶׁהֲצִרֵךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִקְדָּשָׁם בְּדָם פֶּסַח וּבְדָם מִילָה, כֵּן גָּאֲלָה הָעֵתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגָּאֲלָה עַד שִׁיזְכּוּ לְתוֹסָפוֹת הַקְדָּשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רָצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה בָּהּ.

וּלְשׁוֹן דָּגָל מִחֲנִינֵה אֲפָרִים פְּרִשֶׁת שְׁמִינִי: וְזֶהוּ דִרְשׁ דִּרְשׁ מִשָּׁה, הֵינִי כְּשִׁיתְגַּלְהָה (כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר יֵשׁ בַּחֲנִינֵת מִשָּׁה, וְאֵיתָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִיא בַּחֲנִינֵת מִשָּׁה), וַיִּדְרֹשׁ מֶה שֶׁדִּרְשׁ כֶּבֶד מִשָּׁה, הֵינִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, סֵפֶר הַזֵּהר, אֲזִי וְהֵנָּה שֶׁרָף, הֵינִי שִׁיתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא יִהְיֶה הַגָּאֲלָה שִׁיבְנָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֵן סֵלָה וְעַד. וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יִהְיֶה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגָּלוּת וְהַשְׁבָּתֶת הַקְּטָרוּגִים (חֲסִיד לַאֲבָרָהם מַעֲנֵן רֹאשׁוֹן נָהָר כ"ד). הַכֹּל תִּלְוִי בַּעֲסָק הַחֲכָמָה הַזֹּאת, וּמִנִּיעַתָנוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרֶמֶת אַחוֹר וְעֹכּוֹב בְּנֵין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֹתֵנוּ (הַקְדָּמַת הַרֵב חַיִּים וִיטָאֵל לַעֲצֵי חַיִּים).

אִם עַד כְּדִי כֹךְ גָּדוֹל וְעֶצוֹם כָּחוֹ שֶׁל הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזֵּהר, אֵין לָנוּ אֶלָּא לְחֻזַּק אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלָאכַת הַקְדָּשׁ, לְהוֹסִיף לָהֶם אֲמִץ וְכַח וְחֻזָּק בְּעִבּוּדָתָם הַקְדוֹשָׁה, אֲמָצוֹ מִתְנִים וְחֲגֵרוֹ עִז לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַפִּיץ אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, לְפָרְסָם כָּחוֹ בְּעוֹלָם וּלְסַיֵּעַ בְּכָל מֶה דְּאֶפְשָׁר. נִשְׁאָר לָנוּ אִיפֹה לְבָרְכָכֶם, הוֹסִיפוּ לַעֲשׂוֹת חֵיל לְהַרְבוֹת חֵילִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הִיא וְאוֹרִיתָא, וְיִהִי הַבְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם עַד אֲשֶׁר תִּשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא אֶת הָעוֹלָם לְשִׁלְמוֹתוֹ הָאֲמִתִּית, וְיִהִי שֵׁם הַשֵּׁם שְׁלֹם וְכִסְאוֹ שְׁלֹם וְתִכּוֹן כִּסְאוֹ לְעַד בְּבִיאַת מַלְכֵנוּ וּמִשִּׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֵן.

מִכְתֵּב בְּרָכָה וְחֻזָּק מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בְּנִגְלָה וּבִנְסֻתָּהּ הַמְּקַבֵּל בַּעַל "יָם הַחֲכָמָה" רַבִּי יִצְחָק מֵאִיר מֵאֲרָגְנִישְׁטֶעֶרן שְׁלִיט"א

רֹאשׁ יְשִׁיבַת "תּוֹרַת חֲכָם", לְתוֹרַת הַנִּגְלָה וְהַנְסֻתָּה - פַּעִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

בְּסִיעֻתָא דְשְׁמַיָא, שְׁנֵי בִתְרָא כ"ז לְמִטְמוּנֵי"ם תַּש"ע לַפ"ק, פַּעִיָּה"ק תּוֹבֵב"א.

הן נודע ביהודה ובִּישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ שֶׁל כ"ק הַמְּאֹר הַגְּדוֹל הַמְּפָרָס לְשׁוֹת הַגַּה"צ מוה"ר שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א אֲדַמוּ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א, וְכַאֲשֶׁר יַעֲיִדוּן עֲשָׂרוֹת חֲבוּרֵי הַמַּעֲיָדִים עַל מַעֲשֵׂה תַקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ בַּתּוֹרָה, וְעַל פְּעֻלַּת צָדִיק לַחַיִּים לַגִּדּוֹר פְּרָצִי הַחוּמָּה בְּכָרֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה רַבּוֹת בְּשָׁנִים כֵּן יָרְבוּ, וְהִנֵּה זֶה עֵתָה יְהוּדָה יַעֲלֶה לְהַרְבּוֹת פְּעָלִים בְּקָרֵב הָעַם עַל דְּבַר לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה, וְהַגְדִּיל לַעֲשׂוֹת בְּיָסְדוֹ שְׁעוּרִים רַבִּים בְּסֵפֶר הַזֶּה בְּכַמָּה עָרִים, וְאַסֵּף אִישׁ טָהוֹר מִכָּל דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ קִמְאֵי וּבַתְרָאֵי הַמְּדַבְּרִים בְּסִגְלַת לַמּוֹד הַזֶּה וּקְרָאוּ בְּשֵׁם סֵפֶר 'אוֹר הַזֶּהר', גַּם זָכָה לְהַהֲדִיר וּלְהַדְפִּיס מִחֲדָשׁ סִפְרֵי הַזֶּה וְהַתְקוּנִים, וּלְמוֹתֵר לַעֲלוֹת בְּהַסְכָּמָה עַל גְּבֵרָא רַבָּא כְּגוֹן דָּא דְּאִיתְּמַחֵי גְבֵרָא וְיִהְלִלוּהוּ בְּשַׁעְרִים בְּכָל תְּפוצוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּם מִן הַמוֹתֵר לְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח הַדְּבַר הַטּוֹב שֶׁעָשָׂה בְּעַמּוּי בְּקִרְבּוֹ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעֶסֶק הַקְּדוּשָׁה דְּלַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה, וּמִקְדָּמַת דְּנָא מְצִינוּ לְרַבְּנֵי הָאֶרֶץ י"ז עַצְמוֹ בְּשַׁעַר רוּחַ הַקְּדָשׁ (דף י"ב) שְׁאָמַר לְמַהֲרָא הַלּוֹי "שְׁלִמְד בְּזֶהר דְּרָךְ בְּקִיאוֹת בְּלֶבֶד בְּלִי שְׁיַעֲמִיק בְּעִיּוֹן מ' או' נ' עָלִים בְּכָל יוֹם וְשִׁיקְרָא בְּסֵפֶר הַזֶּה פְּעָמִים רַבִּים", וּבְסֵפֶר שְׁבַחֵי הָאֶרֶץ"י (הַנִּדְמָה עֲמוּד נ"א) כְּתַב שְׁנָתָן תַּקּוֹן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לוֹמַר בְּכָל יוֹם עֲשֶׂרָה דְּפִים מִסֵּפֶר הַזֶּה הַלְשׁוֹן לְבַד בְּלִתִּי שׁוּם הַבְּנָה, וְהוֹ הוּבָא בְּסֵפֶר שְׁבַחֵי הָאֶרֶץ"י דְּפּוֹס יֵשֶׁן שְׁנָתָן תַּקּוֹן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לְלַמְדוֹ בְּכָל יוֹם ד' או' ה' דְּפִים, וְהַחִיד"א בְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים (מַעְרַכַּת סְפָרִים עֶרֶךְ סֵפֶר הַבְּהִיר) הִבִּיא מְשֻׁמִּיה דְּרַבְּנֵי הָאֶרֶץ"י שְׁנָתָן תַּקּוֹן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לוֹמַר כָּל יוֹם ה' דְּפִים זֶהר, וְכִיּוּצָא בּוֹ כְּתַב הַגַּה"ק מִקְאֲמַרְנָא בְּסֵפֶר נְתִיב מְצוֹתֶיךָ (נְתִיב הַתּוֹרָה שְׁבִיל א' אוֹת ל"א), וְכְּתַב שֵׁם שְׁגָם הַגַּה"ק מוֹרְנוּ הַרֵב צְבִי הִירֵשׁ מְזִיד־טָשׁוּב נֶהַג כֵּן, וְכֵן מְצִינוּ לְהַגַּה"ק מוֹרְנוּ הַרֵב רַבִּי פִּנְחָס מִקְאֲרִיץ (אֲמָרִי פִּנְחָס הַנִּמְ"ח ח"א עֲמוּד רס"ד) שְׁצָרֶיךָ לוֹמַר ב' או' ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, וְעֵינָ עוֹד הַמַּעֲשֵׂה הַנּוֹרָא הַמוּבָא בְּסֵפֶר בֵּן בֵּיתִי עַל אֲבוֹת, וְאֵין כָּאֵן מְקוֹמוֹ לְהָאֲרִיךְ.

וְהַגַּם דְּבִהִיּוֹתוֹ קוֹרָא סֵפֶר הַזֶּה לֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמַר, כְּבָר כְּתַב הַרֵב חִיד"א בְּסֵפֶר מוֹרָה בְּאַצְבָּע אוֹת מ"ד "לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה מְרוֹמֶם עַל כָּל לַמּוֹד בְּשֵׁם לֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמַר, וְאַף שִׁיטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ הוּא תַקּוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה". וְכֵן כְּתַב בְּסֵפֶרוֹ שֵׁם הַגְּדוֹלִים מַעְרַכַּת סְפָרִים שֵׁם, וְעוֹד בְּשׁוֹת חַיִּים שָׂאֵל

ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), וְהַרְמַח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים, וְהַמְקַדֵּשׁ מֶלֶךְ בְּסִפְרוֹ כְּסֵא מֶלֶךְ עַל הַתְּקוּנִים (תקון מ"ג אות ס') כי "למוד הזה בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה למוד הפשט שנה תמימה", ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד.

איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקדש (נדפס בריש ספר באורי הזהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל [דהגה"ק בעל התניא זיע"א] לא פעם ושתיים, שכל ימיו עשה קבע ללמוד הזהר הקדוש בשבת וכו' בעיון גדול, וכה אמר דמה שאמר ברעיא מהימנא בזהר פרשת נשא דבהאי חבורא דספר הזהר ביה יפקון מן גלותא כו', הינו בלמוד בעיון גדול דוקא וכו', בדקדוק הלשון בכל מלה שיהיה מכון על פי אמתות חכמת הקבלה". ועין שם שהראה מקורו בדברי רבנו האר"י בשער רוח הקדש (שם) שמה שזכה להשגה יתר על כל בני דורו "כי כמה לילות היה נשאר בלתי שנה על מאמר אחד של ספר הזהר, ולפעמים ששה לילות של ימי החול שבשבוע היה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזהר בלבד, לא היה יושן כל הלילות ההם". ואכן ירא שמים יוצא ידי שניהם, מזה וגם מזה בל יניח ידו, ואשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא.

ועל כל אלה ועוד טובא יש לומר כי כמה גדולים מעשי כ"ק הגה"צ מהאלמין שליט"א אשר גדול זכותו עד מאד בזכוי הרבים, ויהא רענא דתירום רישיה אפולא פרכא, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה כאוות נפשו הטהורה, ויארץ ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל עד כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים בביאת גואל צדק במהרה דידן, אמן כן יהי רצון.

וְהִנְנִי בָּזָה דּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמוֹ וּשְׁלוֹם תּוֹרָתוֹ בְּאַהֲבָה רַבָּה:

הק' יצחק מאיר מארגנשטערן

"רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי" = 915 - בְּגִימָטְרִיָּה: הַשֵּׁם יִשְׁמְרֶךָ - יִשְׁמְרֶךָ
הַשֵּׁם - מְלַחֶמֶת אֶדוֹם וּפָרָס [עַל יְדֵי לִימוּד הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ יִשְׁמְרֵנוּ הַשֵּׁם
מִמְלַחֶמֶת גּוֹג וּמָגוֹג - אֶדוֹם וּפָרָס].

מלאכה הזהר

ספר

מנחה

ובו ט"ז ספרים

ספר

מלאכה אזכרה

מנחה

ובו
ט"ז
ספרים

הוצאה שניה עם הספוד

עֲזָרִי מִעַם הַשָּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

נִשְׁמַת הַרְשֵׁב"י

חֲלָקִים נִבְחָרִים

מִדְרָשָׁה בְּמִירוֹן

— אֶלּוּל תש"ע —

חֲזוֹק וְהִתְעוֹרְרוּת לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהר

הַקְדוּשָׁה - וּבִפְרָט עַל צִיּוֹן הַתְּנָא

הָאֱלֹקִי הַרְשֵׁב"י זי"ע

מִבְּ"ק אֲדָמוֹ"ר מוֹהֲאֶלְמִין שְׁלִיט"א

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"

בְּעִי"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א

תְּשׁוּרֵי תִשְׁע"א לִפְ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י –

(בְּזֶהָר תְּרוֹמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת חֲזָהָר הַקָּדוֹשׁ]

מִתַּעֲלָה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מִה שָּׁאִין כָּל אָדָם זֹכֶה לָזֶה

- א. כּוֹפֶה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחֵת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרֵב, וּמַרְבֶּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְטִיחַ לוֹ הַרְשֵׁב"י:

- א. זֹכֶה לִרְאוּת בְּנִים לְבָנָיו.
- ב. זֹכֶה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הָזֶה.
- ג. זֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוֹם אַחַד שֶׁיִּכּוֹל לְהִזְיֵק וּלְהָרַע לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹחָה בִּידּוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכֶה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שַׁע"י "חֲבֵרָה מַזְכֵּי הַרְבִּים הָעוֹלָמִי"

מַפְעֵל עוֹלָמִי לְהַצֵּלֶת הַדָּת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-6784-054 / פקס: 02-995-1300

סֵפֶר

נְשִׁמַת הָרֶשֶׁב"י

דְּרָשָׁה בְּמִירוֹן – אֵלּוּל תש"ע
חֲזוֹק וְהִתְעוֹרְרוּת לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ -
וּבִפְרָט עַל צִיּוֹן הַתְּנָא הָאֱלֹקִי הָרֶשֶׁב"י זי"ע
מִכ"ק אֲדַמּו"ר מֵהַאֲלֻמִּין שְׁלִיט"א

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשּׁוֹת הַרְבֵּנִים הַחֲשׁוּבִים שְׁלִיט"א וְכָל הַקָּהָל הַקְדוּשׁ הַזֶּה. וְכָל הָעוֹלָם
 לְהִשְׁתַּטַּח עַל הַצִּיּוֹן הַקְדוּשׁ².

כְּתוּב בְּתִיקוּנֵי זוֹהַר (תִּיקוּן ו'), שֶׁהַקַּב"ה מִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ עַל צִיּוֹנֵי
 הַצַּדִּיקִים, וְעֲלִינוֹ לִידַע שִׁישׁ כֹּאן הַשְׂרָאָת הַשְּׁכִינָה, וְאַנְחָנוּ כֹּאן זְכִינוּ לֵהִיּוֹת
 בְּצִיּוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל הָרֶשֶׁב"י זי"ע.

[א] נדפס בעלון אור הזוהר מס' 32 אלול תש"ע.

[ב] הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה וְכָל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים נִמְצָאִים בְּמִירוֹן בִּל"ג בְּעֶמֶר בַּעַת
 הַהִילּוּלָא קִדִּישָׁא שֶׁל רֶשֶׁב"י: הָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, הָאֹרֶחַ הַחַיִּים, וְזוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, הִיָּה פַעַם אַחָד
 בְּהִילּוּלָא פֹה עִיר הַקֹּדֶשׁ צֶפֶת תְּבַנָּה וְתַבְנִין, וּבִשְׁעָלָה לְמִירוֹן וְהִגִּיעַ לְתַחֲתִית הַהָר שְׁעוֹלִים לְצִיּוֹן הָרַבִּי
 שֶׁמַּעֲוֵן בֶּן יוֹחָאִי, יָרַד מִהַחֲמוּר וְהִיָּה עוֹלָה עַל יְדֵיו וְעַל רַגְלָיו, וְכָל הַדֶּרֶךְ הִיָּה נֹעֶדָה בְּכַהֲמָה וְצוּעָק, הִיָּךְ
 אֲנִי הַשֹּׁפֵל נִכְנָס, לְמָקוֹם אֲשֶׁר שְׁלֵהֲבַת קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה הָכָא, וְכָל נִשְׁמוֹת
 הַצַּדִּיקִים שְׁמָהּ, וּבַעַת הַהִילּוּלָא הִיָּה שְׁמַחַת גְּדוּלָה, עֵינֵי שָׁם. (רַבִּי שְׁמוּאֵל הָעֲלִיר גָּאֹב"ד צֶפֶת בְּסוּף כְּבוֹד
 מַלְכִּים).

ואמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתיא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר'.

ועל אחת כמה וכמה שצריך ללמוד את תורת הרשב"י על ציונו הקדוש שהוא בעל המימרא, ולעשות לו נחת רוח', ואי אפשר לתאר כמה גדול כח הלומד זהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב):

[ג] ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ד] מתוך מכתבו של המרא דאתרא של מירון הגאון הצדיק רבי מאיר שטרן שליט"א: ביבמות (צו). בבורות (לא): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בבבורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה כחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתותיו דובבות בעולם הבא. ואמרתיו לפרש תכן של "שפתותיו דובבות", מהו המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם יקומו, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בבקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו בבקשתו "למדו תורתך" [גטין ס"ז] ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטר את כל העולם מן הדין. וכמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' דף קכ"ח) וזה לשונו: אנו קיימי עלמין, דעלמא מתברך בגין.

ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע ובכל מקום תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י^ל - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה

[ה] כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיק, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטון] בענין כותל המערבי, סוד לזו: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לזו, ועליו יבנה הגוף לתנחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לזו שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בוודאי הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"ב ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקייא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרינן מלי דאורייתא, כגונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקייא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקרדימין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזהיר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום (בעולם הזה) ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל

ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

כְּתוּב בַּמִּשְׁנָה בְּאֲבוֹת (פֶּרֶק ג' א'): "עֲקֵבִיא בֶן מֵהַלְלָאֵל אוֹמֵר, הִסְתַּכֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים וְאֵין אֶתָּה בָּא לִידֵי עֲבֵרָה. דַּע, מֵאֵין בָּאתָ, וּלְאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ, וּלְפָנֶי מִי אֶתָּה עֹתִיד לֵתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא."

שׂוֹאֲלִים הַמְּפָרָשִׁים מֶה זֶה דִּין וּמֶה זֶה חֶשְׁבוֹן? וּמִבְּאֵרִים דִּין זֶה עַל הָעֲבֵרָה וְחֶשְׁבוֹן זֶה עַל זְמַן הָעֲבֵרָה שֶׁהִיא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מִצְוָה וּלְלַמֵּד תּוֹרָה.

יְדוּעִים דְּבָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים: (יוֹמָא דִּף פ"ו ע"ב) תְּשׁוּבָה מִירָאָה מִהֶפְכָּת זְדוֹנוֹת לְשִׁגְגוֹת, וְתְשׁוּבָה מֵאֲהָבָה זְדוֹנוֹתֵינוּ נֶהְפְּכִים לְזִכִּיּוֹת. וְהַעֲצָה הַיְחִידָה לְהִנָּצֵל מִהַחֲשָׁבוֹן הִיא תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, וְאַחַד מִיְסוּדֵי הַתְּשׁוּבָה זֶה קִבְּלָה לַעֲתִיד.

מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵינוּ!!! אֵיךְ אֶפְשָׁר לִתְקַן, וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לְהִפָּךְ שְׁעָה אַחַת לְמֵאוֹת מְלִיוֹנֵי שָׁעוֹת שֶׁל תּוֹרָה?, וּבִמָּה יִתְרַצָּה תְּשׁוּבַתֵּנוּ לְתְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה?, וּמֶה נִקְבֵּל עַל עֲצָמֵנו כְּדֵי לְזַכּוֹת בְּדִין וְחֶשְׁבוֹן?

"עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמִּשְׁלִים בְּאוֹ חֶשְׁבוֹן תִּבְנֶה וְתִפְּנוֹן עֵיר סִיחוּן: כִּי אִשׁ יֵצֵאָה מִחֶשְׁבוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחוּן אֲכָלָה עֵר מוֹאֵב בְּעָלֵי בָמוֹת אֲרָנָן: (בַּמִּדְבָּר כ"א – כ"ז-כ"ח), וּבִגְמָרָא בְּבֵא בִּתְרָא (דִּף ע"ח ע"ב): א"ר שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָן א"ר יוֹחָנָן מֵאֵי דְכְּתִיב עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמִּשְׁלִים וְגו' הַמִּשְׁלִים אֱלֹ

בַּמִּסְכָּת יְבִמּוֹת (דִּף צ"ו ע"ב) שִׁפְתוֹתֵינוּ דוֹבְבוֹת וכו' כְּדֹאִיתָא שֶׁם, וּלְפִי זֶה הַגּוֹרֵם שִׁיחִיָּה הַחֲכָם חֵי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זוֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּמִחְצִיתוֹ, שֶׁהָרִי הוּא גֵרֵם לְהַחְיוֹתוֹ, וְאֵין סִפְק כִּשְׁהוּא בֹא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֲכָם בַּעֲצָמוֹ עִם סִיעַת מִרְחֻמוֹהֵי יוֹצֵאֵין לְקִרְאָתוֹ לְקַבֵּל פְּנִיּוֹ. (הַגָּאון מוֹהֲרַ"א אִיסְטְרוֹלֶסָה בִּסְפָרוֹ בֶּן אֲבֵרָהם פֶּרֶשֶׁת וִישַׁלַח דִּף כ"ג ע"ב). (וְכֵן שִׁמְעֵתִי דְכַבֵּר אִמְרָה רַבִּי יְהוֹדָה חֲסִיד זי"ע).

הַסֵּפֶר שֶׁל הַצִּדִּיק הוּא נִשְׁמַת הַצִּדִּיק: בַּחֲלוֹם וכו' עֵינֵי שֶׁם, וְנֹא לַעֲיִין בַּהֲסַכְמַת הַגֹּה"צ מוֹהֲרֵי"ח ז״ל וְזוֹכְרוֹתֵינוּ יִגֵּן עָלֵינוּ אִמֵּן, לְסִפֵּר "צִדְקָה וּמִשְׁפָּט", אֲדוּרֹת הוֹצָאָה לְאוֹר. (רֹאֵה עוֹד מוֹהֲרֵי"ח פִּלְאֲגִי זצ"ל בִּסְפָרוֹ "תּוֹרַת הַיָּחִיד", מ"ע ס' אוֹת רִיז). גַּם הַאֲדָמוֹר מִסֵּאֲדִיגוֹרָא זְכוֹתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ אִמֵּן, מִבֵּיא שֶׁהַצִּיּוֹן לְהַצִּדִּיק הוּא בְּשִׁבְלֵי הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ, וְהַסֵּפֶר שֶׁל הַצִּדִּיק הוּא לְנִשְׁמַת הַצִּדִּיק.

הַמוֹשְׁלִים בְּיָצָרָם בּוֹאוּ חֲשָׁבוֹן בּוֹאוּ וְנִחְשָׁב חֲשָׁבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הַפֶּסֶד מִצֹּה כְּנֶגֶד שְׂכָרָה¹ וְשִׁכָּר עֲבָרָה כְּנֶגֶד הַפֶּסֶדָה תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן אִם אֵתָה עוֹשָׂה כֵּן תִּבְנֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִכּוֹנֵן לְעוֹלָם הַבָּא, עכ"ל. וְכָל מִי שֶׁעִינִי בְּרָאשׁוֹ וְעֵדִין בֵּר דָּעָה, יְרוּץ וְיַחְטֹף וְיֵאָחֵז בְּאֵילָן הַחַיִּים הָאֱמֶתִיִּים.

בזוה"ק כתוב שכל יהודי חייב לחדש חידושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חידשה, ואם לא חידש נמצאת בבושה גדולה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שווה שנה כדברי הכסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למיליון שנה כדברי האורחות צדיקים, וביסורים כפול מאה פְּדֹאִיתָא בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן (פְּרָק ג' מִשְׁנָה ו'), רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריווח², וגם צער כבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי.

[1] סיפור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, ניצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת. וסיפר לי על כך. אמרתי לו שכשלומומים בשמחה, זה שווה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות וזהר בשבת.

בואו וראו מוחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשרות גדולה כזה, ומקיים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): בֵּן זֹמָא אָמַר... אֵיזְהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִחָה בְּחֶלְקוֹ, שְׁנָאֲמַר (תהלים קכח), יָגִיעַ כְּפִיךָ כִּי תֵאָכֵל אֶשְׂרִיךָ וְטוֹב לָךְ. אֶשְׂרִיךָ, בְּעוֹלָם הַזֶּה. וטוֹב לָךְ, לְעוֹלָם הַבָּא.

ואנו מתפללים בכל יום: "יִתֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ", ומיהו העשיר האמיתי זה ששמח בחלק ולימוד התורה ובזה מכפיל את תורתו באלף, וידוע דברי האר"י החי שעיקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסייעתא דשמיא.

[2] כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה - (פרק א'): וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרש"י בסנהדרין צו ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם להיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר, בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

בואו וראו היוצא מחשבון זה: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מיליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חידושים בתורה, וזהו בוודאי חידושים אמיתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' י"ח) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, **חטא** מלשון **חטא ועבירה**, וגם מלשון **חיסרון** כמו: "וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא). פירוש: חסרים.

ובמה נתקן את העבירה? במה נשלים את החיסרון? כתוב בפסוק (ירמיה פרק י"ג י"ז) "בְּמִסְתָּרִים תִּבְּרָה נִפְשִׁי מִפְּנֵי גֹהַ וְדַמְעַתְּ תִּדְמַעַ וְתִרְדַּע עֵינַי דְּמָעָה כִּי נִשְׁפָּה עֶדְרִי ה'." ודרשו חז"ל (חגיגה דף ה' ע"ב): אמר רב שמואל בר איניא משמיה דרב מקום יש לו להקדוש ברוך הוא ומסתרים שמו מאי מפני גוה אמר רב שמואל בר יצחק מפני גאוותן של ישראל שניטלה מהם ונתנה לעובדי כוכבים רב שמואל בר נחמני אמר מפני גאוותה של מלכות שמים, עכ"ל. וכתוב בזוה"ק (חלק ב דף מ"ו ע"א, ובאדרא) כל הלומד אחר חצות לילה הקב"ה משקיט^ח את המלאכים וכולם מקשיבים לקולו, וזה לשון הזוהר הקדוש: אבל בפלגות ליליא קודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא, וכדין בעי ליה לבר נש למיקם ולמלעי באורייתא, והא אתמר

ח) וכתב השל"ה הקדוש – (מסכת חולין – פרק דרך חיים תוכחת מוסר כ"ב): וכשקול רנה של תורה עולה מלמטה, מוזריש הקב"ה כל צבא מעלה ומקשיב הקול ההוא, וכנסת ישראל וכל צבא המלאכים מקשיבים הקול ההוא, כענין שכתוב (שה"ש ח, יג), היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. וכשהקב"ה מושך חוט של חסד על כנסת ישראל, נוטלים חלקם כל המתחברים עמה בלילה. ולפי שהיה דוד יודע דבר זה, אמר חצות לילה אקום להודות לך וגו' (תהלים קיט, סב), וכתוב (תהלים נז, ט), עורה כבודי וגו', ודרשו רז"ל אני מעיר את השחר ואין השחר מעיר אותי, לפי שלא היה ישן אלא כשינת הסוס, והוא סוד נעלם. וכשעלה עמוד השחר באה הכלה מעוטרת מכמה שירות ותושבחות וכמה מיני תודה, כלולה ממעלה וממטה, ויושבת בחיק דודה. וכשרואה אותה באותה התיקון הטוב, מצוה לכתוב בספר כל בני ביתו העומדים בבית ה' בלילות ומושך עליהם חוט של חסד. ומאותו החוט נכתר אותו צדיק בכתר המלך, ויראים ממנו עליונים ותחתונים, ואין בעלי הדין שולטים עליו, לפי שהוא רשום בסימן המלך וניכר שהוא מבני ביתו, ולפיכך אין דנין אותו. והנוהר בזה מעיד על עצמו שהנשמה הקדושה מאירה בו, ומאהבתו ביוצרו מתעורר לעבודתו. ובשביל שהיא שעה רצויה היה מזהיר הנביא ואומר (איכה ב, יט), קומי רוני בלילה לראש אשמורות, וכתוב (ישעיה כו, ט), נפשי אויתך בלילה. וצריך לזהר שלא יפסיק משיתחיל עד שיתפצל עם הנץ החמה, עכ"ל.

דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן כלהו צייתין לקליה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים פרק ח' י"ג) **"הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעִינִי**. והא אוקמוה היושבת בגנים דא כנסת ישראל, דאיהי משבחת ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא בליליא, זכאה חולקיה מאן דאשתתף בהדה, לשבחא ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא.

ובכתבי האר"י מובא (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): **"הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעִינִי"**: ר"ת ח'בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא **חמלה**, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות, על פסוק והנה נער בוכה ותחמול עליו וגו', והבן זה.

מורי ורבותי קהל קדוש! עד מתי תהא שכינתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקירוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תיכף ומיד.

אחים יקרים! כולנו ביחד יכולים להביא אותנו, תיכף ומיד בעזרת השם. א. באחדות ואהבת ישראל. ב. עלינו להרבות מיליוני שעות תורה. ג. ולזכות לכל זה, יכולים רק בלימוד זוהר הקדוש.

[ט] וברש"י (שם) **הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים** – הקב"ה אומר לכנסת ישראל את הנפוצה בגולה רועה בגנים של אחרים ויושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. **חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלְךָ** – מלאכי השרת חבריך בני אלקים דוגמתך מקשיבים ובאים לשמוע קולך בבתי כנסיות. **הַשְּׁמִיעִינִי** – ואחר כך יקדישו הם שנאמר (איוב ל"ח) **בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בֶקֶר אֱלוֹי יִשְׂרָאֵל**, ואחר כך ויריעו כל בני אלקים.

בחמש מאות ש' נביא את המשיח!!!

רבותי יש לנו כאן ב"ה קידוש השם גדול ונורא!, כולם מתאספים למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד יקנה 100 ספרי תיקוני זוהר בפחות ממחיר הקרן בחמש ש' לספר, סך הכל 500 ש', ויחלק את זה למשפחה ולחברים, ולכל העיר, וביחד עם בני משפחותיהם, כך נגיע לכל עם ישראל לומדי זוהר הקדוש, עתה מובן איך בזיכוי הרבים לא יבואו לידי חיסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאולה האחרונה תבוא רק בזכות ובכוח התורה הקדושה, וכתבו המקובלים שהעצה היחידה להינצל ממלחמת גוג ומגוג היא, ללמוד תורת הסוד ולימוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותיכף ומיד מגיע המשיח.

ב"ה שיש היום זוהר הקדוש במהדורה מיוחדת עם תרגום ללשון הקודש, במחיר מסובסד, וכך כל אחד יכול תיכף להתחיל ללמוד ולהבין זוהר הקדוש, שעל זה אמר בעל הכסא מלך: אם יבין מאמר אחד עולה לו ללימוד שנה תמימה, ובזה יזכה להיות מבני עליה, היושבים ראשונה במלכות.

[י] ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש > בגימטריא (1679) כמנ"ן > בסוכות תשבו שבעה ימים. [ו]ענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עיין ירושלמי יבמות ע"ז, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו בסוכות תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק.

למוד הזוהר הקדוש צילא דמדימנותא פספא: כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח') "ה' אֵל-נִי עֹז יִשׁוּעָתִי סִבְתָּה לְרֹאשִׁי בְיוֹם נִשְׁק". ובירושלמי (יבמות דף עח) אָמְרוּ: דָּבָר אַחֵר "בְּיוֹם נִשְׁק" זֶה נִשְׁקוֹ שֶׁל גֹּג. וּכְתֻבּוּ הַמַּקְבָּלִים דֶּה־סֵכֶךְ שֶׁל הַסֵּפֶה בְּבַחֲיִנַת בִּינָה, הַנִּקְרָאת אִם הַחוּפֶפֶת עַל הַבְּנִים בְּצִלָּא דְמִדִּימְנוּתָא, וּכְמוֹ כֵּן הַזוֹהַר הַקְדוּשׁ שֶׁלְמוּדוֹ בְּבַחֲיִנַת בִּינָה, נִחָשֵׁב לְסֵכֶךְ וְצִילָא דְמִדִּימְנוּתָא, וּמִסְכָּךְ וּמִגֵּן בְּיוֹם נִשְׁק שְׁמִצִּיל מִמִּלְחָמַת גֹּג וּמִגֹּג. (כדי עֲרֻבֹת).

בְּשִׁמְשִׁיחַ יְבוּא, הַסְפָּרָדִים יְהִיו הָרָאוּשׁוֹנִים לְקַבֵּל פָּנֵי מֹשִׁיחַ צִדְקָנוּ

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וחשבו שזה ענין רק למקובלים ונסתרים, ועכשיו כמעט יום יום מטלפנים אלי יהודים מירושלים בני ברק, ובתוכם גם אברכים מופלגים, שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לזכות להכניס הבושם הזה אל ביתם וללמוד ולסיים, ושוב ללמוד בזוהר הקדוש.

וכאן כדאי לספר מה ששמעתי ממחותני להבחל"ח כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זצלה"ה, [מייסד מפעל הש"ס, וש"ע], שאמר כמה פעמים שכשמשח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו, בגלל שיש להם אמונה פשוטה. ובאמת מפני מה זכו לאמונה פשוטה, וידוע שגדלה אמונתם ותמימותם ומקיימים כפשוטו את דברי הנביא חבקוק (פרק ב' כ') "וְהָיָה כִּדְשׁוֹ הַסַּמָּנוֹת כָּל הָאָרֶץ", ואין משיחים" כלל בבית הכנסת.

ומנין בא להם כל זה? ועוד למה **כל גדולי הספרדים נקראו בשם חכם**, ואילו במקומות אחרים נקראו רק בשם רבי? כל זה בא מדבקותם בלימוד הזוהר הקדוש!!! וכתוב בספרים הקדושים **שרק מי שלומד תורת הסוד נקרא בשם חכם**², ובאמת כל גדולי הספרדים היו גדולים גם בתורת

[יא] ידוע דברי האר"י הקדוש, שאפילו לומר דברי מוסר לחבירו, לא יאמר בבית הכנסת, שמא מתוך כך יגרר לדבר דברי חולין.

וכבר אמר "השפת אמת" מפני מה זכו הספרדים ולא יכלו הגויים ליגע בהם בזמן המלחמה העולמית מפני ששומרים על קדושת בית הכנסת. וידוע שיש בית המדרש בבגדאד ששרד ולא נחרב מפני שלא שחו שם שיחת חולין (הגם שהם שרפו 500 מאות בתי מדרשות), אבל בבית הכנסת הזה שלא דיברו לא יכלו לשלוט עליו.

ויב' הדוּחָה חֶלֶק הַנִּסְתָּר שֶׁל הַתּוֹרָה, דוּחָה בְּלָה, וְנִעְנָשׁ: כָּל הַתּוֹרָה בְּלָה, חֶלֶק הַנִּגְלָה וְהַנִּסְתָּר, הַכֹּל אֲחֵדוּת אֶחָד, וְהַדוּחָה חֶלֶק הַנִּסְתָּר שְׁאִינוּ חָפְצִים בּוֹ, דוּחָה בְּלָה וְנִעְנָשׁ, כִּי הַדוּחָה חֶלֶק מִן הָאֲחֵדוּת בְּאֵלוֹ דוּחָה בְּלוֹ. וּמִכָּל שֶׁכֵּן הַמַּלְעִיג עַל דְּבָרֵי חֻכְמִים הָעוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זוֹ לְהַשְׁפִּיעַ לְהַשְׁכִּינָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב

הסוד, ובזכות זה זכו להחדיר אמונה פשוטה יראת שמים ואהבת השם יתברך, גם להמון העם, שזה הכח של הזוהר הקדוש. וכולם דבקים בדרכי אבותיהם ולומדים שיעורים ביחיד וברבים זוהר הקדוש, וראינו לפשוטי העם שסיימו כמה פעמים את הזוהר הקדוש ולא הולכים לישון כל לילה לפני שלומדים זוהר הקדוש, וכל זה מכוח אמונתם התמימה והטהורה. וכל הברכות² והישועות ניסים ונפלאות בזכות הלימוד הקדוש הזה, כי הרשב"י זי"ע כוחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזוהר הקדוש, **אילו לא ניתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דיינו, שממנו תתגלה ותאיר לעולם התורה.** (זוהר פרשת פנחס דף רמ"א).

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה

בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה בלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתוב הנעור בליקה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבדושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה בידוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ל, הינו ברוי התורה וסודותיה, שהוא בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות שלו ומתחבב בנפשו, מה שאין פן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאלו תופס כלו כו'. (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו כתבת פסית קדושים).

כתוב בתהילים (פרק ק"ז מ"ג) **"מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה' יש לרמוז מ"י בבחינת חמישים** שערי בינה, כמבואר בתיקוני זוהר, שהעוסק בתורת מ"י - לימוד הזוהר בבחינת בינה - הוא הנקרא חכם, וישמר אל"ה ראשי תיבות: לימוד א'מרות ה'זוהר, הוא יזכה לויתבוננו מלשון "יסובבנהו יבוננהו" כמו שביאר התרגום: **"נטרינון כבבת עיניהו"** מלשון שמירה, חסדי ה' שחסדי ה' ישמר והו כבבת העין ויזכה שיהא עליו תמיד עינא פקיא ההוא עינא דלא נאים כנאמר "הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל" (כדאיתא באידרא רבא ק"ט ע"ב). עינאי דרישא חוורא, משתגנין משאר עינין, לית כסותא על עינא. ולית גבינין על עינא. מאי טעמא. דכתיב הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל. ישראל דלעילא. (תהלים קכ"א) וכתיב אשר עיניך (ירמיה לב) וכתיב פקודות. ותנא, כל מה דאתי ברחמי, לית כסותא על עינא, ולית גבינין על עינא. כל שכן רישא חוורא, דלא בעא מידי. (ס"א נטירו).

יג] כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): **"ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך"** האל"ה ראשי תיבות: א'ינו לימודי ה'זוהר הקדוש, ביאור: כאשר נידבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י זי"ע בלימוד הזוהר הקדוש, ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזוהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הכתובות בתורה ולגאולה שלימה בב"א.

ותושפעו ממקור הברכות", שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

ובוודאי כשמשיח יבוא, אלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים, לקבל פניו, ומשיח יאמר להם יישר כוחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תיקונו השלם.

הלואי שנוכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

[יד] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניניו.

ספר הזוהר

היזמג

מחולק ל-354
ימות השנה

כרך א
תשרי - חשוון
סדר: בראשית
בראשית - מקץ

ספר הזוהר

היזמג

מחולק ל-354
ימות השנה

תשרי - חשוון
סדר: בראשית
בראשית - מקץ

והנפש פולטים לזוהר פולחן דרכיך: כך אמר משה רבנו עליו השלום לכהן שמואלו בור יחזאי
ז"ע א: "בהאי חבורא חילך האדוני ספר זוהר... ובגין דתתקין לך ישראל לכתובים מאי קא
חזינן, האדוני ספר זוהר, תפקין ביה מן גלותא ברחמי". פירוש: משהו שמתקשרים לשרא"ל
לכתוב מאי קא חזינן, חזינן שהוא ספר זוהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, (כמא מרחמינא פו

נשא דין פסד) (רמ"ק).

ובפירוש אמר אלדד וברנו לכתוב לכהן שמואל בור יחזאי ע"ה יבטאי ספר זוהר ותפרקין
מן גלותא פו אמר ללא בירא ביראא בסוד יחזאי וביה תפקין מן גלותא והגדל הענין
שפירב רחמינא לעיל דין ליה טב ליה דלא יתפרי ולא יחליף, מוכני קרע גדל חזינן וגדל
השכר לכהן שלומי קבליה, פי למוד זוהר בגרסא בעל קמא בלוגה עוקמות וכל שפן אם וספר
ללמוד ולתבין פירוש באמר אחי, עשה בזה תפקין לכתוב בשעה אחת ביה שאלא עשה
בלימוד העשית שגוה תבנית. - ויד המאמר הביאו מוכני דרכי חזינן ויטאל י"ל בזה תבניתו
לספר ע"ה חזינן, לזוהר פמה גדל חזינן והגדל על חלומותם דחזינן לכהן שפירב לכהן
קבליה, וענינש פמה חזינן אם אנוס לומדיה, פי עשה בשעה אחת בלימוד דקבליה ביה שאלא
עשה בלימוד חזינן נהנים בפשטי דחזקיה, (פסא מלך לחמיני וזר)

ואמר אלדד וברנו לכהן שמואל בור יחזאי: וכמה בגין נשא לתתא ותפרקין מזהאי חבורא
דילך, פי יתגלי לכהן בירא ביראא בסוד יחזאי... פירוש: פמה בגין ארם לכתוב ותפרקין
מזהאי חבורא שפיר [שחזיה ליה מילין תתקין תתפש ע"ה למוד זוהר ק] פאשר יתגליה לכתוב בזה
לחזקין בסוד דנהנים, [קריה לביאת משיח] ובשפיר ללמוד זוהר קי יתקנים ביה שפירב
"וקראתם דין בסוד בירא לכהן יתגליה" - פירוש שביבא משיח עדיקו ותתקע בשופר גדול
לזכרונתו בב"א, (תתקין ת"י י - תתקין א ובלי"י) - לשון דכסא מלך: ועל יד חלומי אמר דקב"ה
(ברכות ז ע"א), שגחשם פארי פאריא ליה ולתבין מרחמינא. - ובמקורו מלך אמר: פי פמה
מקלות טוהרות יש לכתובתיה בלימוד פירוש מאמר רבי שמואל בן יוחאי, וא"י קא לוגדל
שפיר, ואשרייהו וביה טוב חלוקו אם ללמוד עליו ולקרב ביאת משיחיהו, פי כך גזר דהבירא
יתברך שלא יתגליה ויחזיק לגוה ספר זוהר דקדוש עדי סוד דנהנים שמואלו ביבא דמאליה, פי
טגליה וי בור דקרא ולא בולקתו, עכ"ל.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר

חיים של זהר

דעת התורה הקדושה על החיוב לכל
אחד ואחד ללמוד זהר הקדוש,
והאוהב את עצמו יחוס על נשמתו

אלו שלומדים זהר ...

ואלו שלא לומדים זהר ...

ובחרת בחיים (של זהר)

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
תשרי תשע"א לפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הָרֶשֶׁב"י –

(בְּזֶהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הָרַבִּים

[בְּהַפְצַת חֲזָהָר הַקָּדוֹשׁ]

מִתַּעֲלָה בְּשִׁלְשׁ מַעֲלוֹת, מִה שָּׁאִין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה

א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הָרִשְׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נַחֲת רוּחַ וְעִלּוּי לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ.

ג. מַעֲמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרֵב, וּמַרְבֶּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְטִיחַ לוֹ הָרֶשֶׁב"י:

א. זוֹכָה לְרֵאוּת בָּנִים לְבָנָיו.

ב. זוֹכָה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הָזֶה.

ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אַחַד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהָרַע לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹחָה בִּידּוֹ.

ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהָרֶשֶׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחֲנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלִוִּים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשַׁבְּעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכָה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שַׁע"י "חֲבֵרָה מַזְכֵּי הָרַבִּים הָעוֹלָמִי"

מַפְעֵל עוֹלָמִי לְהַצֵּלֶת הַדָּת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-6784-054 / פקס: 02-995-1300

ספר חיים של זהר^א

וְנָתַתָּה אֶת הַבְּרָכָה עַל הַר גְּרִזִּים
וְאֶת הַקִּלְלָה עַל הַר עֵיבָל:

וּבַחֲרַת בַּחַיִּים...

דַּעַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל הַחַיּוּב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לִלְמַד זֶה־
הַקְּדוּשׁ, וְהָאוֹהֵב אֶת עַצְמוֹ יַחוּס עַל נַשְׁמָתוֹ

דַּע שְׁמִי שֶׁנִּשְׁמָתוֹ טְהוֹרָה וְזָכָה,
מוֹשֵׁתוֹקֵק לִלְמוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה !!!

אלו שלומדים זהר... מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (דגל

מחנה אפרים שמיני)

אלו שלומדים זהר... מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול

ליוצרים (מקדש מלך לתקוני זהר)

אלו שלומדים זהר... זוכים ומזכים את הרבים (זהר)

אלו שלומדים זהר... מצילים את עם ישראל מאסונות. (זהר)

אלו שלומדים זהר... בשבת: מקבלים שכר על שעה אחת: אֵלֶּף שָׁנָה תוֹרָה. **בשמחה:** מְלִיּוֹן שָׁנָה. **בצער:** מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. (הרי"ח הטוב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אבדר"נ).

אלו שלומדים זהר... בחול: שעה אחת כמו שנה שלימה. **בשמחה:** אֵלֶּף שָׁנָה, **בצער:** מֵאָה אֵלֶּף שָׁנָה. (הרי"ח הטוב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אבדר"נ).

אלו שלומדים זהר... יִשְׁמִיעַ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אֶת קוֹלוֹ וַיֹּאמֶר, בְּהִכְנוּתוֹ אֶצְבַּע עַל יְהוּדֵי הָזֶה: "בְּזִכּוֹתֶךָ הִגַּעְתִּי, לָךְ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעָם!". כִּךְ יֵרָאֶה עַל כָּל יְהוּדֵי וַיְהוּדֵי שֶׁפָּעַל לְמַעַן בִּיאָתוֹ.

אלו שלומדים זהר... בְּזִכּוֹתָם יֵשׁ בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקִלּוֹת הַגְּלוּת וְהַשְׁבֵּתַת הַקְּטְרוּגִים (חֲסִיד לַאֲבֵרָהּ מַעֲנֵן רֹאשׁוֹן נֶהַר כ"ד).

אלו שלומדים זהר... יִנָּצְלוּ מִהַמְּבּוּל וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג כְּמוֹ בְּתִבְתּוֹ נֹחַ (תַּקּוּנֵי זֶהר חֲדָשׁ דָּף ע"ב עֲמּוּד ד').

אלו שלומדים זהר... נִשְׁגָּב מֵאֵד לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ. (פְּלֵא יוֹעֵץ, עֶרֶךְ זֶהר)

אלו שלומדים זהר... אֶפְלוּ אִי לֹא יָדַע מַאי קָאָמַר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חֲשׁוֹב לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדֹכְתִּיב (שִׁיר הַשִּׁירִים א, ד) וְדָגְלוּ עָלֶי אַהֲבָה וְכו', הֵא לָמָּה הַדְּבָר דּוֹמָה, לְתִינּוֹק קֶטָן שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ דְּבָר וּמְדַבֵּר חֲצִיִּין שֶׁל תְּבוּת בְּלַעֲגֵי שָׁפָה, וְאָבִיו וְאִמּוֹ יִצְחָקוּ לוֹ יִשְׁמְחוּ לְקוֹלוֹ, כִּךְ יוֹשֵׁב בְּשָׂמִים יִשְׁחַק וְיִשְׁמַח כְּשֶׁהָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי יֵשׁ לוֹ חֲבֵה בַּתוֹרָה וְרוּצָה לְלַמֵּד אֶךְ אֵין דַּעְתּוֹ מִשְׁגָּת. (פְּלֵא יוֹעֵץ, עֶרֶךְ זֶהר)

אלו שלומדים זהר... מִי יִתֵּן וְהָיָה שְׂיִתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֶּאֱן קְדוֹשִׁים כְּשֶׁהֵם עֲדִין בְּקִטְנוּתָם בֶּן ט' ו'י' שָׁנִים סִפֵּר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ... וְהָיוּ בּוֹדְאֵי זֻכִּים לְגֵאֻלָּה בְּקִרּוֹב בְּלִי שׁוּם חֲבָלִי מְשִׁיחַ. (סִפֵּר סֵגֶלֶת יִשְׂרָאֵל לְהַגְאוֹן הַצְדִּיק רַבִּי שִׁבְתִּי לִיפְשִׁיץ - מַעֲרַכַת ז' אוֹת ה')

אלו שלומדים זהר... הַתוֹרָה נִתְּנָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד בְּכָדִי שְׂכָלָם יוֹדְעִים מְקֻטְנִים עַד גְּדוֹלִים דַּעַת הַשֵּׁם, וְגַם מְצִינוֹ בְּהַרְבֵּה סִפְרֵי מְקַבְּלִים שְׂמֻזָּהִירִים

חיים של זהר

ה

על למוד חכמה זו שכל אדם חייב ללמוד אותה. (רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדש, קמ"ז)

אלו שלומדים זהר... מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבץ חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת כזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל לביאת משיח צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו הנביא זכור לטוב לרעיא מהימנא דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא וביה יפקון מן גלותא. והשם יחיש גאלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא ובזמן קריב במהרה בימינו אמן. (הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

אלו שלומדים זהר... נצולים מכל פגעים רעים. (תקוני הזהר, כגן הירק הקדמת המחבר)

אלו שלומדים זהר... לומדים עם נערים קטנים כמו שרבי שמעון בן יוחאי בעצמו אמר, שנערים קטנים ילמדו מסוד השם. (אור החמה)

אלו שלומדים זהר... יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורוצה ללמוד אך אין דעתו משגת. (פלא יועץ ערך זהר)

אלו שלומדים זהר... לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. וכך היה רובש יראת שמים במקום חכמה חיצונית. (רבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ').

אלו שלומדים זהר... מבטלין כל הגזרות רעות והיו ממשיכין שפע ואור על כל העולמות, כן השפעות פשטיות, בני חיי מזווגי. (רבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

אלו שלומדים זהר... אני קורא לכל אחד להקדיש כל יום זמן ללמוד הקבלה, מפני שבזה תלוי נקוי נשמתכם. (זקן המקבלים הרב יצחק פדורי ז"ע)

אלו שלומדים זהר... שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה

חטאיכם כשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז כשגלג
לבינו. (פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א)

אלו שלומדים זהר... נוהגין ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת
ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות
למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה.
(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א)

אלו שלומדים זהר... הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד
הקבלה. (הגאון מוילנא. ספר אבן שלמה 11,3)

אלו שלומדים זהר... - על למוד הזהר אין שום הגבלות... (החפץ חיים)
אלו שלומדים זהר... מבטלים כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות
(רבינו ירושלים, שנת תרפ"א)

אלו שלומדים זהר... על ידיהם יצאו מן הגלות (רבי שמעון בר יוחאי, הזהר,
נשא)

אלו שלומדים זהר... פותח פתחי גאולה (אורות נ"ז)
אלו שלומדים זהר... הלואי שלא היו מקלין גדולי הדור בלמוד
החכמה הקדושה והלואי היו מלמדין דרך לתלמידיהם לעסק בחכמה הלזו,
אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו כל החכמות
נדחים מפניה כמו שנדחה החשך מפני האור. אך שיעונוותיו גרמו שגם כמה
וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלת החכמה בפני פרחי הכהנה ואמרו שלא
ללמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוח הקדש והנה עבור זה נשארנו ערמים מן
החכמה (רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדש, קמ"ז)

דע שמי שלא רוצה ללמוד זהר הקדוש, צריך לבבות ולהתחנן על נפשו אשר היא בשבי ובפלא והערב רב שולט עליו רח"ל.

אלו שלא לומדים זהר... מי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמוד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון - ואפלו אם יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם, השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום (זהר שיר השירים, זהר פקודי דף רמז:)

אלו שלא לומדים זהר... וזהו עוון הערב רב שאמרו למשה עמד אתה עמנו ונשמעה בעץ הדעת טוב ורע, ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות בסתרי תורה, כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמננו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים חס ושלום... (מאור נשמש, פרשת אמר, עמוד ש"ע טור א')

אלו שלא לומדים זהר... וי לון דגרמי עניותא וחרבא וביצה והרג ואבדן בעלמא, (תקוני זהר תקון ל')

אלו שלא לומדים זהר... כל תורתם היא להיות שמים וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ובזהר על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושונין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. (זהר בראשית דף כ"ה: מהרח"ו)

אלו שלא לומדים זהר... ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדום לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על

מִנֵּת לִקְבֹּל פֶּרֶס וְהִסְפָּקוֹת יְתָרוֹת, ... וְהִנֵּה עַל הַפֶּת הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא לִשְׁמָה נָח לוֹ שְׁנֵהֲפָכָה שְׁלִיתוֹ עַל פָּנָיו וְלֹא יָצָא לְאוֹר הָעוֹלָם. (הַקְדָּמַת מוֹרֵינוּ הָרַב חַיִּים וִיטָאֵל זי"ע עַל שַׁעַר הַהִקְדָּמוֹת).

אלו שלא לומדים זהר... כְּמָה גָּדוֹל חַיּוֹב עַל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים לִלְמֹד קִבְּלָה, וְעִנְשָׁם כְּמָה גָּדוֹל אִם אֵינָם לּוֹמְדִים קִבְּלָה, וְגוֹרָם אַרְךְ גְּלוּתָא, כִּי הֵם מְעַכְּבִים הַגָּאֹלָה רַחֲמֵנָא לִיצְלָן, (תִּיקוּנֵי זֹהַר תִּיקוּן ל' בְּבֹאוֹר כֶּסֶּא מֶלֶךְ).

אלו שלא לומדים זהר... מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתַקּוּנֵים וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֶר"י שֶׁהֵם חַיִּים מִמֶּשׁ לִנְפֶּשׁ, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבַתְלֻמוֹד וּפּוֹסְקִים, יָדַע נֶאֱמָנָה שֶׁכָּל תּוֹרָתוֹ שֶׁעוֹסֵק הוּא מִשְׁפָּה וְלַחוּץ, כְּדוּאָג, וְאֵין לוֹ עֵסֶק בַּחַיִּים וְהָאֶרָה לִנְפֶּשׁ, וְהוּא כָּלוּ טְעוּת וְרַמְאוּת, וְאֵינוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה אֲלָא לְהִיּוֹת מֵאֲנָשֵׁי שָׁם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גָּדוֹל הַדּוֹר וּלְהַשְׁתַּרֵּר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאֵין לוֹ חַיִּים וְלֹא חֵלֶק בַּחַיִּים... (הֵיכַל הַבְּרָכָה פְּרִשְׁת עֲקֵב ז', י"ט).

אלו שלא לומדים זהר... הַלּוּמֵד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה לֹא נִקְרָא חֲכָם רַק לְמַדָּן, כִּי אִם הַלּוּמֵד כְּדִי לְהַשְׁפִּיעַ לַמִּדָּה הַנִּקְרָאת זֹא"ת וְכו'. (תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים (מִהֶרֶב הַקְדוּשׁ רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף כ"ץ מִפּוֹלְנָא, מִתַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב) וְכֵן כְּתוּב בְּסִפְרוֹ כְּתִנֵּת פָּסִים פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים)

אלו שלא לומדים זהר... סִימָן לְמִקְרָה שְׁחוּרָה: שֶׁאֵין לוֹ חֶשֶׁק לִלְמֹד בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר. (מִדְּרַשׁ פִּנְחָס, רַבִּי פִּנְחָס מִקְאֲרִיץ זצ"ל, קוֹנְטְרַס י' אוֹת כ"ט)

אלו שלא לומדים זהר... אָסוּר לָהֶם לִלְמֹד תִּשְׁב"ר (רַבִּי פִּנְחָס מִקְאֲרִיץ, חֲכָם הַרְזִים)

אלו שלא לומדים זהר... צָרִיךְ שִׁתְּגַלְגַּל עַד שִׁיטְרַח בְּאַרְבַּע בְּחִינוֹת שֶׁל פְּרִדָּס. (בְּרַכַּת אֱלֹהֵינוּ תִּשְׁכ"ו יְרוּשָׁלַיִם - לְהֶרֶב הַגָּאוֹן הַקְדוּשׁ סְלִימָאן אֱלֵיהוּ מִנִּי זי"ע)

אלו שלא לומדים זהר... כָּל תּוֹרָתָם לְחִיצוֹנִים (זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... כָּל לְמוּדָם גְּאוּנוֹה כְּבוֹד וּמִמּוֹן. (זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... אֲשֶׁמִים וְגוֹרָמִים לְאַסּוּנוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל

(זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... נשמטתן משדין רוחין ולילין (זהר)

אלו שלא לומדים זהר... לא רוצים את הגאולה. (זהר)

אלו שלא לומדים זהר... מעכבים את הגאולה. (זהר)

אלו שלא לומדים זהר... לא יהיה להם שום תרוץ בעולם הבא. (ע"ח)

אלו שלא לומדים זהר... לא מענינים לעשות תשובה. (ע"ח)

אלו שלא לומדים זהר... לא מאמינים בשכר ועונש. (תורתו מגן לנו, ע"פ

ח"ח זי"ע)

אלו שלא לומדים זהר... לא זוכים לילדים טובים. (תורתו מגן לנו בשם רבי

פנחס מקריץ)

אלו שלא לומדים זהר... ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר

ועכוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

אלו שלא לומדים זהר... נתגבר בעוונותינו הרבים חשכות החכמות

החיצוניות הפסיל בחשך הולך ובמהרה בימינו "ויאמר אלקים יהי אור"

ויאר לנו. (מורנו הרב צבי אלימלך מדינוב, מעין גנים, פרק א' אות ה')

אלו שלא לומדים זהר... מתחייב בנפשו, (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים

מהרב הקדוש רבי יעקב יוסף כ"ץ מפולנאה, מתלמידי הבעל שם טוב) וכן כתוב בספרו

כתנת פסים פרשת קדושים)

אלו שלא לומדים זהר... לא רוכשים יראת שמים, ונשארים עם חכמה

חיצונית (הרה"ק רבי יצחק אגזיק מקומרנא, נוצר חסד).

מתוך דרשה לסליחות תשס"ט

מב"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

יהודים הספיתו ושמעו היום אם בקולו תשמעו: כך אמר המשיח

לרבי יהושע בן לוי (סנהדרין דף צ"ח ע"א). זכה דורנו להשתוקקות מחדשת

לתורת הנסתר ולצמאון אלקי להודה וזוה המבשרים את פעמי הגאולה, כמו

שְׁכַתּוֹב בְּזֹהֶר: "וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילָנֵי דְחַיֵּי דְאִיהוּ הָאֵי סִפְר
הַזֶּה, יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", וּבִתְקוּנִים (דף מ') אֵיתָא: וּבִדְרָא בְּתֵרָא
בְּסוּף יוֹמִיָא, בְּגִינִיָּה וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ וכו'. וּבְזֹהֶר הַקְדוּשׁ פְּרָשֶׁת נִשְׂא (דף
קכ"ד ע"ב) "בְּהָאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְר הַזֶּה כּו' יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא
בְּרַחֲמֵי".

בְּאוּר הַדְּבָרִים: בְּזִכּוֹת הַחֲבוּר שְׁלָךְ, שֶׁהוּא סִפְר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ, יֵצְאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים לְלֹא צְרוּת וְיִסּוּרִים וּלְלֹא צַעַר חֲבָלֵי מְשִׁיחַ! וְאִךְ
מְשִׁמִּים הַסְּפִימוּ לְכָךְ! בְּסִפְר תְּקוּנֵי הַזֶּהר מְבָאָר, שֶׁבְּשַׁעֲה שְׂאֵלָהּ הַנְּבִיא
זָכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי וּלְחֲבֵרְיָא קְדִישָׁא שְׁעָמוּ, וְלָמַד עִמָּהֶם
סִתְרֵי תוֹרָה בְּעֵינֵן תְּקוּנֵי נִשְׁמוֹת, יֵצְאָה בֵּת קוֹל מְשִׁמִּים וְאַמְרָה לָהֶם: כַּמָּה
רַב כָּחוּ וּקְדָשְׁתּוּ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי בְּעוֹלָם, וְאַחֵר כֵּךְ הוֹסִיפָה וְאַמְרָה
נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: 'וְכַמָּה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְנִסוּן מִהָאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד
יִתְגַּלּוּ לְתַתָּא בְּדְרָא בְּתֵרָאָה בְּסוּף יוֹמִיָא, וּבְגִינִיָּה, "וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ".

בְּאוּר הַדְּבָרִים: כַּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמִטָּה יִתְפָּרְנִסוּן מִזֶּה הַחֲבוּר שְׁלָךְ כְּאֲשֶׁר
יִתְגַּלֵּה לְמִטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְזִכּוֹתוֹ יִתְקִים הַפְּסוּק "וּקְרֵאתֶם
דְּרוּר בְּאַרְץ" - הַמְרָמֵז עַל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה. וְכַתֵּב בְּסִפְר הַקְנָה עַל הַפְּסוּק
"וְשִׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם כּו' לֹאֲשֶׁר לֹא עָבְדוּ", כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק דּוֹקָא בְּנִגְלָה וְלֹא בְּזֹהֶר
הַקְדוּשׁ נִקְרָא לֹא עָבְדוּ. **גַּם אֵינוֹ נִקְרָא תַלְמִיד חֶכֶם, רַק בְּשֵׁם תַלְמִיד, כִּי
שֵׁם חֶכֶם אֵינוֹ רַק עַל חֶכְמָה הַפְּנִימִית יַעו"ש...**

וּבְסִפְר כֶּסֶף מְלָךְ כָּתֵב: וְכִינּוּן שִׁינְדַּעַת כַּמָּה גְּדוּלָּה מַעֲלַת לַמּוֹד חֲכָמַת
הָאֻמָּת כּו'... יִדְעַה גְּדֻלַּת הַחַיּוּב וְגְדֻלַּת הַשְּׂכָר לְמִי שְׁלוּמִיד הַקְבָּלָה, כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר
גַּם בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שְׁכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מְאֹמֶר
אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעֲה אַחַת מִה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד הַפְּשֻׁט שֶׁנָּה
תְּמִימָה (כֶּסֶף מְלָךְ תַּקוּ"ז מ"ג).

יְהוּדִים יִקְרִים, אֶת אַחֵי אֲנָכִי מְבַקֵּשׁ, כִּידְעָ אֲנוּ בְּדוּר עֲקֻבְתָּא דְּמְשִׁיחָא,
וְאֲשֶׁר עַל כֵּן זָכוּת הָיָא לָנוּ וְחוּבָה קְדוּשָׁה לְזֹרֵז וּלְהַבִּיא אֶת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ כַּמָּה
שְׁיֹתֵר מֵהָרָא!!! - כִּיצַד נִקְרַב אֶת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ? "כִּי הֵם חַיִּינוּ וְאִרְךָ יָמֵינוּ

ובָּהֶם נִהְגָה יוֹמָם וְלַיְלָה" – עָלֵינוּ מִטָּלַת הַחוּבָה שֶׁל לַמּוֹד הַתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה עֹשִׂים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת בַּיּוֹמָה, כָּל דְּקָה פְּנוּיָה לְהַקְדִּישׁ לַלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כָּךְ הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם, כְּמֵאמַר הַתָּנָא בְּאַבּוֹת: "עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה..." – יְסוּד הַיְסוּדוֹת אֲשֶׁר תִּבְל וּמִלּוֹאוֹ נִתְמַכִּים בּוֹ וְנִשְׁעָנִים עָלָיו, הוּא לִימוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה! - אֵין אָנוּ מְבִינִים מָה הַפֶּעַל הַנֶּעֱשָׂה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים עַל יְדֵי לַמּוֹד דְּבוּר תּוֹרָה אַחַת, וְכַמְּשָׁל: הַנִּמְלָה אֲשֶׁר מֵרֵב קִטְנוּתָהּ הִיא אֵינָה יְכוּלָה לְרַאוֹת מִה שֶׁבֶן אָנוּשׁ רוֹאֶה מִלְמַעְלָה לַמָּטָה. הִיא מְכִירָה אֶת הַקֵּן שֶׁלָּהּ וְאֶת אֲדָמוֹת הַחוּל מְסַבִּיבָה, אֶף פֶּעַם לֹא רֹאֶתָהּ מַחוּזוֹת חֲדָשִׁים וְלֹא מְכִירָה מְרַחֲבִים. בּוֹדָאִי שֶׁלֹּא מְסַגֶּלֶת לְהִבִּין מִה שֶׁשָּׂכַל אָנוּשׁ מִבִּין. כָּךְ אָנוּ כֻּלְפֵי מַעֲלָה; מֵרֵב קִטְנוּתָנוּ אֵינָנו מְבִינִים מִה מִתְרַחֵשׁ בַּשָּׁמַיִם, אֵינָנו מְסַגֵּלִים לְהִבִּין כִּהְיָא זֶה מִמָּה שְׂרוּאִים מִלְמַעְלָה לַמָּטָה, מִן הַשָּׁמַיִם לָאָרֶץ, כְּשִׁיחִידֵי עוֹשָׂה רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם וּמִתְנַשֵּׁב לַלְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כְּמָה מְלָאכִים יוֹשְׁבִים וּמְקַשְׁיָבִים לְקוּלוֹ הָעָרֵב, לְמַתִּיקוֹת הַלְמוּד, אֵיזָה עֵנָג הוּא מִסֵּב לְמִלְךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּבָ"ה.

כְּמָה גָדוֹל כָּחוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַרְשֵׁב"י הַקְדוּשׁ בְּמִסְכַּת סָכָה (דף מ"ה ע"ב), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְאָמַר חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יָכוֹל אֲנִי לְפָטֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה וְאֶלְמָלִי אֶלְעָזָר בְּנֵי עַמִּי מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד עַכְשָׁיו וְאֶלְמָלִי יוֹתֵם בֶּן עֲזַיְהוּ עַמְּנוּ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד סוּפּוֹ".

בּוֹאוּ וּרְאוּ כְּמָה מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוּשׁ, וּבִפְרָט לְמִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד קִבְּלָה, שֶׁהַזֶּהר הַקְדוּשׁ אֶפְלוּ בְּגִירָסָא נְחֻשֵׁב לוֹ כְּלַמּוּד הַקִּבְּלָה. [כָּךְ הַחַיִּים סִימֵן קנ"ה סקי"ב, וּבִפְלֵא יוֹעֵץ עֵרֶךְ זוֹהַר וְעֵרֶךְ חִידוּשׁ]

אֲחִי וְרַעִי, רַבּוֹתֵי!!! הָאֵם אָנוּ יוֹדְעִים מַהִי עֶרְכַּת הַמָּגֵן הָאֲמִתִּית שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל? מַהִי הַנֶּשֶׁק הַסּוּדִי שֶׁלָּנוּ לְהִשְׁבִּית אֶת אוֹיְבֵינוּ? - מַהִי הַהֲגָנָה הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַזְּמַנִּים? וְכִיצַד נִנָּצֵל מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ!?

יהודים יקרים, יש כאן מכרה זהלומים! נדיר ואדיר! ממש בזיל הזול! בהשג יד של כל אחד! רק לרצות ולהאמין!!! "יקרה היא מפנינים וכל חפצך לא ישוו בה"

בואו וראו בחו העצום של למוד התורה בשבת קדש!

מֶרֶן הֶבֶן אִישׁ חֵי פִּרְשֵׁת שְׁמוֹת שְׁנָה שְׁנִיָּה כּוֹתֵב וְז"ל: כְּתִבּוּ הַמִּקְבָּלִים זְכוּרֵנִם לְבִרְכָּה דְּגָדוֹל הַפֻּעַל הַנַּעֲשֶׂה בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנַּעֲשֶׂה בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹל, עַכ"ל. זאת אומרת, שעה אחת של שבת שנה אלף שעות ביום חל, וכבר למדנו הכסא מלך דשעה אחת של למוד זהר הקדוש ביום חל, יותר משנה שלמה של למוד פשט.

צא ולמד: שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קדש, יותר מאלף שנים פשט ביום חל. "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון".

הבה ונתבונן: כאשר לומדים זהר הקדוש שש שעות בשבת קדש, מתקן את כל ששת אלפים השנים של העולם. **אם כולנו נתאחד באהבה ונלמד זוהר הקדוש יבוא העולם לתקונו השלם.**

על ידי למוד שעה אחת זהר בשבת קדש אפשר להביא הגאולה שלמה: בספר ישעיה (פרק ס' פסוק כ"ב) נאמר: "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה".

וצריך באור, מה פונת הפסוק שהקטן יהיה לאלף, איך יכול להיות שכן אדם קטן יזכה להיות לאלף והצעיר לגוי עצום? - ונפרש בהקדם את פסוק כ"א, שאמר: "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מסעי מעשה ידי להתפאר", דהנה איך יכול להיות ועמך כלם צדיקים וכו', הלא הקדוש ברוך הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל אתו מלחמה כבדה, וקשה מאוד לנצח אותו, ומי יימר דהוי צדיק? - ולבאר זאת נקדים דברי המפרשים: בתרגום יונתן על ישעיה (פרק ס פסוק כב): "דצעיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם תקיף אנא ה' בזמנה איתניה". ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאלף" - ברבוי הפמות, "והצעיר" - בכח "יהיה לגוי עצום" - ברבוי האיכות

בכח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה אני ה' בעתה אחישנה - בבא העת המיעד אעשה הדבר בזריזות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עכ"ל.

והבאור הוא, על פי דברי הבן איש חי והכסא מלך זי"ע בענין למוד בשבת קודש, שעל ידי שילמד בשבת קודש שעה אחת זהר, זה כמו שלמד אלף שנים, ואם לומד שש שעות בשבת, נחשב כמו שלמד ששת אלפים שנה כנגד ימי בריאת העולם. ועל ידי כך נזכה לאני ה' בעתה אחישנה" - בבא העת המיעד אעשה הדבר בזריזות כמו שכתב המלבי"ם. ובזה יבארו הפסוקים "ועמך כלם צדיקים", שאם כלנו נתאחד ונלמד וגם לגרס בזהר הקדוש, נזכה להיות צדיקים, "לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקב"ה יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו בלמוד של שש שעות לקיים את כל הבריאה ששת אלפים שנה, ועל ידי כך נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", ושאכלנו איך יכול להיות שהקטן, אפילו ילד קטן, פשוטו כמשמעו, יהיה לאלף, והצעיר לגוי עצום? ועתה מתבאר: שעל ידי שילמד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קדש, שנחשב כפול אלף - וכך כל אחד יחשב לאלף.

עוד מצאנו ענין למוד הזהר הקדוש במשך שש שעות וסגלתו, (בספר אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב יד אחד מתלמידיו), וז"ל, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה.

ועוד מצאנו ענין למוד שש שעות זהר הקדוש (באגרת הרמח"ל)... והגאון ר"י באסאן רבו של רבינו שאל את רבינו לבאר לו סוד הענין שיהיה כח כזה להסטרך אחרך נגד התורה, ורבינו השיב לו בבאור מספיק סוד כל הענין, וכן כותב לו רבינו, כי הוא ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה, ותקן בישיבה שלו שילמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים. ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזהר הקדוש ללמד כל היום כלו ועוד שש שעות בלילה, חוץ מן הלילות

ממוצאי יום כפור וכו', וכן הוסיפו שלא לפסק מן הלמוד של הזהר אפלו בזמן הלמוד הכללי של כבוד מורנו הרב רבי משה חיים זללה"ה. (ירים משה משפט הבה"ת אות יד)

פלאי פלאות: מכאן יכולים להבין את גדל הכח של יהודי פשוט הלוקח על עצמו ללמד זהר הקדוש בשבת קדש שש שעות, שבבקר הוא מחזיק את כל הבריאה כלה, מיום בריאת העולם עד ביאת המשיח שיתגלה בב"א. **מכאן יכולים להבין איזה כח גדול יש בזהר הקדוש שמתקן את כל העולם כולו.** האם נוכל לשער גדל העצמה של למוד כזה?! האם נוכל לאמץ את כחו הרב?! האם נוכל לדמין מה קורה ברקיע בעת למוד הזהר הקדוש?! הרי זה אש להבת שלהבת שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם כולו, ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמיא בכל.

השי"ת יעזר שנזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ויקים בנו הבטחת הרע"א מהימנא: **"בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גליתא ברחמי"** בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

* * *

"רבי שמעון בר יוחאי" = 915 - בגימטריה: השם ישמרך - ישמרך השם - מלחמת אדום ופרס [על ידי לימוד הזהר הקדוש ישמרנו השם ממלחמת גוג ומגוג - אדום ופרס]

* * *

**מכתב ברכה וחזק מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקבל
הרב אברהם מרדכי יצחקי שליט"א מרא דאתרא "מושב פרת"**

(לב השרון)

**בסיעתא דשמיא, לחדש שבט, שנת "יציה השם" ה'תש"ע,
והיינו "קבלה" התש"ע – גימטריא הזוה"ר הקדו"ש.**

המלצה וברכה, לכבוד תורתו הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס
שליט"א האדמו"ר מהאלמין, מנצה הרבים, בית המדרש ק"ק "עטרת
ישעיה" רמת בית שמש.

**ישמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לפי בראותי את המפעל
הפביר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" – לזכות
את הרבים במי עדן דברי הזהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי,
זכותו תעמד לנו ולכל בית ישראל אמן כן יהי רצון.**

הנה נודע בשערים גדל מעלת וחשיבות למוד חכמת הקבלה, כמאמר
רשב"י זיע"א בזהר הקדוש [בהעלתך קנ"ג]: "והמשפילים יבינו אינון מארי
קבלה דאתמר בהון והמשפילים יזהירו פזהר הרקיע, אילין אינון דקא
משתדלין בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאינו כתבת נח דמתכנשין בה שנים
מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקנים כל הבן הילוד היארה תשליכהו ודא
אורה דספרא דא". ודברי גאון עזנו המקבל האלהי **רבי יוסף חיים בן איש
חי זיע"א** [בראש ספרו דעת ותבונה]: **"ישמע השומע ויבין המשכיל את
אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל
הקדש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה",**
ועוד מפכשים דברי הרעיא מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י [זהר נשא,
חלק ג' דף קכד:]: **"והמשפילים יזהירו פזהר הרקיע, בהאי חבורא דילך,
דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון,
ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון
ביה מן גלותא ברחמי..."** וכו'. והם דברי מורנו ורבינו קדוש ישראל הרש"ש

זיע"א אשר מסר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א טרם עלית נשמתו לגנוזי מרומים. גם נודעו דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלמוד בזהר הקדוש ותורת ח"ן שהם זכוך לנשמה, ואמרו כי כל ההשגה הראויה בתורה מתחילה בלמוד הזהר הקדוש וסתרי תורה ורק אחר כך יבין שמועה במה שנגלה. לפיכך הרבו לחזק לקרא בזהר הקדוש ואפלו בגירסא, ואף על פי שלא יבין נשמתו בודאי תבין לו, ובלבד שיהא ביראת שמים וטהרת הלב והגוף.

וברוך השם זכנו השם יתברך ללמוד וללמד בספר הזהר הקדוש זה כמה שנים רבות, ובכל מוצאי שבת קדש זוכים להסתופף עם למעלה מחמש מאות לומדים קבועים בבית מדרשנו "דוד המלך" מושב פרת, מלבד שעורי ח"ן בלילות השבוע. עוד נודע מנהגנו בחבורא קדישא אשר מקבלים על עצמם מדי חדש בחדשו למוד דף ליום בכל חלקי הזהר הקדוש ובסמוך לראש חדש עורכים סיום ביומא טבא לרבנן ותלמידיהו.

וכבר זכה כבוד תורתו להפיץ בהמון את ספרו "אור הזהר" סובב ומקיף על מעלת הספר הקדוש, ומעלת הרשב"י זיע"א וזכות הלמוד בו. ועוד הדפיס את הספר הקדוש "תקוני הזהר", וחלקו לשס"ה ימי השנה, למען יתגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה. וכן את יזמתו הברוכה בעידוד שעורי "אור הרשב"י" ללמוד הזהר הקדוש בכל מקום וישוב, ומה שהיה לפני כחדשים כ-180 שעורים, עלה והתרבה כיום למנין למעלה מ-550 שעורים שהתקבלו בכל מקום. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזהר" המחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. ועתה עלה ונתעלה להוסיף חילים ולהדפיס מהדורת הזהר הקדוש ולהפיצו בהמון בית ישראל.

"אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום". דבר גדול הוא לזכות הרבים בזהר הקדוש, וסגלתו רמה ועליונה לחזק לטובות המוני בית ישראל ולבטל גזרות. ונתפרסמו דברי מורנו ורבנו המקבל האלהי הרב

מִרְדְּכִי שְׂרָעַבִי זִיע"א, כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ וְקַבְלָה שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת שְׁנֹה לְלַמּוֹד 75 שָׁנִים בִּימֹת הַחֹל! וּמִנֵּן "הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ" הוּא גִימְטְרִיא "תּוֹרָה חֲבִיבָה", "בֶּן דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה", "ה' עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ", "וְיִתְבּוֹנְנוּ חֲסִדֵי ה'", "וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ". וּבִפְרֹט בְּשָׁנָה הַזֹּ – ה"תש"ע – כְּמִנֵּן "אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן". שְׁוֹטְטוּ רַבִּים וְתִרְבָּה הַדַּעַת כְּמִים לַיָּם מְכַסִּים בְּכָל פְּרִד"ס הַתּוֹרָה.

וְאַפְרִיּוֹן נְמֻטִיָּה לְהֵאִי גִבְרָא רַבָּא וְיִקִּירָא הָרַב הַגָּאוֹן מְעוֹז וּמַגְדוֹל מְזֻכָּה הָרַבִּים, אֲשֶׁר אוֹתָה נִפְשׁוּ לַפֶּעַל גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת מִזֵּי קֶדֶשׁ הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ לְעַם קְדוֹשׁ. וְאַמִּינָא אִישׁר חִילָה לְאוֹרִיתָא בְּאֲשֶׁר הַשֵּׁם אֱתוֹ. וְהִנֵּנוּ לְבָרֶךְ מְבָרֶךְ שְׁחַפֵּץ הַשֵּׁם בְּיָדוֹ יַצְלַח. תִּרְבַּ גְּדֻלָּתוֹ, יִפּוּצוּ מַעֲיֻנוֹתָיו חוּצָה לְהַגְדִּיל פְּרִד"ס הַתּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

וְנִזְכָּה כָּלְנוּ בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא שְׁכָל לַמוֹדֵינוּ יְהֵא לְהַקִּים שְׂכִינְתָא מַגְלוּתָא בְּקִרְוֹב, אִם הַבְּנִים שְׁמַחָה, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בְּבִרְכַּת הַתּוֹרָה:

אַבְרָהָם מִרְדְּכִי יִצְחָקִי – הַחוּנָה פַּה פּוֹרֶת

(מַסְפֵּר מַאוּרוֹת הַזֶּהר – אַגְרוֹת הַזֶּהר – אַגְרֵת ד')

והמשכילים יזרחו כוֹזֵר הרקיע

גדולי ישראל והזוהר

בו נלקט מדעתם והשקפתם של גדולי ישראל
על לימוד הזוהר הקדוש והתיקונים וחכמת האמת

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

ע"ד ויקדיש מ"ן ש'מ"א נה"ת - כ"י ל"א תש-כ"ה מפ"י זרעיו

שכט שנת תש"ע לפ"ק - ע"ה"ק בית שמש תובב"א

עֲזָרִי מִעַם הַשֵּׁם עוֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ

סֵפֶר

הַשְּׂפָעוֹת הָרִשְׁבָּ"י

חֲלָקִים נִבְחָרִים מִדֶּרֶשׁ

– בְּיוֹם י"ג מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים –

עֶרֶב יוֹם הַכְּפוּרִים תִּשְׁע"א

לְזָכוֹת לְשֹׁפֵעַ רוּחָנִי וְגִשְׁמִי

וּלְעוֹרֵר רַחֲמֵי שְׁמַיִם עַל יְדֵי הַתַּחֲבָרוֹת לְתַנָּא

הָאֱלֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זי"ע

מִבְּ"ק אֲדָמוֹ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּבֵיהֶמ"ד עֶטְרַת יִשְׁעָהּ הָאֲלָמִין – בֵּית שְׁמֹשׁ

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזָּהָר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תוֹבֵב"א

תְּשׁוּרֵי תִשְׁע"א לִפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י –

(בְּזֶהָר תְּרוֹמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת חֲזָהָר הַקָּדוֹשׁ]

מִתַּעֲלָה בְּשִׁלְשׁ מַעֲלוֹת, מִה שָּׁאִין כָּל אָדָם זֹכֶה לָזֶה

א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נַחֲת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ.

ג. מַעֲמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרֵב, וּמַרְבֶּה שָׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְטִיחַ לוֹ הַרְשֵׁב"י:

א. זֹכֶה לִרְאוּת בָּנִים לְבָנָיו.

ב. זֹכֶה לַעֲשִׂירוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ג. זֹכֶה לַעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אַחַד שֶׁיִּכּוֹל לַהֲזִיק וּלְהָרַע לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרִי שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹחָה בִּידּוֹ.

ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לַהֲקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנֻנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גִּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכֶה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שַׁע"י "חֲבֵרָה מַזְכֵּי הָרַבִּים הָעוֹלָמִי"

מַפְעֵל עוֹלָמִי לַהֲצֵלֶת הַדָּת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-6784-6784 / פקס: 02-995-1300

סֵפֶר

הַשְׁפָּעוֹת הַרְשֵׁב"י

חֲלָקִים נִבְחָרִים מִדְרָשָׁה
עָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים תִּשְׁע"א
י"ג מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים

מִכ"ק אֲדַמוֹ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
בְּבִיהֶמ"ד עֲטָרַת יִשְׁעִיהַּ הַאֲלָמִין – בֵּית שְׁמוֹשׁ
לְזִכּוֹת לְשַׁפֵּעַ רוּחָנִי וְגִשְׁמִי וּלְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל יָדֵי
הַתַּחֲבֵּרוֹת לְתַנָּא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָא זי"ע

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשּׁוֹת הַרְבֵּנִים הַגְּאוּנִים הַצְּדִיקִים שְׁלִיט"א, וּמִזְכֵּי הַרְבִּים הַמְקַרְבִּים
אֶת אַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבִּינוּ שְׁבַשְׁמִים ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ, שְׁאַרְגְּנוּ אֶת הַקְּבוּץ
הַזֶּה, וּבְרִשּׁוֹת כָּל הַקֹּהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, יוֹסֵף ה' עֲלֵיכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ
אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם, אָמֵן.

אֲנַחְנוּ מִיַּחֲלִים וּמִצָּפִים שְׁמַקִּידוֹשׁ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה הַיּוֹצֵא
מֵהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, נִזְכָּה לְבִרְכָּתוֹ: "וְקִבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ", בְּבִיאַת מֶשִׁיחַ צְדִקְנוּ בִּב"א.

כתוב במשנה באבות (פרק ג א): "עקביא בן מהללאל אומר, הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע, מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא."

שואלים המפרשים מה זה דין ומה זה חשבון? ומבארים דין זה על העברה וחשבון זה על זמן העברה שהיה יכול לעשות מצוה וללמד תורה.

ידועים דברי חז"ל הקדושים: (יומא דף פ"ו ע"ב) על ידי תשובה מיראה זדונות נעשים לו כשגגות, ועל ידי תשובה מאהבה זדונות נעשות לו זכיות. והעצה היחידה להנצל מהחשבון היא תשובה מאהבה, ואחד מיסודי התשובה זה קבלה לעתיד.

מורי ורבותי!!! איך אפשר לתקן, ואיך אפשר להפך שעה אחת למאות מליוני שעות של תורה? ובמה תתרצה תשובתנו לתשובה מאהבה? ומה נקבל על עצמנו כדי לזכות בדין וחשבון?

"על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון": כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן": (במדבר כ"א – כ"ז כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב **על כן יאמרו המשלים** וגו' המשלים אלו המושלים ביצרים **בואו חשבון** בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה"

[א] ספור מסוחר יהודי מכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והבסא מלך, נצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת. וספר לי על כך. אמרתי לו שפשוטו מדי בשמחה, זה שנה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זהר בשבת.

בואו וראו מהו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשרות גדולה כזו, ומקים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): כן זומא אומר... איזהו עשיר השמח בחלקו, שנאמר (תהלים קכח), יגיע כפיו כי תאכל אשריו וטוב לך. אשריו, בעולם הזה. וטוב לך, לעולם הבא.

ואנו מתפללים בכל יום: "ותן חלקנו בתורתך", ומיהו העשיר האמתי זה ששמח בחלק ולמוד התורה ובזה מכפיל את תורתו באלף, וידוע דברי האר"י החי שעקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסיעתא דשמיא.

ושכר עברה כנגד הפסדה. **תבנה ותכונן** אם אתה עושה כן, תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא, עכ"ל.

לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת (מיכה פרק א' פסוק ה') ... (אלהו זוטא פ"א, מחב"ר אות ה') ועל כן צריך האדם להשתדל מאד בכל מאמצי כוחו לצוד הזמן מהבלי העולם הזה ולעסוק בו בתורה בכל מה שאפשר לו כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמ"ש הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים, (תהילים פרק י"ט, י"א), (כף החיים סימן קנ"ו סקי"א)

על כן כל מי שעניו בראשו ועדין בר דעה, ירוץ ויחטף ויאחז באילן החיים האמתיים.

כתב הכף החיים (סי' קנ"ה סקי"ב): **מצוה פריה ורביה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד ואמרו חז"ל ודלא מוסיף יסף, וצריך שיחדש בכל יום מה שלא חדש מקדמת דנא, ובזה יאירו ימיו לעולם הבא** (בשם אור צדיקים אות י"ג), **וכתב מרנא הבן חי זי"ע** (חלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אדוניו יתן לו), **וז"ל: כי חדושי תורה בחלק הנסתר נקראים בנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עכ"ל. ויוצא לפי דבריהם הקדושים דכדי לצאת ידי חובת פריה ורביה בתורה חייב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר ומי יאמר זפיתי ויצאתי ידי חובתי.**

ובזה"ק (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) כתוב שכל יהודי חייב לחדש חדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדשה נמצאת בבושה גדולה.

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערך חדוש), **כתב: רק שיעמל בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרץ בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואח"כ כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים**

עפ"ל. ה'ראת לדעת דהלומד זזה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בוודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה.

**בואו חשבון !!! - מה שיהודי אחר יכול לזכות על ידי למוד הזהר
בין בימות החול ובין בשבת קדש**

ערכה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שניה,
כתב וזה לשונו: כתבו המקבילים ז"ל: **דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול.**
עכ"ל ק. ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלה שנים, שנאמר כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של השל"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלה ידות, לערך ימי החול. (מצא חן במדבר).

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקורביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שוה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שוה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל".² ופסק הגה"ק הפך החיים (קנ"ה סקי"ב),

[ב] הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המלשנה בחזיר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה) "ווי לאינון דאכלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמדת תורת הקבלה.

דלמוד הזהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וז"ל: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה כדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חז"ל ודלוגו עלי אהבה, עפ"ל.

וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוזגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והנבא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וז"ל: ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מפני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקון ל' פתב (הפסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), פעם אחת בצער ממאה פעמים שלא בצער, וגם צער כבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי.

וגו כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה - פרק א: וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרש"י בסנהדרין צו ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שכר למלומדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "זהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ובסוברים כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!!!!! ושניה אחת כ' 28.000 שנה תורה. צא וחשב בלימוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כח [כ"ח] ה'".

בואו וראו: שעה אחת בשבת קדש שווה מאה מליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה, וזהו בודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תקון ונחת לנשמתו.

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים⁷], וכך יקויים בנו דברי הנביא

[7] ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום

יואל (ד' י') "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' י"ח) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, חטא מלשון חטא ועברה, וגם מלשון חסרון כמו: "והייתי אני ובני שלמה חטאים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא). פרוש: חסרים.

ובמה נתקן את העברה? במה נשלים את החסרון?

כתוב בכתבי האריז"ל שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הפוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מהם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים¹.

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!! - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר פקדון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, ואפשר גם ללמוד ולשמע ב"קול הזוהר" בטלפון 0722-99-00-44, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה², ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל

[1] ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

[2] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[3] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו וכבן 10 שנים בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל –

גזרות קשות ורעות, ונזקה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דני סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זצ"ל: "יודע אני שבזכות הזהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלימוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו..." "ותורת הסוד מה יהא עליה?" [ספר הרש"ש עמ' 158]. מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה יהא עליה?" ... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקיננו. הקדישו מזמנכם הזקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בחמש מאות ש נביא את המשיח!!!

רבותי, יש לנו פאן ב"ה קדוש השם גדול ונורא! פן ירבו פלנו מתאספים פאן למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד יקנה 100 ספרי תקוני זהר בפחות ממחיר הקרן בחמש ש' לספר, סך הכל 500 ש', ויחלק את זה למשפחה ולחברים, ולכל העיר, וחברך חברא אית ליה וכך בסייעתא דשמיא נגיע לשני מליון יהודים, וביחד עם בני משפחותיהם, [מינימום כל משפחה יש 6 נפשות - כפול שני מליון שנה שנים עשר מליון יהודים -], וכך נגיע לכל עם ישראל לומדי זוהר הקדוש, עתה מובן איך בזכות הרבים לא יבואו לידי חסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאלה אחרונה תבוא רק בזכות ובכח התורה הקדושה, וכתבו המקבלים שהעצה היחידה להנצל ממלחמת גוג ומגוג¹

ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

1 וחו' ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש < בגימטריא (1679) כמנ"ן > בסכת תשבו שבעת ימים. ו'וענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכתה לראשי ביום נשק", וענן ירושלמי

היא, ללמד תורת הסוד ולמוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותכף ומיד מגיע המשיח.

במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדור תלמודם מנערוֹתם, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים אמן.

רבתי היקרים, כבר אמר הנביא ישעיה (פרק י"ב פסוק ג) "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה". כלנו צריכים ישועה ורחמים, אך ידוע נדע כי כל הברכות והישועות נסים ונפלאות בזכות הלמוד הקדוש הזה, כי הרשב"י

יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום, ובזכות התאחדות עם ישראל בלמוד הזוהר הקדוש, נצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד כמו שהתורה צוה עלינו בסכת תשובו שבעת ימים, כך חזרים ללמד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק.

למוד הזוהר הקדוש צלא דמהימנותא בסבה: כתוב בתהלים (פרק ק"מ פסוק ח) "ה' אד-ני עז ישועתי סבתה לראשי ביום נשק". ובירושלמי (יבמות דף ע"ח) אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקבלים דהסכך של הסבה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן הזוהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצלא דמהימנותא, ומסכך ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג. (בדי ערבות).

טו] כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): "ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגור האל"ה ראשי תבות: אנו לומדי הזוהר הקדוש, באור: כאשר נדבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י זי"ע בלמוד הזוהר הקדוש,

זי"ע כחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזוהר הקדוש, אלו לא נתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דינו, שממנו התגלה ונתאיר לעולם התורה. (זהר פרשת פנחס דף רמ"א),

ואפלו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובודאי הרשב"י זי"ע יפיר לכם טובה ותשפיעו ממקור הברכות, שפידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

מורי ורבותי קהל קדוש!

עד מתי תהא שכינתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו, אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקרוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תכף ומיד.

אחים יקרים! כלנו ביחד יכולים להביא אותו, תכף ומיד בעזרת השם.

באחדות ובאהבת ישראל.

עלינו להרבות מליני שעות תורה.

ולזכות לכל זה, יכולים רק בלמוד זוהר הקדוש.

מורי ורבותי, כלנו רוצים לקרב את הגאולה ברחמים ומתארגנים לקיים תקנת הרמח"ל לכנס את כל היהודים בתבת נח של הרשב"י זי"ע. על כן

ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזוהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הכתובות בתורה ולגאולה שלמה בב"א.

[וי כל אחד רוצה שדוף טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעזור זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניינו.

ארָגנוּ קו טלפון עולמי 0722-99-00-44, וְכָל אֶחָד יִקַּח עַל עַצְמוֹ שְׁעָה אוֹ חֲצִי שְׁעָה בַּיּוֹם לְהַשְׁתַּתֵּף בְּאַלֶּף סִימָי זוֹהַר הַקְדוּשׁ בַּיּוֹם אֶחָד (לְכָל הַפְּחוּת), וּלְהַתְחַבֵּר כָּל הַיְּהוּדִים בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

פְּרָטִים אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶצֶל חֲבָרֵי הַנִּוֶּעַד הָעוֹלָמִי לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל, שְׁעַל יְדֵי הָאָרְגוֹן הַקְדוּשׁ "מִפְּעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" יצ"ו.

ב"ה שְׁזָכִינוּ שֶׁהָגָאון הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל הָרַב בְּנֵיהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א רֹאשׁ יְשִׁיבַת הַמְּקַבָּלִים "נֶהַר שְׁלוֹם" יְרוּשָׁלַיִם, וְהָרַב מְזֻכָּה הָרַבִּים הָעוֹלָמִי רַבִּי פִּנְחָס רֶאוּבֵן שְׁלִיט"א, הוֹצִיאוּ כָּעֵת סָטִים שֶׁל זוֹהַר הַקְדוּשׁ בְּמַהֲדוּרָה מִיְּחַדָּת עִם תִּרְגוּם לְלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ, בְּמַחִיר מְסֻבָּסָד, וְכֵן כָּל אֶחָד יָכוֹל תִּכְּף לְהַתְחִיל לְלַמֵּד וּלְהַבִּין זוֹהַר הַקְדוּשׁ, שְׁעַל זֶה אָמַר בַּעַל הַכֶּסֶּא מֶלֶךְ: אִם יָבִין מֵאֲמָר אֶחָד עוֹלָה לוֹ לְלַמּוֹד שָׁנָה תְּמִימָה, וּבָזָה יִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְבַנֵּי עֲלֶיהָ, הַיּוֹשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בַּמַּלְכוּת.

הַתְּעוּרָרוּת לְלַמּוֹד מוֹסָר וְהַתְּחַזְקוּת בְּלַמּוֹד הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ בַּיָּמִים אֵלּוּ

בַּעֲשֻׁרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה יֵרָאִי שְׁמִים נוֹהֲגִים לְלַמֵּד כָּל יוֹם מַעֲשֵׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה פָּרָק אֶחָד מֵהַרְמָב"ם הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה שֵׁישׁ בּוֹ עֲשָׂרָה פָּרָקִים, פָּרָק אֶחָד לַיּוֹם.

עוֹד כָּתְבוּ הַבְּרָכִי יוֹסֵף (סִימָן תר"ג ס"ו), מַט"א (סִי' ד'), שֵׁישׁ לְלַמֵּד סִפְרֵי מוֹסָר בַּעֲשֻׁרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה, וְכֵן הַחַיִּים (סִק"י), וּמִשְׁנֵה בְּרוּרָה (סִק"ב), מְבִיאִים שֶׁהָרֹא"שׁ כָּתַב שֶׁיִּקְרָא בְּאַלֶּה הַיָּמִים בְּאַגְרַת הַתְּשׁוּבָה שֶׁל רַבֵּינוּ יוֹנָה.

וְנִהְיָ כָּל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי נְבִיאִים לְלַמֵּד וּלְסַיֵּם אֶת סֵפֶר תִּקְוֹנֵי הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ, וְכֵן לְלַמֵּד אֶת הָאֲדָרוֹת הַקְדוּשׁוֹת.

כָּתְבוּ הַמַּטָּה אֶפְרַיִם (ס"ד), אוֹר צַדִּיקִים (סִימָן ל"ו סְעִיף ב') רוּחַ חַיִּים (סִימָן תר"ג אוֹת ד'), שֶׁכָּל תַּלְמִיד חֹכֵם חַיֵּב לְלַמֵּד קַבָּלָה בְּפֶרֶט בְּאֵלּוּ הַיָּמִים.

צריכים לעסוק גם בחלק הנסתר

כתוב בשלחן ערוך ארח חיים (סימן עדר"ת סעיף א), **מדליקין מנר לנר**, וכתב על זה הדמ"שק אליעזר (תנינא צ"ט), הנרות רומזים לתורה הקדושה, ויש בתורה חלק הנגלה וחלק הנסתר, וצריכים לעסוק גם בחלק הנסתר, דהיינו ספרי חסידות [המלאים מזוהר הקדוש], ואין להסתפק רק בזה שנוסע לרבי או שביארציט של צדיק לא אומר תחנון ובהו חושב שהוא חסיד גדול, אלא יש ללמד בספרי חסידות ולהתנהג על פי דרכי הצדיקים, [אשר כידוע הפעל שם טוב וכל תלמידיו הקדושים זרזו וצוו לכל היהודים הגאונים עם הפשוטים ללמד ולעסוק בלמוד הזוהר הקדוש, ועוד מלתם אמונה ומנהגות מסוף העולם ועד סופו שאי אפשר לזכות ליראת שמים טהורה ואהבת השם יתברך בלי הלמוד הקדוש הזה של הזוהר הקדוש, לך נא ראה בספר אור הזוהר השלם את דבריהם הקדושים ותרוה צמאונך].

הגאון הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבינו יהודה פתיה זי"ע
מחבר הרבה ספרים בנגלה ובנסתר.

הקדמה

רבי יהודה פתיה - מגדולי מקבלי בבל. - נולד בבגדד בשנת תרי"ט – 859' - נפטר בירושלים בשנת תש"ב – 942'.

בשנת תרס"ה – 905', בתחלת המאה העשרים עלה לארץ ישראל. - כבר מנעוריו למד קבלה אצל גדולי המקבליים בדורו, הרב יוסף חיים.

מספריו: "בית לחם יהודה", פרוש על ספר הזוהר - "מתוך לנפש", באור על סבא דמשפטים.

זין הרקח - באור על ה"אידרא רבא" וה"אידרא זוטא", שבספר הזוהר.

בית לחם יהודה - פרוש על ספר הקבלה עץ חיים.

מנחת יהודה (הנקרא גם "רוחות מספרות") - פרוש על התנ"ך על פי הקבלה.

חסדי דוד.

[ומנינו הצדיק המקבל רבי דוד שלום בצרי שליט"א, ראש ישיבת המקבלים "השלום" בירושלים]

הרשב"י בא מעולם העליון לתן הספמה על ספר הקדוש יין הרקח

כאשר עלה רבי יהודה פתיה לארץ ישראל, ביומו השני בירושלים, בא לבקרו הרב הגאון רבי אברהם עדס. (מנכדי הגאון הגדול רבי יהודה עדס שליט"א ראש ישיבת "קול יעקב" ירושלים)

רבי יהודה קבלו בכבוד הראוי ושאל אותו בהתרגשות: "מדוע הטריח כבודו את עצמו לבוא לבקרני?" - השיב לו הרב עדס: "בדבר חשוב מאד באתי אליך" - "מהו הדבר?" שאל הרב פתיה.

"כבודו כתב פרוש על האידרא רבא והאידרא זוטא ועדין לא הדפסת אותו?" - "כן" ענה הרב פתיה - "כתבתי את הפרוש לפני כחמש עשרה שנה. אך מנין ידוע למעלת כבוד תורתו על פרושי זה? כי דבר זה לא גליתיו לשום אדם מעולם' ורק אדוני אבי מורי ורבי יודע על כך".

הרב אברהם עדס ספר לו כי נגלה אליו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן בללום, וכך אמר לו: "בימים הקרובים צריך לעלות לירושלים ארי מבבל, רב גדול ומקבל עצום בשם יהודה פתיה, אשר כתב פרוש על ה"אידרא רבא" וה"אידרא זוטא" שחברתי. וזה כמה שנים נמצא באמתחתו ולא הדפיסו. אבקשך להשפיע עליו שיוציאו לאור ולעזר לו בזה", על כן באתי אל כבודו לודא את אמתות החלום ולהשפיע על כבודו להדפיס את הפרושים.

ענה רבי יהודה פתיה ואמר: "צעיר הייתי לימים, ולא רציתי להוציא לאור, אך כעת ברור לי, כי מהשמים מסכימים לפרושי, והנני בעזרת השם

אוציאו לאור בקרוב". אך רק לאחר שלש שנים הדפס הספר, בשל מחלות נאלץ הרב פתיה לחזר לעיר בגדד שבבבל ושם נשלמה הדפסת הפרוש על האידרות.

כל אחד ילמד את האידרות בכל חודש אלול עד יום הכפורים.

בראש השנה תשע"א זכיתי להיות במירון, וכשחפשתי ספר האידרא ללמד בו, אחרי שסימתי ביום השני את התקוני זוהר הקדוש, אז רציתי גם לסים בשבת תשובה את האידרות הקדושות, וחפשתי ולא מצאתי אפלו ספר אחד, עד שמשמים זמנו לידי את ספר האידרא עם פרוש יין הרקח, ומאד שמחתי על זה והתחלתי ללמד בעיון ובשמחה גדולה את האידרא עם פרושו הנפלא, ושם מצאתי כתוב שכל אחד ילמד בכל חודש אלול עד יום הכפורים את האידרות הקדושות, וששתי ושמחתי כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים פרק קי"ט קס"ב) שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.

התעוררות ללמוד חכמת הקבלה – ואלו שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני

הקדמת ספר "בית לחם יהודה" להרב המקבל האלקי הגאון הצדיק יאודה משה ישועה פתיא זכר צדיק לברכה: מביא את דברי הזהר הקורא לעוסקים בחכמת האמת "אינון דהו קיימי בטורא דסיני".

ובזהר בהעלתך (דף קנב.) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהו קיימי בטורא דסיני, וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקיימו בטורא דסיני, לא מסתפלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו'. עד כאן לשונו.

[ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני].

ונראה לי בבאור כוננתו כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתנצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם וינעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממשי, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר אינון דקיימו בטורא דסיני, כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

לית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידיעי רזא דמאריהון וידיעי לאתדבקה בהו בכל יומא.

גם בזהר חיי שרה (דף קל): אמר ולית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידיעי רזא דמאריהון וידיעי לאתדבקה בהו בכל יומא, על אלן כתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה וכו' אלן אינון דמאריהון משתבח בהון בכל יומא, אלן אינון דעאלין בין עלאין קדישין, ואלן עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון וכו'.

מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בן להקדוש ברוך הוא

גם מי שעוסק בחכמת האמת הוא נקרא בן להקדוש ברוך הוא כמו שכתוב בסוף פרשת בהר (דף קיא): ברעיא מהימנא יעוין שם.

וכן בענין הענש המעטד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלו אשר בזהר פקודי (דף רמז): וזה לשונו: האי חיותא יופיא"ל שמיא, ואיה קיימא בכל רזי דחכמתא (כי יופיא"ל בגימטריה קבל"ה) לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה וכו'. האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק בה הכי יחבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקה ולא

אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדפייהו, אלין שרפים דתחותה דהאי חיותא, כדין בלהו בטשי בגדפייהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת. ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין דלית אגרא בההוא עלמא, פאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון וכו', ועיין שם.

ולא די בענש זה אלא צריך לחזר ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלן, ויש עדין ספק בזה אולי יזכה בנשמת גופו השני לקיים מצוה הזאת כי אין מספיק לו לבוא בסוד העבור, כמבאר בתחלת שער המצוות וזה לשונו:

לעולם בענין עסק התורה שהיא אחד מרמ"ח מצות עשה אם לא השלים אותה שהוא ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ראשי תבות פשט רמז דרש סוד בכל אחת מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שיזדו מגעת לטרח, ולעשות לו רב שילמדהו, ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו.

ומה מאד נמלצו בזה דברי הנביא ירמיה (סימן כ"ב) באמרו אל תבכו למת וכו' שהוא מדבר עם הצבור המתקבצים להספיד על איזה צדיק הנפטר רחמנא ליצלן על שנחסר צדיק אחד מהדור שהיה מגן בזכותו עליהם, וקאמר להו הנביא אל תבכו וכו' לפי שרבים של צדיקים אינם זוכים לעסק בכל ד' חלקי הפרד"ס ואם כן מכרחים הם לחזר ולבוא בגלגול כדי להשלים למודם בד' חלקים כי אפילו הוא עסק בג' חלקי הפרד"ס לא יצא ידי חובתו ועליו נאמר "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר" להחזירו בגלגול ואם כן הויא פסידא דהדרא. ואפשר שבו ביום שנפטר הוא חוזר ומתגלגל כנזכר בזהר ריש פרשת אמור ועיין שם. ואם כן אין לכם פסידא כל כך, אמנם בכו בכו להלך, לאותו צדיק שכבר עסק בד' חלקי הפרד"ס, כי תבת להלך היא חסר ו' ואם תחשב תבת להלך ד' פעמים

עם ד' הפוללים שהם כנגד ד' חלקי הפרדס הם בגימטריה פרד"ס. שזה הצדיק לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו כי על ארבעה לא אשיבנו. שזהו פסידא דלא הדרא באמת ונחסר לגמרי מן העולם הזה.

והנה בעירנו בגדד יבנה עירנו אמון, היו לנו שנים כרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקדש צדיק יסוד עולם חכם רבי יוסף חיים בן חכם רבי אליהו בן חכם רבי משה חיים זכר צדיק וקדוש לברכה. ושני בקדש הרב הגאון חכם רבי שמעון אהרן אבא בר אבא המכנה אגסי זכר צדיק וקדוש לברכה.

המחבר ספר בני אהרן על שער הגלגולים, אשר ב' צדיקים אלו הם לבדם היו נמצאים בעירנו שרב עסקם היה בעץ חיים ובשמונה שערים, כל אחד ואחד הוא עוסק לבדו בחדר משפיתו בפני עצמו, והמה בזכותם וצדקתם היו מגנים על העיר זה מפה וזה מפה...

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשלה מעסק רזי התורה

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשלה מעסק רזי התורה כמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל דגרים עניותא וארץ גלותא וכו'. וקצר גלות השכינה וקצר צרת ישראל וקצר גלגולם הכל הוא תלוי בצוארם על שיש בידם יכלת לעסק בחכמת האמת ואינם רוצים למעט משעור למודם הקבוע להם ולהניח פנאי לעסק ברזי תורה וסודותיה והוא רחום יכפר בעדם.

... גם כל קושיא אשר תזדמן לפני הלומד ממקום אחד לא יסמך על זכרונא אלא צריך לעין עליה במקום ההיא וגם ראה יראה בדברינו אשר שם כי אולי היא מתישבת במה שכתוב שם. ודי בהערות אלו. ונתתי לו יד ושם

בְּיִשְׂרָאֵל **"בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה"** יַעַן כִּי כָּבֵד מִסִּכְתִּי יֵינִי **"יֵין הָרֶקֶח"** עַל אֲדָרָא רַבָּא וְאֲדָרָא זֹוטָא וְהַגְשֵׁתִי לִפְנֵי רַבָּנָן וְתַלְמִידֵיהוֹן וְכָבֵד שְׁתֵּי וָרוּ. וְנוֹדַע כִּי אֵין הַסַּעֲדָה בְּלֹא לֶחֶם וְכִמּוֹ שֶׁכָּתַב הַרְשֵׁב"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה בְּזֵהֶר וַיִּקְרָא (דף ד') עַל פְּסוּק אֲכָלוּ רָעִים וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מֵאֵן דָּאִית לִיה גְּרַבִּי דְחֻמְרָא, אֲכִילָה בְּעִיָּא וְכו' וְכָתַב לָכוּ לְחֻמוֹ בְּלַחְמֵי וְשְׁתֵּי בֵּיין מִסִּכְתִּי. לָכֵן עֲשִׂיתִי בֵּית לֶחֶם לְהַגִּישׁ לְהַיּוֹשְׁבִים לִפְנֵי הַשֵּׁם לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה מִמָּה שֶׁתֵּגֵן הַשֵּׁם אֶת עַבְדּוֹ בֶּן אֲמָתוֹ **חֲנָה** נִשְׁמָתָהּ עֲדָן. וּבָכֵן אָנוּ לֵיה וְלֵיה עֵינֵינוּ. תַּכְוֵן תַּפְלִתָּנוּ. וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֱלֹהֵינוּ. שְׁעָה אֶל שְׁוַעֲתָנוּ. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וּמִבֵּין הַגּוֹיִים קִבֵּץ פְּזוּרֵינוּ. וְתַטְעֵנוּ בְּאַרְצֵנוּ וְאֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֵרָה תַצְמִיחַ בְּיָמֵינוּ. וּמִלֶּךְ בְּיָפִי תַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ. יִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְיִגַּל כְּבוֹדָנוּ. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. **כֵּן יְהִי רָצוֹן אֲמֵן.**

כֹּה דִּבְרֵי הַמְּחַבֵּר הָאִי לְחֻמָּא עֲנִיָּא.

הַצְעִיר יְאוּדָה מֹשֶׁה יְשׁוּעָה, יַחֲזִיקָאֵל יְשׁוּעָה פְּתִיָּא יִשְׁמָרְהוּ צוּרוֹ וַיַּחֲיֶהוּ

(בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה חֶלֶק רֵאשׁוֹן)

"בְּזִכְוֹתְךָ הַגַּעַתִּי, לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֹאֲלַת הָעָם!"

הַתְּבַטָּא פַּעַם צָדִיק וְאָמַר: בָּבוֹא מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, עִם יִשְׂרָאֵל נִקְבְּצוּ וּבֹאוּ לָךְ, וּפְלִיטַת הָעָם שְׂשִׁים וּשְׁמֹחִים, בָּעֵת הַזֹּאת יִתְבּוֹנֵן מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ בְּעֵינָיו הַטְּהוֹרוֹת יִבְחֹן כָּל אֶחָד וְאֶחָד לִפְנֵי מַעֲשָׂיו, לִפְתֹּעַ יָרִים יָדוֹ וַיִּרְאֶה בְּאַצְבָּעוֹ, כּוֹלֵם יָרִימוֹ עֵינֵיהֶם בְּפִלְיָאָה וַיִּבְיטוּ בְּמַחֲזָה, אִזּוֹ יִשְׁמִיעַ מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ אֶת קוֹלוֹ וַיֹּאמֶר, בְּהַפְּנוֹתוֹ אֶצְבָּע עַל יְהוּדֵי מְסוּיִים: **"בְּזִכְוֹתְךָ הַגַּעַתִּי, לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֹאֲלַת הָעָם!"**. כֵּן יִרְאֶה עַל כָּל יְהוּדֵי וַיְהוּדֵי שֶׁפָּעַל לְמַעַן בִּיאָתוֹ.

ובודאי כשהמשיח יבוא, אלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים לקבל פניו, ומשיח יאמר להם יישר כחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תקונו השלם.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקויותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך פולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה" ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזינה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביפיו יבוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקנו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגננו, יגלה כבוד מלכותו עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכנו, אמן כן יהיה רצון.

ספר

תקוני זהר

המחולק

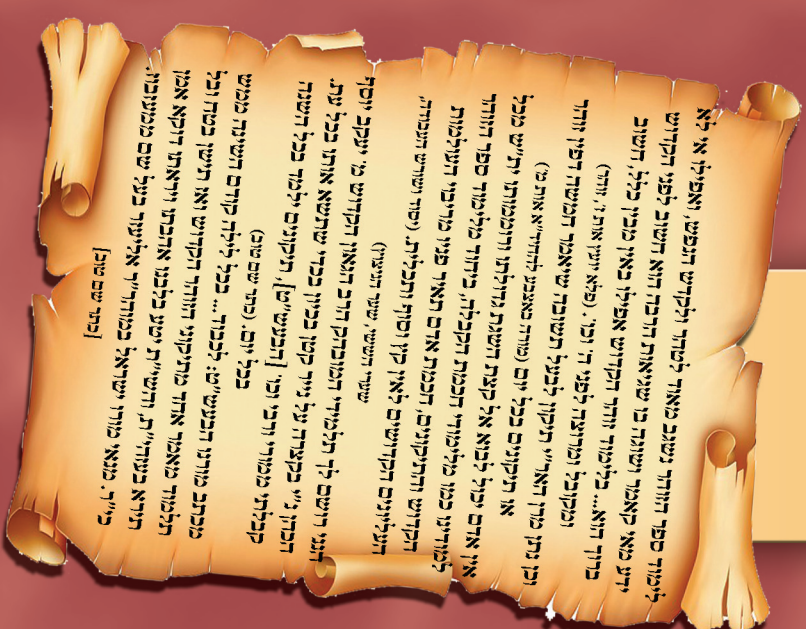
ל-354 ימות השנה

ספר

תקוני זהר

המחולק

ל-354 ימות השנה

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר

רחמי הרשב"י

חלקים נבחרים מדרשה

עשרת ימי תשובה תשע"א

לעורך רחמי שמים

על ידי התחברות לתנא האלקי רבי שמעון בר

יוחאי ז"ע

מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

תשרי תשע"א לפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י –

(בְּזֶהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת חֲזָהָר הַקְדוּשׁ]

מִתַּעֲלָה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מִה שָּׁאִין כָּל אָדָם זֹכֶה לָזֶה

- א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נְחִיחַ רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרֵב, וּמַרְבֶּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְטִיחַ לוֹ הַרְשֵׁב"י:

- א. זֹכֶה לִרְאוּת בְּנִים לְבָנָיו.
- ב. זֹכֶה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הָזֶה.
- ג. זֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהָרַע לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹחָה בִּידּוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרֵב אֶת כָּלם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכֶה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שַׁע"י "חֲבֵרָה מַזְכֵּי הַרְבִּים הָעוֹלָמִי"

מַפְעֵל עוֹלָמִי לְהַצֵּלֶת הַדָּת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-6784-6784 / פקס: 02-995-1300

ספר

רחמי הרשב"י

חלקים נבחרים מדרשה

עשרת ימי תשובה תשע"א

מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש

לעורך רחמי שמים

על ידי התחברות לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

ברוכים הבאים בשם ה'

ברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזכרי הרבנים המקורבים את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים ה' עליהם יחיו, שארגנו את הקבוץ הזה, וברשות כל הקהל הקדוש הזה, יוסף ה' עליכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם, אמן.

אנחנו מניחים ומצפים שמקידוש השם הגדול והנורא הזה היוצא מהקבוץ הקדוש הזה, נזכה לברכת: "וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו בב"א.

כתוב במשנה באבות (פרק ג א): "עקבא בן מהללאל אומר, הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע, מאין באת, ולאן אתה הולך,

וּלְפָנַי מִי אֶתָּה עֲתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, לְפָנַי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא."

שׂוֹאֲלִים הַמְּפָרְשִׁים מָה זֶה דִּין וּמָה זֶה חֶשְׁבוֹן? וּמִבְּאֵרִים דִּין זֶה עַל הָעֲבֵרָה וְחֶשְׁבוֹן זֶה עַל זְמַן הָעֲבֵרָה שֶׁהִיא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מִצְוָה וּלְלַמֵּד תּוֹרָה.

ידועים דברי חז"ל הקדושים: (יומא דף פ"ו ע"ב) תשובה מיראה מהפכת זדונות לשגגות, ותשובה מאהבה זדונותינו נהפכים לזכויות. והעצה היחידה להינצל מהחשבון היא תשובה מאהבה, ואחד מיסודי התשובה זה קבלה לעתיד.

מורי ורבותי!!! איך אפשר לתקן, ואיך אפשר להפוך שעה אחת למאות מיליוני שעות של תורה?, ובמה יתרצה תשובתנו לתשובה מאהבה?, ומה נקבל על עצמנו כדי לזכות בדִין וחשבון?

"עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמַּשְׁלִּים בְּאוֹ חֶשְׁבוֹן תִּבְנֶה וְתִכְנֹן עֵיר סִיחוֹן: כִּי אֲשׁ יֵצְאָה מִחֶשְׁבוֹן לְהָבָה מִקְרִית סִיחוֹן אֲכָלָה עַר מוֹאֵב בְּעֲלֵי בָמוֹת אֶרְנֹן: (במדבר כ"א – כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים אלו המושלים ביצרם בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה" ושכר עבירה כנגד הפסדה תבנה ותכונן אם אתה עושה כן תבנה בעולם הזה

[א] סיפור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, ניצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת.

וסיפר לי על כך. אמרתי לו שבשלומדים בשמחה, זה שווה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זוהר בשבת.

בואו וראו מוחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזה, ומקיים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): בֵּן זִמְנָא אֹמֵר... אֵיזִהוּ עֲשִׂיר הַשְּׁמִיחַ בְּחֶלְקוֹ, שְׁנָאָמֵר (תהלים קכח), יִגִּיעַ כְּפִיךָ בִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ. אֲשֶׁרֶיךָ, בְּעוֹלָם הַזֶּה. וטוב לך, לְעוֹלָם הַבָּא.

ואנו מתפללים בכל יום: "וְתִתֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ", ומיהו העשיר האמיתי זה ששמח בחלק ולימוד התורה ובזה מכפיל את תורתו באלף, וידוע דברי האר"י החי שעיקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסייעתא דשמיא.

ותכונן לעולם הבא, עכ"ל. וכל מי שענינו בראשו ועדיין בר דעה, ירוץ ויחטוף ויאחז באילן החיים האמיתיים.

בזוה"ק כתוב שכל יהודי חייב לחדש חידושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חידשה, ואם לא חידש נמצאת בבושה גדולה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שווה שנה כדברי הכסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למיליון שנה כדברי האורחות צדיקים, וביסורים כפול מאה כדאיתא בַּאֲבוֹת דְּרַבִּי נִתָּן (פֶּרֶק ג' מִשְׁנֵה ר'), רבי ישמאעל ברבי יוסי אומר... לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריווח², וגם צער כבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקימה לי.

בואו וראו היוצא מחשבון זה: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מיליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חידושים בתורה, וזהו בוודאי חידושים אמיתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' י"ח) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, **חטא מלשון חטא ועבירה**, וגם מלשון **חיסרון** כמו: "וְהִיָּיתִי אֶנִּי וּבְנֵי יִשְׁלֹמֶה חֲטָאִים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא). פירוש: **חסרים**.

ובמה נתקן את העבירה? במה נשלים את החיסרון?

[בו] כתב החפץ חיים בספר **צפית לישועה** - (פרק א): וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרש"י בסנהדרין צו ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר, בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

אפשר לפרש במה שכתוב (ירמיה פרק י"ג י"ז): "בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי
גֹהַ וְדָמָעַ תִּדְמָע וְתִרְדַּע עֵינַי דְּמָעָה כִּי נִשְׁכָּה עֶדְרָה'.

וּדְרָשׁוּ חז"ל (חגיגה דף ה' ע"ב): אמר רב שמואל בר איניא משמיה דרב
מקום יש לו להקדוש ברוך הוא ומסתרים שמו מאי מפני גוה אמר רב
שמואל בר יצחק מפני גאוותן של ישראל שניטלה מהם ונתנה לעובדי
כוכבים רב שמואל בר נחמני אמר מפני גאוותה של מלכות שמים, עכ"ל.

וּכְתוּב בַּזוֹה"ק (חלק ב דף מ"ו ע"א, ובאדרא) כל הלומד אחר חצות לילה
הקב"ה משקיט את המלאכים וכולם מקשיבים לקולו, וזה לשון הזוהר
הקדוש:

אבל בפלגות ליליא קודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן לאשתעשעא
עם צדיקיא, וכדין בעי ליה לבר נש למיקם ולמלעי באורייתא, והא אתמר
דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן כלהו צייתין לקליה, הדא הוא
דכתיב (שיר השירים פרק ח' י"ג) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָךְ

[ג] וּכְתַב הַשִּׁל"ה הַקְדוּשׁ – (מסכת חולין – פרק דרך חיים תוכחת מוסר כ"ב): וכשקול רנה של תורה עולה
מלמטה, מחריש הקב"ה כל צבא מעלה ומקשיב הקול ההוא, ובנסת ישראל וכל צבא המלאכים
מקשיבים הקול ההוא, כענין שכתוב (שה"ש ח' יג), הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמִיעִינִי.
וכשהקב"ה מושיך חוט של חסד על כנסת ישראל, נוטלים חלקם כל המתחברים עמה בלילה. ולפי שהיה
דוד יודע דבר זה, אמר חצות לילה אקום להודות לך וגו' (תהלים קיט, טב), וכתוב (תהלים נג, ט), עוֹרֵה כְּבוֹדִי
וְגו', ודרשו רז"ל אני מעיר את השחר ואין השחר מעיר אותי, לפי שלא היה ישן אלא כשינת הסוס,
והוא סוד נעלם. וכשעלה עמוד השחר באה הכלה מעוטרת מכמה שירות ותושבחות וכמה מיני תודה,
כלולה ממעלה וממטה, ויושבת בחיק דודה. וכשרואה אותה באותה התיקון הטוב, מצוה לכתוב בספר
כל בני ביתו העומדים בבית ה' בלילות ומושיך עליהם חוט של חסד. ומאותו החוט נכתר אותו צדיק
בכתר המלך, ויראים ממנו עליונים ותחתונים, ואין בעלי הדין שולטים עליו, לפי שהוא רשום בסימן
המלך וניכר שהוא מבני ביתו, ולפיכך אין דנין אותו. והנהדר בזה מעיד על עצמו שהנשמה הקדושה
מאירה בו, ומאהבתו ביוצרו מתעורר לעבודתו. ובשביל שהיא שעה רצויה היה מזהיר הנביא ואומר
(איכה ב' יט), קוֹמִי רוּנִי בַלִּילָה לְרֹאשׁ אֲשִׁמּוּרוֹת, וכתוב (ישעיה כו, ט), נַפְשִׁי אֹתִיךָ בַלִּילָה. וצריך לזהר
שלא יפסיק משיתחיל עד שיתפלל עם הנץ החמה, עכ"ל.

[ד] וּבִרְש"י (שם) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים – הקב"ה אומר לכנסת ישראל את הנפוצה בגולה רועה בגנים של
אחרים ויושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָךְ – מלאכי השרת חבריך בני
אלקים דוגמתך מקשיבים ובאים לשמוע קולך בבתי כנסיות. הַשְּׁמִיעִנִי – ואחר כך יקדישו הם שנאמר
(איוב ל"ח) בְּרִן יַחַד כּוֹכְבֵי בֶקֶר אֱלוֹי יִשְׂרָאֵל, ואחר כך ויריעו כל בני אלקים.

הַשְׁמִיעֵנִי. והא אוקמוה היושבת בגנים דא כנסת ישראל, דאיהי משבחת ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא בליליא, זכאה חולקיה מאן דאשתתף בהדה, לשבחא ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא.

ובכתבי האר"י מובא (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּנִים חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלָהּ הַשְׁמִיעֵנִי": ר"ת ח'בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות, על פסוק והנה נער בוכה ותחמול עליו וגו', והבן זה.

מורי ורבותי קהל קדוש!

עד מתי תהא שכינתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקירוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תיכף ומיד.

אחים יקרים! כולנו ביחד יכולים להביא אותנו, תיכף ומיד בעזרת השם. באחדות ואהבת ישראל.

עלינו להרבות מיליוני שעות תורה.

ולזכות לכל זה, יכולים רק בלימוד זוהר הקדוש.

בחמש מאות ש' נביא את המשיח!!!

רבותי יש לנו כאן ב"ה קידוש השם גדול ונורא! כן ירבו כולנו מתאספים כאן למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד יקנה 100 ספרי תיקוני זוהר בפחות ממחיר הקרן בחמש ש' לספר, סך הכל 500 ש', ויחלק את זה למשפחה ולחברים, ולכל העיר, וכך נגיע לשני מיליון יהודים, וביחד עם בני משפחותיהם, [מינימום כל משפחה יש 6 נפשות - כפול שני

מליון שווה שנים עשר מיליון יהודים -], וכך נגיע לכל עם ישראל לומדי זוהר הקדוש, עתה מובן איך בזיכוי הרבים לא יבואו לידי חיסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאולה אחרונה תבוא רק בזכות ובכוח התורה הקדושה, וכתבו המקובלים שהעצה היחידה להינצל ממלחמת גוג ומגוג¹ היא, ללמוד תורת הסוד ולימוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותיכף ומיד מגיע המשיח.

מורי ורבותי כולנו רוצים לקרב את הגאולה ברחמים ומתארגנים לקיים תקנת הרמח"ל לכנס את כל היהודים בתיבת נח של הרשב"י זי"ע. על כן מתארגן קו טלפון עולמי **0722-99-00-44** וכל אחד יקח על עצמו שעה או חצי שעה ביום להשתתף באלף סיומי זוהר הקדוש ביום אחד (לכל הפחות), שְׁיִתְחַבְּרוּ כל היהודים באהבה ואחדות למען שמו באהבה.

פרטים אפשר לקבל אצל חברי הוועד העולמי להצלת עם ישראל, שעל ידי הארגון הקדוש "מפעל הזוהר העולמי" יצ"ו

ב"ה שזכינו שהגאון הצדיק המקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" ירושלים, והרב מזכה הרבים העולמי רבי פינחס ראובן שליט"א, הוציאו כעת סטים של זוהר הקדוש במהדורה מיוחדת עם תרגום ללשון הקודש, במחיר מסובסד, וכך כל אחד יכול תיכף להתחיל ללמוד ולהבין זוהר הקדוש, שעל זה אמר בעל הכסא מלך: אם יבין

[ה] ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש > בגימטריא (1679) כמנין > בסוכות תשבו שבעה ימים. [ו]ענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עיין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו בסוכות תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסקה.

למוד הזוהר הקדוש צילא דמדימנותא בספה: כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח') "ה' אֵל-נִי עֹז יִשׁוּעָתִי סִבְתָּה לְרָאשֵׁי בָיִם נֶשֶׁק". ובירושלמי (יבמות דף עח) אָמְרוּ: דְּבָר אַחֵר "בָּיִם נֶשֶׁק" זֶה נֶשֶׁקוֹ שֶׁל גּוֹג. וְכִתְבוּ הַמְקַבְּלִים דְּהַסְכֵּךְ שֶׁל הַסָּפָה בְּבַחֲיַנַת בִּינָה, הַנִּקְרָאת אִם הַחוֹפֶפֶת עַל הַבָּנִים בְּצִלָּא דְּמִדְּמִנּוּתָא, וּכְמוֹ כֵּן הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ שֶׁלְּמוֹדוֹ בְּבַחֲיַנַת בִּינָה, נֶחֱשֵׁב לְסָכָךְ וְצִלָּא דְּמִדְּמִנּוּתָא, וּמִסְכָּךְ וּמִגֵּן בָּיִם נֶשֶׁק שְׁמִצִּיל מִמִּלְחָמַת גּוֹג וּמִגּוֹג. (כדי עֲרֻבוֹת).

מאמר אחד עולה לו ללימוד שנה תמימה, ובזה יזכה להיות מבני עליה, היושבים ראשונה במלכות.

(א) בְּשִׁמְשִׁיחַ יָבוֹא, הַסְפָּרָדִים יִהְיוּ הָרֵאשׁוֹנִים לְקַבֵּל פָּנֵי מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וחשבו שזה ענין רק למקובלים ונסתרים, ועכשיו כמעט יום יום מטלפנים אלי יהודים מירושלים בני ברק, ובתוכם גם אברכים מופלגים, שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לזכות להכניס הבושם הזה אל ביתם וללמוד ולסיים, ושוב ללמוד בזוהר הקדוש.

וכאן כדאי לספר מה ששמעתי ממחותני להבחל"ח כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זצלה"ה, [מייסד מפעל הש"ס, וש"ע], שאמר כמה פעמים שכשמשִׁיחַ יָבוֹא, הַסְפָּרָדִים יִהְיוּ הָרֵאשׁוֹנִים לְקַבֵּל פָּנֵי מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ, בגלל שיש להם אמונה פשוטה. ובאמת מפני מה זכו לאמונה פשוטה, וידוע שגדלה אמונתם ותמימותם ומקיימים כפשוטו את דברי הנביא חבקוק (פרק ב' כ') "וְהִיכַל קִדְשׁוֹ הִס מִפְּנֵיו כָּל הָאָרֶץ", ואין משיחים' כלל בבית הכנסת.

ומנין בא להם כל זה? ועוד למה **כל גדולי הספרדים נקראו בשם חכם**, ואילו במקומות אחרים נקראו רק בשם רבי?
כל זה בא מדבקותם בלימוד הזוהר הקדוש!!!

[ו] ידוע דברי האר"י הקדוש, שאפילו לומר דברי מוסר לחבירו, לא יאמר בבית הכנסת, שמא מתוך כך יגרר לדבר דברי חולין.

וכבר אמר "השפת אמת" מפני מה זכו הספרדים ולא יכלו הגויים ליגע בהם בזמן המלחמה העולמית מפני ששומרים על קדושת בית הכנסת. וידוע שיש בית המדרש בבליגיה ששרד ולא נחרב מפני שלא שחו שם שיחת חולין [הגם שהם שרפו 500 מאות בתי מדרשות], אבל בבית הכנסת הזה שלא דיברו לא יכלו לשלוט עליו.

וכתוב בספרים הקדושים **שרק מי שלומד תורת הסוד נקרא בשם חכם**, ובאמת כל גדולי הספרדים היו גדולים גם בתורת הסוד, ובזכות זה זכו להחדיר אמונה פשוטה יראת שמים ואהבת השם יתברך, גם להמון העם, שזה הכח של הזוהר הקדוש. וכולם דבקים בדרכי אבותיהם ולומדים שיעורים ביחיד וברבים זוהר הקדוש, וראינו לפשוטי העם שסיימו כמה פעמים את הזוהר הקדוש ולא הולכים לישון כל לילה לפני שלומדים זוהר הקדוש, וכל זה מכוח אמונתם התמימה והטהורה.

וכל הברכות¹ והישועות ניסים ונפלאות בזכות הלימוד הקדוש הזה, כי הרשב"י זי"ע כוחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזוהר הקדוש, אילו לא

10 והדוחה חלק הנסתר של התורה, דוחה בלה, ונענש: כל התורה בלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה בלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות כאלו דוחה בלו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה בלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'.

זה שכתוב הנעור בלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פדוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות בלו ומתחייב בנפשו, מה שאין פן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאלו תופס בלו כו'. (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו כתנת פסים פרשת קדושים).

כתוב בתהילים (פרק ק"ז מ"ג) **"מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה'"** יש לרמוז מ"י בבחינת חמישים שערי בינה, כמבואר בתיקוני זוהר, שהעוסק בתורת מ"י – לימוד הזוהר בבחינת בינה – הוא הנקרא חכם, וישמר אל"ה ראשי תיבות: ל"ימוד א"מרות ה' זוהר, הוא יזכה לויתבוננו מלשון **"יסובבנהו יבוננהו"** כמו שביאר התרגום: **"אלפינון פתגמי אורייתא נטרינון כבבת עיניהון"** שזכות לימוד התורה יזכו לחסדי ה' שחסדי ה' ישמרוהו כבבת העין ויזכה שיהא עליו תמיד עינא פקחא שהוא עינא דלא נאים כנאמר **"הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל"** (כדאיא באדרא רבא קכ"ט ע"ב). עינאי דרישא חוורא, משתנין משאר עינין, לית כסותא על עינא. ולית גבינין על עינא. מאי טעמא. דכתיב הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ישראל דלעילא. (תהלים קכ"א) וכתיב אשר עיניך (ירמיה לב) וכתיב פקודות. ותאנא, כל מה דאתי ברחמי, לית כסותא על עינא, ולית גבינין על עינא. כל שפן רישא חוורא, דלא בעא מידי. (ס"א נטירו).

10 [חן כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): **"ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך"**, האל"ה ראשי תיבות: א'נו ל'ומדי ה'זוהר הקדוש, ביאור: כאשר נידבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י זי"ע בלימוד הזוהר

ניתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דיינו, שממנו תתגלה ותאיר לעולם התורה. (זוהר פרשת פינחס דף רמ"א),

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות^ט, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

"בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

ובוודאי כשמשיח יבוא, אלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים, לקבל פניו, ומשיח יאמר להם יישר כוחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תיקונו השלם.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

הקדוש, ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזוהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הכתובות בתורה ולגאולה שלימה בב"א.

[ט] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניינו.

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען
 השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך
 כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר

הזהר וְהִרְוֵה סִינִי

חלקים נבחרים מדרשה
שלשת ימי הגבלה ערב שבועות תש"ע

התעוררות לקבלת התורה
בלמוד הזהר הקדוש וחכמת הקבלה

מב"ק אדם מו"ר מהאלמין שליט"א
בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
תשירי תשע"א לפ"ק

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו
הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל
משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה
בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים
טובים בבריאיות השלימות, אכ"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה – לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיענו,
ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול
לקבל הטקסט חינם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצעי אלקטרוני אופטי או מכני אחר – כל חלק שהוא מהחומר
בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא
רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזור לו בכל
כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

סֵפֶר

הַזֶּהָר וְהַר סִינִי

חֲלָקִים נִבְחָרִים מִדָּרְשָׁה
 שְׁלֹשֶׁת יָמֵי הַגָּבְלָה עָרַב שָׁבוּעוֹת תש"ע
 מִכ"ק אֲדָמוֹ"ר מֵהָאֱלָמִין שְׁלִיט"א
 בְּבִיהֶמ"ד עֲטָרַת יִשְׁעִיהָ הָאֱלָמִין – בֵּית שְׁמוֹשׁ
 הַתַּעֲוָרוֹת לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה
 בְּלִמּוּד הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ וְחֻכְמַת הַקַּבָּלָה

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשּׁוֹת הַרְבֵּנִים הַגְּאוּנִים, רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, וּמִזְכֵּי הַרְבֵּים שְׁאֲרָגְנוּ
 אֶת הַקְּבוּץ הַגָּדוֹל הַזֶּה, וּבְרִשּׁוֹת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה.

אֲנַחְנוּ מִיַּחְלִים וּמִצָּפִים שְׁמַקִּידוֹשׁ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא מִן הַקְּבוּץ הַזֶּה,
 יָבִיא בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם בְּמַהֲרָה אֶת הַקְּבוּץ גָּלִיּוֹת בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ בִּב"א.

סְמִיכוֹת הַפְּרָשָׁה לַחֵג הַשָּׁבוּעוֹת: פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר תָּמִיד תַּחֲוֹל לִפְנֵי חֵג
 הַשָּׁבוּעוֹת, וְכֵן מוּבָא בְּשׁו"ע (סי' תכ"ח, ס"ד): "וְלַעוֹלָם קוֹרִין פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר סִינִי
 קוֹדֵם עֲצָרַת".

וּמִבָּאָר הַמַּג"א אֶת הַטַּעַם לְכַךְ (שם סק"ד): "כִּי בַּעֲצָרְתָּ ר"ה לְאֵילָנוֹת וְלִכְנָן קוֹרִים סִדְרָה אֶחָד אַחֲרֵי הַתּוֹכָחוֹת, כְּדֵי שֶׁתִּכְלֶה הַשָּׁנָה וְקַלְלוּתָיָהּ, וְתַחֲלֵל שָׁנָה וּבִרְכוּתָיָהּ, עַכ"ל.

הַהֲכָנָה לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה בְּעֶרֶב לְשָׁבוּעוֹת

הַשָּׂפָת אֲמַת מַסְבִּיר כִּי דְרוּשָׁה הֲכָנָה לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה, הֲכָנָה זוֹ הִיא טְהוֹרַת הַלֵּב, וְה' עוֹזֵר לָנוּ לְהַגִּיעַ לָכֵן. קַבֵּלַת הַתּוֹרָה מִתְרַחֶשֶׁת בְּכָל שָׁנָה מִחֲדָשׁ, לְכָל אָדָם.

אֶחָד מִתְכַּנֵּיו שֶׁל חַג הַשָּׁבוּעוֹת הוּא מִתֵּן הַתּוֹרָה. כִּידוּעַ, בְּכָדִי לָתֵת מִתְנָה יֵשׁ צוֹרֵךְ בְּמִישָׁהוּ שֶׁיִּקְבֹּל אוֹתָהּ,

"פְּנִיִּים בְּפְנִיִּים דִּבֶּר ה' עִמָּכֶם (דְּבָרִים ה', ד): 'כַּמִּים הַפְּנִיִּים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם' - יֵשׁ לָךְ שֶׁהָרֵב רוּצָה לְלַמֵּד וְתִלְמִיד אֵינוֹ רוּצָה לְלַמּוֹד, (וְיֵשׁ לָךְ) תִּלְמִיד רוּצָה לְלַמּוֹד וְהָרֵב אֵינוֹ רוּצָה לְלַמֵּד. בְּרַם הָכָא (פֶּאֶן) - הָרֵב רָצָה לְלַמֵּד, וְתִלְמִיד רוּצָה לְלַמּוֹד" (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי כֹא).

בּוֹאוּ וְנִרְאֶה מַה הִיָּה בְּקַבֵּלַת הַתּוֹרָה, וְאֵיךְ אֲנַחֲנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין עַצְמָנוּ לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה, וּבִמְהָ?

מִי שֶׁלֹּא רוּצָה לְלַמּוֹד זֹהָר הַקָּדוֹשׁ, סִימָן שֶׁנִּשְׁמָתוֹ לֹא עֲמָדָה בְּהָרָסִי בְּקַבֵּלַת הַתּוֹרָה

הָרֵב הַמְקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה (יְאוּדָה מִשָּׁה יְשׁוּעָה פְּתִיָּה) זָכָר צַדִּיק לְבָרָכָה, אֲשֶׁר הִרְשֵׁב"י זי"ע הִתְגַּלָּה [לְרַבִּי אַבְרָהָם עֲדָס זי"ע] וְזָרַז וּבִקֵּשׁ שִׁינְדְּפִיס אֶת סִפְרוֹ יֵין הָרִקְח שֶׁעַל הָאֲדָרוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת.

מִבִּיא אֶת דְּבָרֵי הִרְשֵׁב"י הַמֵּאִיר לְדַעַת מִי אֵלוֹ שֶׁנִּשְׁמָתָם עֲמָדָה עַל הָרָסִי בְּקַבֵּלַת הַתּוֹרָה

ומי אלו שברחו ולא רצו לשמוע דברי אלוקים חיים בקבלת התורה.

ובזהר בהעלתך (דף קנב.) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהו קיימי בטורא דסיני.

וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבספורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והפנויות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה]. עד כאן לשונו. [ונכתב בצדו, אמר המעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. [ולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה]. (הבאור מהפירוש "מתוך מדבש").

ובמשך ואומר הגה"צ הרב פתיה זי"ע: ונראה לי בבאור פונתו כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

אֵין מְקוֹם פְּנִימִי בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת בְּגֵן עֵדֶן כְּמוֹ הַמְּקוֹם הַגָּנוּז לְאֱלֹהִים
שְׂוִדְעִים אֶת הַסּוּד וְיִוְדְעִים לְהַדְבִּק בְּשֵׁם יִתְבָּרֵךְ... וְאֵלֹהֵי שְׁעִמְלִים
לְהַבִּין אֶת תּוֹרַת הַסּוּד... הֵם אֱלֹהֵי שְׁהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ מִשְׁתַּבַּח בָּהֶם
בְּכָל יוֹם, הֵם אֱלֹהֵי שְׁעוֹלִים בֵּין הָעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים וְהֵם נִכְנָסִים
בְּכָל הַשְּׁעָרִים שֶׁל גֵּן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן וְאֵין מִי שְׂיִמְחָה בִּידָם, כְּמָה
גְּדוֹל חֲלָקֵיהֶם וְזִכּוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא

גַּם בְּזֵהָר חַיִּי שָׂרָה (דף קל:): כְּגוֹנוֹנָא דָּא כַּד נִפְקִין נִשְׁמַתִּין מִגּוֹפָא מֵהָא
עֲלָמָא, בְּעָאן לְסַלְקָא, וְכֵמָּה תִּרְעִין חֲבִילֵי טְהִירִין קִיִּימִי, (ו) אֵי אֵינוֹן
מִסְטָרֵיהֶו כְּלֵהוּ אֶחָדִין בְּהוּ בְּאֵינוֹן נִפְשָׁאן וּמִסְרִי לֹון בִּידָא דְדוּמָה לְאַעְלָא
לֹון בְּגִיָּהֶם.

[בְּאִוֹר: כְּמוֹ כֵּן כְּשִׁיּוּצָאוֹת הַנִּשְׁמוֹת מִהַגּוֹף מִהַעוֹלָם הַזֶּה כְּלוֹמֵר בְּשַׁעַת
הַפְּטִירָה, רוּצוֹת לַעֲלוֹת לַמְּקוֹם מְנוּחָתָן בְּגֵן עֵדֶן, וְכֵמָּה שְׁעָרִים וְשׁוּמְרֵי הַפֶּתַח
וּמַחְנוֹת מִזִּיקִים נִמְצָאִים, וְהֵם עוֹמְדִים כְּנֶגֶד הַנִּשְׁמָה וְאֵינָם מְנִיחִים אוֹתָהּ
לַעֲלוֹת, אִם אוֹתָם הַנִּפְשׁוֹת מַצְדִּים - כָּלָם אוֹחֲזִים בָּהֶם בְּאוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת,
וּמוֹסְרִים אוֹתָם בִּיד דוּמָה לְהַכְנִיסָם לְגִיָּהֶם].

וּלְבִתֵּר סָלְקוֹן וְאַחַדָּן בְּהוּ וְאֵינוֹן נְטָלִי לְהוֹן וּמִכְרָזִי בְּהוּ אֵלִין אֵינוֹן דְּעִבְרוּ
עַל פְּקוּדֵי דְמֵאֲרִיהוֹן, וְכֵן שְׁטִיִּין בְּכָל עֲלָמָא. וּלְבִתֵּר מִהַדְרִי לְהוּ לְגִיָּהֶם, וְכֵן
עַד תְּרִיסָר יָרְחִי. לְבִתֵּר תְּרִיסָר יָרְחִי מִשְׁתַּכְכִּי בְּהֵוָא אֶתֵּר דְּאַתְחָזִי לֹון.

[בְּאִוֹר: וְאַחֵר כֵּן עוֹלוֹת מִהַגִּיָּהֶם וְשׁוֹב אוֹחֲזִים בָּהֶם, זֹאת אוֹמֶרֶת שֵׁישׁ
רְשָׁעִים שְׁבִין עוֹנֵשׁ לַעֲנֵשׁ מַעֲלִים אוֹתָם מִהַגִּיָּהֶם, וְהֵם נוֹטְלִים אוֹתָם,
וּמִכְרִיזִים בָּהֶם: לְהוֹדִיעַם עַל אִיזוֹ עֲבָרָה רוּצִים לְהַעֲנִישׁ אוֹתָם עֲכָשׁוּ,
וּמִכְרִיזִים עֲלֵיהֶם אֱלֹהִים הֵם שְׁעִבְרוּ עַל מִצְוֹת רַבּוֹנָם. וְכֵן מִשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָעוֹלָם
וּמִכְרִיזִים עֲלֵיהֶם בְּכָל הָעוֹלָם כְּדִי לְבִישָׁם. וְאַחֵר כֵּן מַחְזִירִים אוֹתָם לְגִיָּהֶם,
וְכֵן עוֹשִׂים עִמָּהֶם עַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשִׁים, זֹאת אוֹמֶרֶת שְׂמוּצִיאִים אוֹתָם
מִהַגִּיָּהֶם וּמִכְרִיזִים עֲלֵיהֶם וְאַחֵר כֵּן שׁוֹב מַחְזִירִים אוֹתָם לְגִיָּהֶם וְכֵן חוֹזֵר
חֲלִילָה. וְאַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשִׁים הֵם שׁוֹכְכִים וְנָחִים בְּאוֹתוֹ מְקוֹם הָרָאוּ
לָהֶם].

אינון נשמתין דזכו סלקי לעילא כמה דאתמר וזכאן בדוכתיהו.

[באור: אבל אותם הנשמות שזכו, עולות מיד למעלה, כמו שנתבאר, והם זוכות לנוח במנוחה נכונה במקומם הראוי להם בגן עדן].

תא חזי, זכאין אינון צדיקיא דאתגניזו להו כמה טבין להווא עלמא, ולית אתר פנימא בכל אינון כאינון דידעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבבא בהו בכל יומא, על אלן כתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך, יעשה למחכה לו.

[באור: בא ראה, כמה זכאים הצדיקים ואשרי חלקם שנגנזו להם כמה טובות לעולם הבא, ואין מקום פנימי יותר בכל אותם המקומות שבגן עדן כמו המקום הגנוז לאותם שידעו את סוד רבונם ועל ידי זה יודעים לדבב בכל יום, בקדוש ברוך הוא וצריך שתהיה כל כוונתם ומעשיהם על דרך הסוד ואז הם זוכים להמשיך עליהם נשמה שמאצילות, ובכל יום ממשיכים בכונתם הזכה אור הספירות לזה העולם על אלו כתוב (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו, פירוש הפסוק עין של שום נביא לא ראתה את השקר הגדול שיעשה השם יתברך למחכה לו].

מאי למחכה לו, כמה דאת אמר (איוב לב) חכה את איוב בדברים. ואלין אינון דדחקין למלה דחכמתא, ודייקין לה, ומחכאן לה למנדע בריא דמלה, ואשתמודעא למאריהון, אלין אינון דמאריהון משתבח בהון בכל יומא, אלין אינון דעאלין בין עלאין קדישין, ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

[באור: מה זה למחכה לו? כמו שנאמר (איוב לב) חכה את איוב בדברים. פירוש הפסוק: שאליהוא המתין מלהשיב את איוב במה ששמור בלבבו עד שחקר ונתברר לו אמתות הדברים. [ובהגהות מהרצ"א: נראה לי שדורש מילת "למחכה" מלשון חין הטועם את האכל, כך הם מדייקים לדעת ולהבין טעמי התורה שיהיו מתוקים לחין]. ואלו הם הדוחקים ומייגעים עצמם להבין את דברי החכמה ומדייקים אותה בכל מלה ומחכים ומצפים לדעת את ברור הדבר, וזה הביאור "למחכה לו" וכונתם להכיר על ידי זה את

בוראם. וכן הם נודעים לרבונם, והם אלו שרבונם משתבח בהם בכל יום. אלו הם שנכנסים בין מלאכים עליונים קדושים, ואלו נכנסים בכל השערים שלמעלה, ואין מי שימחה בגדם, ויעכבם מלהיכנס ולעלות למעלה. אשרי חלקם בעולם הזה, שיודעים לרצות את בוראם בתפלתם וגם יודעים את גודל הפגם של החטא ונשמרים ממנו, ולכן נשארים טהורים, ואשריהם בעולם הבא שיזכו לשכר הגדול המבטח רק להם כמו שנאמר "עין לא ראתה".

(הערת המערכת: הזהר הזה נמצא בדפוסים ישנים, ובהוצאת מותק מדבש נמצא בעמוד נ"ד (חיי שרה קל): ובהזהר הקדוש היוצא על ידי היכלא דרשב"י (שע"י ישיבת נהר שלום י-ס), בסט הקטן של 70 כרכים נמצא בחלק ט' עמוד י"ג – י"ד).

מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בן להקדוש ברוך הוא אותם שאינם עוסקים ברוי תורה רחמנא ליצלן נדחת מחוץ להיכל ולא עולה למעלה אלא נמצאת מתחת להיכל בבושה וכאשר השורפים עולים הם בועטים בה בכנפיהם ושורפים אותה... וכך נדונת בכל יום וכל זה גם פשיש לה מעשים טובים.

גם מי שעוסק בחכמת האמת הוא נקרא בן להקדוש ברוך הוא כמו שכתוב בסוף פרשת בהר (דף קיא): ברעיא מהימנא יעוין שם. וכן בענין הענש המעתד לאותם שאינם עוסקים ברוי תורה רחמנא ליצלן אשר בזהר פקודי (דף רמז): וזה לשונו: האי חיותא יופיא"ל שמיא, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא (כי יופיא"ל בגימטריה קבל"ה) לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה וכו'. האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק בה הכי יחבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדפייהו, אלון שרפים דתחותה דהאי חיותא, כדין בלהו בטשי בגדפייהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת

וְלֹא נִהְיִיתָ. וְאַף עַל גַּב דְּעוּבָדִין טָבִין אֵיתָ לָהּ, בְּגִין דְּלִית אֲגָרָא בְּהִוָּא
עֲלֵמָא, כְּאִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּחֻכְמָתָא, לְאַסְתַּכְּלָא בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיהוֹן וְכוּ',
יַעֲוִין שָׁם.

**וְלֹא דִי בַעֲנֵשׁ זֶה אֱלָא צְרִיךְ לַחְזֹר וּלְבֹא בְּגִלְגּוּל כַּמָּה פְּעָמִים
וּלְסַבַּל צַעַר עוֹלָם הַזֶּה וְצַעַר הַמֵּיתָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְיֵשׁ סַפֵּק בְּזֶה
אוּלַּי יִזְכֶּה בְּנִשְׁמָתוֹ גּוֹף הַשְּׁנִי שָׁבוּ יָקִים זֹאת הַמִּצְוָה**

**וְלֹא דִי בַעֲנֵשׁ זֶה אֱלָא צְרִיךְ לַחְזֹר וּלְבֹא בְּגִלְגּוּל כַּמָּה פְּעָמִים
וּלְסַבַּל צַעַר עוֹלָם הַזֶּה וְצַעַר הַמֵּיתָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְיֵשׁ סַפֵּק בְּזֶה אוּלַּי
יִזְכֶּה בְּנִשְׁמָתוֹ גּוֹף הַשְּׁנִי שָׁבוּ יָקִים זֹאת הַמִּצְוָה כִּי אֵין מִסְפִּיק לוֹ לְבֹא
בְּסוּד הָעֵבוֹר, כַּמְבָּאָר בְּתַחֲלֹת שַׁעַר הַמִּצְוֹת וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְעוֹלָם בַּעֲנִין עֶסֶק
הַתּוֹרָה שֶׁהִיא אֶחָד מִרַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה אִם לֹא הַשְּׁלִים אוֹתָהּ שֶׁהוּא עֲנִין
עֶסֶקוֹ בַּפֶּרֶד"ס הַתּוֹרָה שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְּבוּת פֶּשֶׁט רַמְזוֹ דֶּרֶשׁ סוּד בְּכָל אַחַת
מֵהֶם כְּפִי אֲשֶׁר יוּכַל לְהַשְׁיֵג עַד מְקוֹם שִׁידוֹ מַגְעַת לְטָרַח, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ רַב
שִׁילְמֻדָּהוּ, וְאִם לֹא עֲשֵׂה כֵן הָרִי חֶסֶר מִצְוָה אֶחָד שֶׁל תִּלְמוּד תּוֹרָה שֶׁהִיא
גְּדוּלָּה וְשִׁקּוּלָה כְּכֹל הַמִּצְוֹת וְצָרִיךְ שִׁיתְּגַלְּגַל עַד שִׁיטְרַח בְּד' בַּחֲיִנוֹת
שֶׁל הַפֶּרֶד"ס הַנִּזְכָּר. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.**

וְכֵּן מֵאֲדָנִי נִמְלָצוּ בְּזֶה דְּבָרֵי הַנְּבִיא יִרְמְיָה (סִימָן כ"ב) בְּאֲמָרוֹ **אֵל תִּבְכּוּ
לְמַת וְכוּ'** שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִם הַצִּיּוֹר הַמִּתְקַבְּצִים לְהַסְפִּיד עַל אֵיזָה צָדִיק הַנִּפְטָר
רַחֲמָנָא לִיצְלָן עַל שֶׁנִּחְסַר צָדִיק אֶחָד מֵהַדּוֹר שֶׁהָיָה מִגֵּן בְּזָכוֹתָיו עֲלֵיהֶם,
וְקָאָמַר לְהוּ הַנְּבִיא אֵל תִּבְכּוּ וְכוּ' **לְפִי שֶׁרַבָם שֶׁל צָדִיקִים אֵינָם זֹכִים
לְעֶסֶק בְּכָל ד' חֻלְקֵי הַפֶּרֶד"ס וְאִם כֵּן מְכַרְחִים הֵם לַחְזֹר וּלְבֹא בְּגִלְגּוּל
כְּדִי לְהַשְׁלִים לְמוֹדָם בְּד' חֻלְקִים כִּי אֲפִילוֹ הוּא עֶסֶק בְּג' חֻלְקֵי הַפֶּרֶד"ס
לֹא יָצָא יָדֵי חוּבָתוֹ וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר "הֵן כָּל אֱלֹהִים יַעֲלֵל אֵל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם
גָּבֵר" לְהַחֲזִירוֹ בְּגִלְגּוּל וְאִם כֵּן הוּא פְּסִידָא דְּהִדְרָא. וְאֲפֹשֶׁר שָׁבוּ בְּיוֹם
שֶׁנִּפְטָר הוּא חוֹזֵר וּמִתְּגַלְּגַל כְּנִזְכָּר בְּזֶה רִישׁ פְּרָשְׁתִּי אֲמַר יַעֲוִין שָׁם. וְאִם כֵּן
אֵין לָכֶם פְּסִידָא כָּל כָּךְ, אֲמַנָם בָּכוּ בָּכוּ לְהֵלֵךְ, לְאוֹתוֹ צָדִיק שֶׁכָּבַר עֶסֶק**

בד' חלקי הפרדס, כי תבנת להלך היא חסר ו' ואם תחשב תבנת להלך ד' פעמים עם ד' הכוללים שהם כנגד ד' חלקי הפרדס הם בגימטריה פרד"ס. **שזה הצדיק לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו כי על ארבעה לא אשיבנו.** שזהו פסידא דלא הדרא באמת ונחסר לגמרי מן העולם הזה.

(מהקדמת ספר "בית לחם יהודה" להרב המקביל האלקי הגאון הצדיק יאודה משה ישועה פתניא זכר צדיק לברכה).

על מה הגלות מתארכת? ולמה רבנים חשובים כל מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוויה גדולה והספד ארוך ומפורסם?

כתב בספר הברית שאלה גדולה מפני מה אריכות הגלות והרי יש כל כך הרבה לומדים ומתפללים והיאך לא הועילו ועונה על כך ומגלה שבאמת אלו אנשים לא אמון בם וכל כוונתם אינה לאוקמי שכינתא מעפרא אלא כל מגמתם רק לשם כבוד ושיקראו להם רבי ויהא להם מקום מכבד ולהשתבח בין הבריות, ועוד מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוויה גדולה והספד ארוך ומפורסם ורק זהו ענינם כל היום ואין איש שם על לב למען השכינה הקדושה ולעשות נחת רוח ליוצרו עד כאן תוכן דבריו הקדושים. (ועתה אין הספר תחת ידינו).

מי שלא לומד זוהר הוא איש העולם הזה וחוזר בגלגול

עתה מובן מפני מה חושבים על ההספד ולוויה להשתבח פה בעולם הזה, כי הם חוזרים בגלגול שוב והם אנשי העולם הזה לכן העולם הזה מעניינם ורק הצדיקים האמתיים האוחזים בעץ החיים ובתורת הרשב"י זי"ע, עניינם רק לעשות רצון קונם והם אנשי עולם הבא באמת, ולא אכפת להם מה יאמרו הבריות, כמו אברהם אבינו ע"ה שעליו נאמר "אחד היה אברהם", וכל עניינם להרבות כבוד שמים באמת.

מי שלא למד סודות התורה טוב לו שלא נברא

המקבל האלקי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקללה"ה
 (בספרו גנזי המלך דף קפ"ה) **אומר בשם רבי שמעון בר יוחאי בזהר הקדוש:** או
 לאמר "כי המצוה הזאת" וגו' אפשר דבא לרמוז על למוד הקבלה שהוא עקר
 ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י עליו השלום כמה פעמים בזהר
 הקדוש, **דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא**
נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו,
ועבודתו. וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה המלך עליו השלום,
 "דע את אלהי אביך ועבדהו".

בא משה רבינו עליו השלום לצוות לישראל ולהזהיר לדורות
הבאים, שלא ימנעו מלדעת סודות התורה בכל דור ודור עד סוף
הדורות.

והנה יצר הרע דעתו תמיד להדיח בני אדם מדרך טוב לדרך רע. ובפרט
 הרוצה להתעסק בחכמת הקבלה עושה לו מכשולות ודברים המעכבים אותו
 ומרשלים אותו. והוא דבא לו בדרך חסידות באמר לו אין הגופות של זה
 הזמן ראויים לסודות התורה משום דליכא נביאים וליכא רוח הקדש.
 דבשלמא דורו של משה רבינו עליו השלום שהיה דור דעה היו ראויים
 לסודות התורה משום דזכו עד שעלה משה רבינו עליו השלום לשמים ולמד
 מפי הקדוש ברוך הוא פה אל פה ואמר לישראל פה אל פה. ועוד, שהיו
 קדושים אותו הדור מצד עצמם, עד שמכח קדשם נגלה עליהם הקדוש
 ברוך הוא בים, ואמרו כלם "זה אלי ואנוהו" וכמו שאמרו רבותינו זכרונם
 לברכה: ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל ובדור הזה אין שום
 דבר מזה. לזה בא משה רבינו עליו השלום לצוות לישראל ולהזהיר
 לדורות הבאים, שלא ימנעו מלדעת סודות התורה בכל דור ודור עד
 סוף הדורות.

שִׁיכָא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם – מִצֹּחַ עִם הַפּוֹלֵל גִּימְטְרִיָּה "הַקְבָּלָה"

וְזֶה שֶׁאָמַר הַכָּתוּב: "כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת" הִיא לַמּוֹד הַקְבָּלָה. "מִצְוָה" עִם הַפּוֹלֵל גִּימְטְרִיָּה "הַקְבָּלָה" וְעָלֶיהָ בָּא לְהַזְהִיר מִשֶּׁה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח מֵהֶם לְעוֹלָם, וְלָזֶה אָמַר "אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם" דְּהֵינּוּ שִׁיכָא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּלְפִיכָךְ צָרִיךְ אֶתָּה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ בִּידִיעָתָה.

אַל תִּשְׁמָעוּ לְדַבְרֵי יֵצֵר הָרַע

אַל תִּשְׁמָעוּ לְדַבְרֵי יֵצֵר הָרַע כִּי הֵנָּה יֵצֵר הָרַע מְדִיחָךְ שֶׁלֹּא לְלַמְדָּה מִשְׁנֵי טַעֲנוֹת: אַחַת, אֹמֵר לָךְ זֶה מַעֲשֵׂה מְרַכְּבָה, צָרִיךְ נִבְיָא שֶׁשִּׁמְעַם מִפִּי הַשֵּׁם שִׁיּוּדִיעַ לָנוּ הַדָּבָר עַל אֲמַתְתּוֹ. וְעַכְשָׁיו בְּזַמְנֵנוּ אֵין נִבְיָא וְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. זֹאת וְעוֹד, הַלּוֹמֵד קְבָלָה צָרִיךְ לִהְיוֹת גּוֹף קָדוֹשׁ וְטָהוֹר וְנָקִי מִכָּל דָּבָר רַע, כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל שֶׁיֵּצְאוּ מִמִּצְרַיִם שְׁמֵרָב קִדְשָׁתָם שֶׁהֵיוּ קְדוּשִׁים וְטָהוֹרִים, כִּיֹּן שֶׁעָבְרוּ בֵּינָם נִגְלָה עֲלֵיהֶם הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, וְעוֹד, מְרַב קִדְשָׁתָם רָאוּ אוֹתוֹ פָּנִים בְּפָנִים בְּמַעֲמַד הַר סִינִי. לְאֵלָה בְּאֵמַת שִׁיךְ לַמּוֹד הַקְבָּלָה. אֲבָל גּוֹפּוֹת הַזָּמָן הַזֶּה, שֶׁגִּבְרָה סִטְרָא אַחְרָא, הֵם סְרוּחִים וּמִטְנָפִים וְעַל מִי תַּחּוּל הַקְבָּלָה.

לְהַזְהִיר לְיִשְׂרָאֵל – לֹא נִפְלְאָת הִיא מִמֶּךָ

לְפִיכָךְ בָּא מִשֶּׁה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְהַזְהִיר לְיִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם אַל תִּשְׁמָעוּ לְדַבְרֵי יֵצֵר הָרַע כִּי מִה שֶׁאֹמֵר לָכֶם בְּזָמָן הַזֶּה אֵין נִבְיָא וְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. דְּבָרֵינוּ מִהֶבֶל יִמְעָטוּ. כִּי גַם בְּזָמָן הַזֶּה הַכֹּל עָרוּךְ וּמוֹכֵן כְּשֶׁלֶחֶן הָעָרוּךְ לְפָנֵי הָאָדָם. דְּכָל דַּבְרֵי קְבָלָה נִכְתְּבוּ וְנִחַתְמוּ בְּסִפְרִים. וְכִנְגֵּד זֶה אָמַר "לֹא נִפְלְאָת הִיא מִמֶּךָ".

הָבָא לְטָהָר מְסִיעִין אוֹתוֹ

וְכִנְגֵּד הַטַּעֲנָה הַשְּׁנִית, שֶׁטוֹעֵן הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת גּוֹף טָהוֹר וְקָדוֹשׁ. גַּם זֶה אֵינָה טַעֲנָה כִּי גַם בְּזָמָן הַזֶּה הָרוּצָה לְהִתְקַדֵּשׁ וּלְהִטָּהָר יָכוֹל לִהְיוֹת

קדוש וטהור כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הבא לטהר מסייעין אותו, ועל זה אמר "ולא רחוקה היא" דהינו, הקדשה והטהרה אינה רחוקה ממך, ואזיל ומפרש כל הפסוקים שאחר זה וזה שאמר "לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמים" דהינו: לא תאמר כי מעשה מרכבה תלוי בשמים וצריכים אנו נביא כמשה רבינו עליו השלום שיעלה לנו לשמים, ויורד לנו מעשה מרכבה, ויודיעו לנו על אמתתו. לזה אמר, אל תחשב כן, כי לא נשארה בשמים, וגם "לא מעבר לים היא" כנגד הטענה השנית שטוען היצר שדברי קבלה צריכים גוף קדוש וטהור כמו ישראל שעברו את הים והיו כלם גוף קדוש וטהור ונקי, גם זו אינה טענה, אין זה תלוי בגוף הטהורים שיעברו הים.

דהכל תלוי בך דכשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה

גם עכשו הכל תלוי בידי אדם שיוכל להתקדש ולהטהר עד שיהיה ראוי לקבל מעשה מרכבה וזהו שמסים "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" דהכל תלוי בך דכשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה.

עד כאן לשון קדשו הטהור.

הלומד זוהר הקדוש בדרבקות גם שאינו מבין הרשב"י בעצמו ילמדו ויעשה לחכם גדול בתורה

הלומד הזהר, אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו. וכך אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו. ועין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו' זכרנו לברכה, ומעשה נורא כזה בצפת תבנה ותכונן, שהיו נוהגים שילכו למערת רבי שמעון בן יוחאי בכל ליל ל"ג לעומר כמה חכמים ויחידים, ולומדים שם כל ספר הזהר ומחלקים אותו לכל

אֶחָד מֵהַקּוֹרְאִים חֵלֶק אֶחָד. וַיְהִי הַיּוֹם שֶׁהָיָה עִמָּהֶם אִישׁ אֶחָד מֵיָחִיד וַיִּדְּוֶעַ בַּפְּנִיָּהֶם, וַנִּתְּנוּ לוֹ חֵלֶק אֶחָד מֵהַזֶּהָר עִם הַקּוֹרְאִים לַקְרוֹת עִמָּהֶם, וְהוּא יוֹדֵעַ בַּעֲצָמוֹ שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ לַקְרוֹת וְהוּא כְּבִהְמָה בְּצוּרַת אָדָם. מֶה עָשָׂה אוֹתוֹ הָאִישׁ? קִדָּם שִׁגִּיעַ הָעֵת שֶׁל הַלְמוּד יָצָא לַחוּץ מִהַמַּעֲרָה וַיִּלָּךְ הַלֵּךְ וּבָכָה הֶרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁכִּמְעַט נִסְרוּ רִיסֵי עֵינָיו מִהַבְּכִיָּה וַנִּפְלָה עָלָיו תַּרְדֵּמָה וַיֵּשֶׁן בְּמִקְוָמוֹ, וְאָז בָּא אֵלָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ אָמֵן, בַּחֲלוּם, וְאָמַר לוֹ: אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת, עֲתָה מֶה לָּךְ נִרְדָּם, קוֹם קְרֵא אֶל אֱלֹקֶיךָ הַחֵלֶק שֶׁעָלָה בְּגוּרְלָךְ. הֵשִׁיבוּ הָאִישׁ: הֲרִי אֲנִי כְּבִהְמָה וְאֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל לַקְרוֹת. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: קוֹם קְרֵא וְאֲנִי אֲסִיעֶךָ וְתִמְצָא עֲצָמְךָ יוֹדֵעַ לַקְרוֹת כַּגְדוּלֵי הַחֲכָמִים. וְכֵן הָיָה, וְהִקִּיץ מִשְׁנָתוֹ וּמִצָּא עֲצָמוֹ יוֹדֵעַ בְּטוֹב, וְתִמְהוּ עָלָיו כָּל הַרְוָאִים אוֹתוֹ שֶׁמִּצָּאוּ בּוֹ דְּבָרִים נוֹרָאִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ בּוֹ מִקִּדָּם. עַד כָּאן הַמַּעֲשֶׂה.

וּבִזְזָה פְּרוּשׁ אֲדוֹנֵי אָבִי זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא מִשׁוּם הַרָשׁ"ז זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה, שֶׁזֶּהוּ מֶה שֶׁאָמַר הַכֶּתוּב תּוֹרַת הַנִּיָּה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, דִּידְוֶעַ דְּלִמּוּד הַסּוּד נִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָּה עַל פְּסוּק בְּתוֹרַת הַנִּיָּה חִפְצוֹ זֶה הַסּוּד וּבְתוֹרָתוֹ זֶה הַפֶּשֶׁט וְזֶהוּ שֶׁאָמַר תּוֹרַת הַנִּיָּה שֶׁהוּא תְּמִימָה כְּלוּמַר שֶׁצָּרִיךְ לִלְמַד אוֹתָהּ בְּשִׁלְמוּת וְזֶה שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ לִלְמַד רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי מִלְּמָדוֹ וּמִשִּׁיב נֶפֶשׁוֹ וְזֶהוּ שֶׁאָמַר מְשִׁיבַת נוֹטְרִיקוֹן מִלְּמָדוֹ תִּירָה שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְאָמַר נֶפֶשׁ שֶׁכִּמְעַט יָצָאָה נֶפֶשׁוֹ וַחֲזָרָה לוֹ.

וּלְפִי הַכִּי יִתְפָּרֵשׁ לְרַמֹּז לוֹ דָּאָף עַל גַּב שְׁאָדָם הוּא כְּבִהְמָה וְאִינוֹ יוֹדֵעַ לַקְרוֹת עִם כָּל זֶה מִשְׁמִיָּא יִכְפְּלוּ לוֹ שְׂכָרוֹ וְאִפְשָׁר שִׁיקְרָה לוֹ כַּאֲשֶׁר קָרָה לָאִישׁ הַזֶּה אִם יִכְשָׁרוּ מַעֲשָׂיו וְתִהְיֶה כּוֹנֵתוֹ לְטוֹבָה וַיֵּשׁ רָמֵז בְּפִסּוּק 'אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ הַנִּיָּה' דְּתַבּוּת 'תוֹשִׁיעַ הַנִּיָּה' עִם הַתַּבּוּת וּב' כּוֹלָלִים שֶׁל ב' תַּבּוּת יַעֲלֻ כְּמִסְפָּר תַּבּוּת 'זֶהָר תְּקוּנִים' בְּדִקְדּוּק צַח. (הַקְדָּמַת הַמוֹצֵא לְאוֹר זֶהָר דְּפּוֹס

עבֹשְׁיוּ מוֹבֵן לָמָּה הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים לֹא נִכְנָסוּ לְבֵית שְׂאִין זוֹהָר
הַקָּדוֹשׁ, וְכָל מִי שֶׁלֹּא לֹמֵד זוֹהָר הַקָּדוֹשׁ לֹא הִגִּיעַ לְמִדְרַגַּת אָדָם,
וְחֵי רַק בְּזָכוֹת אֵלּוּ שְׁלֹמֹמַדִּים זוֹהָר, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר 'אָדָם וּבְהֵמָּה
תוֹשִׁיעַ הוּי"ה'

וּבִזְהָ פְרוֹשׁ גַּם כֵּן אֲדוֹנֵי אֲבֵי זְכוּרֵנוּ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הֵבֵא שְׂזָהוּ הַרְמָזוֹ שְׁרָמְזוֹ
לְאִישׁ אֶחָד שֶׁהָרָאוּ לוֹ בַּחֲלוּם תִּבְּת בְּהֵמָּה וְלֹא יָדַע פְּרוֹשׁוֹ וּפְרָשׁוֹ לוֹ כִּי יַעֲן
שְׁמֹכָר סֹפֵר הַזֹּהָר שֶׁהָיָה לוֹ בְּבֵיתוֹ לָכֵן הָרָאוּ לוֹ תִּבְּת בְּהֵמָּה דְרָאשֵׁי
תִּבְּתוֹת ב'עֲרֵתִי ה'קֹדֶשׁ מִן ה'בֵּית רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

'אָדָם וּבְהֵמָּה תוֹשִׁיעַ הוּי"ה' בְּגִימָטְרִיא 'רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי'

**'אָדָם וּבְהֵמָּה תוֹשִׁיעַ הוּי"ה' (תְּהִלִּים לו ז), גִּימָטְרִיא בְּדִיוֹק מִסְפֵּר 'רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי'.**

(סֵפֶר מַגִּדֵּל שְׁמוֹעוֹת מִלְכּוֹ אוֹת נ"ה, בְּשֵׁם הָרַב הַקָּדוֹשׁ מִבֶּאֱרָנִיב).

עַל פִּי הַיִּסּוּד הַזֶּה נִכְיָן אֶת עֲצָמֵנוּ וְנִתְפַּלֵּל לִקְב"ה שְׂיַעֲזֵר לָנוּ גַם הַשָּׁנָה
לִקְבֹּל אֶת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה תּוֹרַת הַסּוּד מִחֻדָּשׁ מִתּוֹךְ טְהֻרַת הַלֵּב, מִתּוֹךְ
אַחֲדוּת, מִתּוֹךְ הַכְּנָעָה וְהַתְּבַטְלוּת פְּלִפְיוֹ - וְהַלְוֹאֵי וְנִהְיָה רְאוּיִים לִקְבֹּל
בְּקִרְבּוֹ פָּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בִּב"א.

לֹמְדֵי הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ יִהְיוּ הָרִאשׁוֹנִים לִקְבֹּל פָּנֵי מְשִׁיחַ

וְאֵלּוּ שְׁלֹמְדוֹ זוֹהָר הַקָּדוֹשׁ, הֵם יִהְיוּ הָרִאשׁוֹנִים לִקְבֹּל פָּנֵי מְשִׁיחַ
וּכְשִׁיבּוֹא יֹאמַר לָהֶם יִישַׁר כַּחֲכָם שְׂזַרְזֻתָם הַגְּאֻלָּה, וּבְזָכוּתְכֶם הָעוֹלָם קָיָם,
וּבֵּא עַל תְּקוּנֹת הַשָּׁלָם.

הַלְוֵאֵי שְׁנִזְכָּה לַהֲיוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְּאֻשְּׁרִים, שֶׁהַמְּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ
יַעֲיֵד עֲלֵינוּ – "בְּזָכוּתְךָ הִגַּעַתִּי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יִקְרִים, תִּנּוּ לַמּוֹד לְשֵׁם שְׁמַיִם,
הַקְּרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקָּדוֹשָׁה, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגֵרָם
לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלִמְדוֹ בְּכָל יוֹם זוֹהָר הַקָּדוֹשׁ וְכָךְ גִּלְף פִּלְנֵנוּ כְּאֶחָד יַחַד לִקְבֹּל

אֶת אֹר פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בַּב"א. וְכָלֵנוּ כְּאַחַד נִזְכָּה שְׂיָקִים בְּנוֹ נְבוֹאֵת הַרְשָׁב"י
 "זָכָאָה דָּרָא דְהָאֵי אֶתְגַּלְיָא בֵּיהּ וּבִסְגוּלָתוֹ "וּקְרָאתֶם דְּרוּר" וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ,
 בֶּן דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ יְבוֹא וְיִגְאַלֵּנוּ, בְּ"עֹז" וְהַדָּר אֱלֹקֵינוּ, וּבִשְׂכָר זֹאת אֶ-
 ל חַי חֻלְקֵנוּ, וְנַחֲהָ עָלֵינוּ רוּחַ ה' צוּרֵנוּ מְגִנָּנוּ, יִגְלֶה כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ, וְאִז
 יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ, בִּישׁוּעַת מַלְכֵנוּ, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר

הקדמת פת הזהר

חלק א'

ובו נקבצו

1-34 עלוני "אור הזהר"

שיצאו לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

מאגלול תש"ע עד תשרי תשע"א

ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי,
דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

יצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

תשרי תשע"א לפ"ק

ספר

הזהר

הזהר
השלים
והמנקה

ספר

הזהר

הזהר
השלים
והמנקה

בו יבואר מידל החזיון
ללמוד וללמוד הזהר
הקדוש והתקונים
והכמות האמת שדבר
התא האלקי רבי
שמעון בר יוחאי זע"א

הרב הקדוש רבי חיים בן עטר, האור החיים, ז"ע,
היה פשוט אחד בהוללות פה עיר"ק צפת ת"י,
(כשעלה למרון והגיע לתחתית ההר שעולים
לציון הרשב"י, ויד מהחמור והיה עולה על ידיו
ועל רגליו, וכל הדרך היה נועה כבדמה וצועק,
היכן אני השפל נכנס, למקום אשר שלמה כתב"ה,
וכל פמליא של מעלה הבא, וכל נשמות הצדיקים
שמה, ובעת ההוללות היה שמה שמחה גדולה,
ע"ש. (רבי שמואל העליר ואב"ד צפת בסוף כבוד מלכים)
רבי פנחס מקראיין זצ"ל מתן שבה והודאה להשם יתברך על
שלא ברא אותו בשנים שלא נתפשט הזהר בעולם, כי הזהר
הוא מיד דעדהאלטן ביום ירישקוויט "זהר הזהר אותי
בהרה" (תכס הדיוט, י. ג. בן עטר).

סֵפֶר

פֶּתַח הַזֶּהָר

הַקְדָּמָה

יְשִׁישׁוּ ה' טְהוֹרִים וְיִגִּילוּ הַיְּשָׁרִים בְּהַגְלוֹת הָאוֹר הַנִּפְלָא דְהַאי תַּנָּא
 קְדִישָׁא הַמְרַעִישׁ עוֹלָמוֹת וּמַרְגִּישׁ מַמְלָכוֹת וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִנִּיה זְחִילוֹ וְיִזְוְעוּ
 וּכְמוֹ שֶׁפִּיט הַצְדִּיק הַמְקוּבֵּל רַבִּי שְׁמַעוֹן לְבִיא זְצוּקִלְלָה"ה "בַּר יוֹחָאִי, נַעֲשֶׂה
 אָדָם נֶאֱמַר בְּעִבְרִית" הוּא הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי זי"ע, וְרַעֲיָא
 מְהִימָנָא – מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה וְאֵלֵיהּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב הַבְּטִיחוּ וּפְסֻקוֹ: "בְּהַאי
 חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר... וּבִגִּין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעָם"
 מֵאִילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקוֹן בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".
 וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוֹ אַל נֹכַר (דְּבָרִים ל"ב, י"ב) פִּירוּשׁ: וּמִפְנֵי
 שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מֵאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֶּהָר, עַל יְדוֹ וּבּוֹ יֵצְאוּ מִן
 הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, וְיִתְקַיֵּם בְּנוֹ הַפְּסוּק שֶׁהֵשֵׁם יוֹצִיאֵנוּ מִן הַגְּלוּת בְּלִי קְטְרוּג.
 (רַעֲיָא מְהִימָנָא פֶּרֶשֶׁת נִשְׂא דָף קכ"ד: (הַפְּרוּשׁ מֵהַרְמ"ק), וְאִין מַה לְהוֹסִיף עַל דְּבָרֵי קְדִישִׁי
 עֲלִיוֹנִים.

וְכָל גְּדוּלֵי וְצַדִּיקֵי הַדּוֹרוֹת מִילְתָּם אֲמוּרָה דְּסֵפֶר הַזֶּהָר הַקְדוֹשׁ הוּא
 הַפּוֹתֵחַ וְהוּא הַסּוֹגֵר, וְלִמּוּד הַזֶּהָר הַקְדוֹשׁ הוּא הַמְּבִיא אֶת הָאָדָם לְזִכּוֹת

[א] בַּסֵּפֶר תּוֹרַת שְׂמוּחָה (דף נ"ז:) מְקוּדָם הִיָּה דִּי בְּתוֹרַת הַנִּגְלָה אַבְל עֵתָה בַּעֲקֵבְתָּא דְּמִשְׁחָא צִרִּיךְ
 לְהִיָּת גַּם תּוֹרַת הַנִּסְתָּר, כְּמוֹ שְׁאֵנוּ רוֹאִים נֹר דּוֹלֵק וְקוּדָם שְׁנִכְבָּה הִיא מִתְחַזְקֶת בִּיּוֹתָר וּשְׁלֵהֶבֶת עוֹלָה
 יוֹתֵר. כְּמוֹ כֵּן מְקוּדָם לֹא הִיָּה יֵצֵר הָרַע מִתְגַּבֵּר כָּל כָּךְ, וְהִיָּה דִּי תּוֹרַת הַנִּגְלָה לְתַבְלִין נִגְדוּ, אַבְל עֵתָה
 קוּדָם הַגְּאוּלָּה הִיָּצֵר הָרַע מִתְגַּבֵּר יוֹתֵר וְצִרִּיכִים לְהַתְחַזֵּק גַּם בְּנִסְתָּר.

לְהַאֲרִי נִשְׁמָתוֹ בְּאוֹר יְקָרוֹתָ, וּמִי הַגָּבֵר יֹאמַר זָכִיתִי נִפְשִׁי מִבְּלַעַדִּי הַלִּימוֹד הַטָּהוֹר הַזֶּה, וְקוֹל קְרִיאַת רַבֵּינוּ הַרְמָח״ל זי״ע מְהֻדָּד בָּנוּ – קוֹמּוֹ וְחוֹשׁוֹ לְהַצֵּלֶת עִם יִשְׂרָאֵל – דֶּרֶק בְּלִמּוֹד הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ בְּרָצִיפוֹת יִמְנְעוּ צָרוֹת וְאַסּוֹנוֹת רַח״ל, וְיִתְרַבֶּה הַרְחָמִים וְהַשְׁפָּע וְנִגָּאֵל בְּמַהֲרָה. וְעוֹד גְּדוֹלֵי וְקַדִּישֵׁי

[ב] הַגֵּר״א ז״ל בִּאֲבָן שְׁלֵמָה פ״ח (ס״ כ״ד): מִי שֶׁהָיָה יוֹכֵל לְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא הִשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיג נִידוֹן בְּדִינֵין קֶשֶׁן ר״ל.

בן איש חי בראש ספרו דעת ותבונה: ישמע השומע ויבין המשכיל את אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל הקודש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה.

מתוך הסכמה לספר איפה שלימה: אשריהם המשתדלים בחכמת הקבלה, לא כאותם הטפשים הפוטרים את עצמם מלימוד הקבלה מפני שלא מלאו כרסם בש״ס ופוסקים, אשאלה להם, למה לא יזכרו טענתם זו בשעה שפונים לדבר דברים בטלים הגוררים אחריהם לישנא בישא ולשון הרע שמחוייב לפרוש מהם גם מי שמלא כרסו בש״ס ופוסקים, אין זה כי אם שמזניחים את החכמה עצמה, שעל זה אמר אחד מן הגדולים: מי שמבטל בגלוי את הנסתר, חזקה שמבטל בסתר את הנגלה. לכן, אחים יקרים, חזקו ואמצו, הדבקו בקשורא דמלכא עלאה, התאחדו לעילא ולתתא בלימוד הקבלה, ואף אם אינו מוצא מי שילמדנו, יקרא בעצמו אף על פי שהוא שוגג בה, כי מכל מלה ומלה נעשין אילנין רברבין וכו׳.

ר' אברהם אזולאי: והנה בלי ידיעת חכמת הקבלה הוא כבהמה וכו׳, מאחר שעושה המצוות בלי טעם במצוות רק כמצוות אנשים מלומדה ודמיין לבהמות האוכלים חציר, שאין בו טעם אכילת אדם, ואפילו הוא בעל עסקים גדול במשא ומתן וכדומה וטרור הרבה לא יפטר עצמו מעסק חכמה זאת וכו׳, ותשתדל לקמוץ זמן מהיום משאר דברים ולימודים למען ישאר לך זמן לעסוק בחכמה זו, כי הוא יסודי התורה ואי אתה פטור מפנימיות התורה, כי בלעדיה האדם שור אוכל עשב וכו׳.

[ג] בתקוני זהר – תקון ל׳: בההוא זמנא וכו׳, רוח הולך ולא ישוב לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא, ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלאל בחכמה דקבלה. וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. תרגום: בעת ההיא וכו׳, רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזהו רוחו של משיח אוי להם לאלו שגורמים שיסתלק וילך לו מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם העושים את התורה ליבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה. אוי להם שהם גורמים עניות וחרב וביזה והרג והשמדות בעולם.

בהסכמת הרב מנחם מענדל על איפה שלימה: ומה ישיבו בני נשא על המאמר המבהיל בתיקוני זוהר תקון ל׳: ״וי לון דגרמין דיזיל ליה רוחו של משיח מן העולם ולא ישוב לעולם שהם עושים את התורה יבשה ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה וכו״״, כמה נפישא חיליה של המאמרים הללו שנוקבים ויורדים לפני לפני חדרו לבו של אדם המאמין האמיתי, תסמנה שערותיו ובשרו נעשה חידודין, בהעלותו על ליבו כי עניות דישאל והגזרות והמלחמות המשטות וההריגות הוא בעצמו

קמאי מאדירים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה שְׁצוּוּי וְזָרְזוּ לְתַלְמִידֵיהֶם¹ לְהַפִּיץ בְּעַם אֶת הַלִּימוּד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה לְמַעַן פְּדוּת הַשְׂכִּינָה הַקְדוֹשָׁה², לְתוֹמְכָה וּלְסַעְדָּהּ, וּלְיַחְדָּא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְזֶה נִזְכָּה לְהַגְאֵל³ וּבּו תִּדְבֹּק וּמִנֶּה לֹא תִּזְוַע, כִּי הוּא חַיִּיךְ וְאַרְךְ יָמֶיךָ בְּזֶה וּבְבָא.

עַל כֵּן קָמוּ אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹקִים אֹהֲבֵי ה' שְׂמֵחִים וּמְאִירִים אֶת הָעוֹלָם בְּאֹר הַנֶּעֱלָם אֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים לְמַעַן שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה בְּאַהֲבָה, וּבְרֵאשִׁים מֶרֶן כ"ק הָאֲדָמוֹר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א אֲשֶׁר נִלְחָם מִלַּחְמוֹת ה' לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה הוּא הַגָּבֵר הוֹקֵם עַל, וְיִסַּד אֶת "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי", וְכָךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמָּשׁ מְפִיצִים בְּעַם אֶת הַתְּרוּכָה הַנִּפְלְאָה וְשִׁקּוּי הַפְּלָאִים הַמִּיֻּחָד הוּא לִימוּד הַזֶּהָר הַקְדוֹשׁ⁴. וְחֵלֶק מִפְּעֻלוֹת הַמַּפְעַל הַזֶּה הֵם הָעֲלוּנִים

גורם לזה מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה, ובפמליא של מעלה העני חייבו על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו, כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יום הכיפורים אין מכפר עליהם, או לנו מיום הדין והתוכחה.

[ד] ספר הקנה הקדוש: "ושבתם וראיתם בין עובד אלקים לאשר לא עבדו", כי מי שעוסק רק בנגלה נקרא "לא עבדו" גם אינו נקרא תלמיד חכם רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על חכמת הקבלה. (מאיפה שלימוד).

[ה] הרב חיים ויטאל ז"ל בהקדמה לעץ-חיים:

"וכל הגבעות התקלקלו" – הם תלמידי החכם, הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינת ההרים הנזכר. הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים, ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עוסקים בחכמת הקבלה, ואינם יודעים כי מיראתם ליכנס בהם נמנעים מלהתעסק בה, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו, ולבם שורש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפור בחכמת האמת ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושים בלבד, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא, כי תורת עולם הבא אינה כפשטה רק עד שם עוסקים ברזי תורה וסודותיה. וזה שלא טרח בה בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו וגו'".

[ו] כל ענין הגאולה תלויה בלימוד הזוהר: וזה לשון ספר הברית: אחרי שחפשת כל מיני סבות על מה נתאחזה הגאולה, ועם ישראל עדיין סבל צרות צרורות, קבע בהחלט שהוא בזה העון של בזיון תורת הקבלה כמפורש בזהר תקון ל'.

[ז] לשם שבו ואחלמה בהקדמתו כותב: ואמרו במסכת אצילות בתחילתו, אליהו בן יוסף פתח "כתיב סוד ה' ליראיו, שאפילו אדם מישראל למד משנה, גמרא, ואין בו יראה – לחנם צלל במים אדירים וכל מה שטרח לחנם טרח. וכל מי שהוא ירא שמים רודף אחר נסתרות שהוא עיקר החכמה

הַמְצוּיִינִים לְתַפְאָרָה, כִּךְ שֶׁכֵּל יְהוּדֵי יְבִיא אֶל בֵּיתוֹ אֶת הַבֶּשֶׂם הַזֶּה וְלֹא יִהְיֶה בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל בְּלִי סֵפֶר הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ¹, וְגִדּוּלִים וּקְטָנִים יִהְיוּ בּוֹ וְתִרְבֶּה הַדָּעַת.

וּבְאֻמַּת שְׁעָד עֵתָה כָּבֶד חֲלַקְנוּ כָּרְבַע מִלִּיּוֹן עוֹתֻקִּים מִהֶעֱלוֹנִים הַנִּפְלְאִים וְעוֹד, וְהַכֹּל בְּחִינָם, וְאִין הַקּוֹמֵץ מִשְׁבִּיעַ אֶת הָאֶרֶץ² [אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִלְּבַד בְּגִי הַגּוֹלָה], וְנִתְקַיֵּם בָּהֶם הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"ט ב'), "כִּי מִן הַבָּאָר הַהִיא יִשְׁקוּ הָעֵדְרִים", וְעֵתָה כָּבֶד אֲזָלוּ מִן הַשּׁוּק וְהַצִּמְאֹן גּוֹבֵר, וְגַם שְׂרָצוֹנָנוּ ל"יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ כִּפְרָאִים צִמְאָם" (תְּהִלִּים ק"ד י"א), אֲךָ כִּידוּעַ דְּבָרֵי חַז"ל דָּאִין הַבּוֹר מִתְּמַלֵּא מִחֲלִיתוֹ, וּמִמּוֹנָא קֵא גָרִים וְאִין אַרִי נוֹהֵם אֵלָא מִתּוֹךְ קֶפֶה שֶׁל אוֹכֵל, לִכֵּן קִבְּצָנוּ כָּל הָעֲלוֹנִים לְסֵפֶר שְׁלֵם וְיִמְצָא לְכָל דּוֹרֵשׁ, וְיִהְיֶה רָצוֹן שְׂיִקְיָם בְּנוֹ הַפְּסוּק הַנֶּאֱמָר עַל הַתּוֹרָה "אֵילַת אֲהָבִים וְיַעֲלֶת חַן דִּדְיָה יִרְוֹךְ בְּכָל עֵת" (מִשְׁלֵי ב' י"ט).

וְתַחֲנַנְתָּנוּ לִפְנֵי שׁוֹכֵן מַעוֹנָה שְׁנֹזֶכֶה ל"מ'ה שֶׁהִיָּה ה'וֹא - שִׁיְהִיָּה רֵאשִׁי תַבּוֹת מִשְׁ"ה, כִּי גּוֹאֵל רֵאשׁוֹן הוּא גּוֹאֵל אַחֲרוֹן³, וְעַיֵּן אוֹר הַחַיִּים הַקָּדוֹשׁ

וְדַעַת וְכו' "כְּבוֹד אֱלֹקִים הַסֵּתֶר דְּבִר", אִימָתִי אַתָּה עוֹשֶׂה לְאֱלֹקִים כְּבוֹד? – בַּשְּׁעָה שֶׁאַתָּה עוֹסֵק בְּנִסְתָּרוֹת וְכו' עֵינִן שֶׁם. וְאִנִּי תִמָּה מִאֵד עַל אִיזָה חֲכָמִי הַדּוֹר שֶׁאִין לָהֶם יְדִיעָה כֻּלָּל כִּי אֵיךְ יוֹכִלִים לַהֲתַאֲפֵק מִבְּלִי לַעֲסוֹק בַּחֲכָמַת הָאֵמֶת שֶׁהִיא פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְהִיא מוֹזֵר בַּפְּנִיָּה עַד שֶׁאִינֶם יוֹדְעִים מַה שֶׁהִיא מֵאוֹמֶה. וְכֹל הַהֲתַנַּצְלוֹת וְהַתִּירוּצִים הָרִי אִינֶם מִסְפִּיקִים כֻּלָּל כַּמִּשְׁ"ש (בַּעֲרֻבִין ג"ה) "לֹא בִשְׁמַיִם הִיא" שֶׁאִם בִּשְׁמַיִם הִיא אַתָּה צָרִיךְ לַעֲלוֹת אַחֲרֶיהָ, וּפְשׁוֹת הוּא שֶׁהַכוּוֹנָה הִיא עַל כָּל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה, וְהַחֲלֵק הַנִּסְתָּר עֲלֶתָה עַל כּוֹלָהָ".

וְחַן צְדִיקִים לֹא נִכְנָסוּ לְבֵית שֶׁאִין שֶׁם זוֹהַר עֲכָשְׁיוֹ מוֹבֵן לְמָה הַצְדִּיקִים הָאֵמֶתִיִּים לֹא נִכְנָסוּ לְבֵית שְׁאִין זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, וְכָל מִי שֶׁלֹּא לֹמַד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ לֹא הִגִּיעַ לְמִדְרַגַּת אָדָם, וְחִי רַק בְּזִכּוֹת אֵלּוֹ שְׁלוֹמִידִים זוֹהַר, וְעָלִיו נֶאֱמָר 'אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'וֹי"ה".

וּבְזֶה פְּרוֹשׁ גַּם כֵּן אֲדוּנִי אֲבִי זְכָרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא שְׁזָהוּ הָרַמְזוֹ שְׁרַמְזוֹ לְאִישׁ אֶחָד שֶׁהָרָאוּ לוֹ בְּחֵלוֹם תַּבַּת בְּהֵמָה וְלֹא יָדַע פְּרוֹשׁוֹ וּפְרָשׁוֹ לוֹ כִּי יַעַן שֶׁמִּכָּר סֵפֶר הַזֶּהָר שֶׁהִיָּה לוֹ בְּבֵיתוֹ לִכֵּן הָרָאוּ לוֹ תַבַּת בְּהֵמָה דְּרֵאשִׁי תַבּוֹת ב'עֲרֵתִי ה'קָדֵשׁ מִן ה'בֵּית הוּא בְּהֵמָה רַחֲמָנָא לִיַּצֵּלָן.

[ט] הַגְרָא ז"ל (בִּאבְרֵן שְׁלֵמָה פִּי"א ס"ג): הַגְאֻלָּה לֹא תִהְיֶה רַק עַל יְדֵי לִימוּד הַתּוֹרָה וְעִיקָר הַגְאֻלָּה תִּלְיָא בְּלִימוּד הַקְּבִלָּה. וּבַהֲגֵרָא ז"ל מִשְׁלֵי (ד' – יח'): כָּל זְמַן שֶׁאִינֶם מִבִּין הַסּוּד אֲפִילוֹ הַפְּשׁוֹת אִינֶם בְּרוּר בִּידוֹ. וּבִמְקוֹם אַחֵר: הִנֵּה הִיצֵר הָרַע עוֹשֶׂה אֲתָכֶם שִׁישְׁמָן לֵב הָעַם הַזֶּה וְלֹא יִלְמוּד קִבְּלָה.

פֶּרֶשֶׁת תְּרוּמָה עֵין שֵׁם וְתַמְצָא נַחַת. וְכַאֲשֶׁר עָתָה בָּאוּ וְנִקְבְּצוּ כָּל הָעֲלוּנִים הַמֵּי־חֲדָיִם לִהְיוֹת סֶפֶר וְהָיוּ לְאַחַדִּים בְּיָדֶיךָ, כָּל אֶחָד יוֹכֵל לִהְנוֹת וּלְשִׁתּוֹת מִצּוּף דָּבֶשׁ, וְנִמְלִיץ אֶת הַפֶּסוּק "וַיֹּאכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֹטֵה וּמִצּוּר דָּבֶשׁ אֲשֶׁבִיעֶךָ", (תְּהִלִּים פ"א י"ז). סוֹפֵי תַבּוֹת הַפֶּסוּק הֵם רוֹמְזִים אֶל רֹאשֵׁי תַבּוֹת ר' בִּי שִׁמְעוֹן כ' ל ה' תִּנּוּרָה ב' ו'. וְכֵן רֹאשֵׁי תַבּוֹת הַפֶּסוּק הֵם אוֹתִיּוֹת **ב' ין אַח"ד שְׁכָל הַלּוּמֵד זֶהֱר הַקְדוּשׁ נִקְרָא בֶן יַחִיד וּמִיַּחַד אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְרָה**, וְכִידּוּעַ דְּבָרֵי הַזֹּהַר (וְנִקְרָא בְּמֶר דָּף קי"ב ע"א): שֶׁרָק לּוּמְדֵי הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ הֵם נִקְרָאִים "בָּנִים אֲתֶם לֵה".

יוֹ הַעוֹסֵק בַּחֲכָמַת הַקְבָּלָה נִקְרָא בֶן לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִשְׁמָתוֹ מַעוֹלָם הָאֲצִילוֹת - בַּלְמוּד הַפֶּשֶׁט נִקְרָא עֶבֶד.

יִשְׂרָאֵל אֶקְרוֹן עֶבְדִּים, דְּכֹתִיב עֶבְדֵי הֵם, וְאֶקְרוֹן בָּנִים, דְּכֹתִיב בָּנִים אֲתֶם לַהֲשֵׁם אֱלֹקֵיכֶם. בְּזִמְנָא דִּידַע לִיה בֶּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹרַח כָּלֵל, כְּדִין אֶקְרִי עֶבֶד דְּעֶבֶד פְּקוּדָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְלִית לִיה רֶשׁוּ לְחַפְשָׁא בְּגִיזוּי וּבְרִזִין דְּבִיתִיה.

בְּזִמְנָא דִּידַע לִיה בֶּר נֶשׁ בְּאַרְח פֶּרֶט, כְּדִין אֶקְרִי בֶן רַחֲמֵימָא דִּילִיָּה, כְּכֵן דְּחַפִּישׁ בְּגִיזוּי, בְּכָל רוֹזִין דְּבִיתִיה וּכְכֵן הִזָּה שְׁמַחֲפֶשׂ בְּאוֹצְרוֹת כְּכָל סוּדוֹת בֵּיתוֹ, דֶּרֶךְ אֲמִתּוֹ. וְאַף עַל גַּב דְּאֶקְרִי בֶן בְּרָא בּוֹכְרָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּאֵת אָמֵר (שְׁמוֹת ד') בְּנֵי כְּבוֹדֵי יִשְׂרָאֵל, לֹא יִפּוֹק גְּרָמִיָּה מִכָּלֵלָא דְּעֶבֶד, לְמַפְלַח לְאַבּוּי בְּכָל פּוֹלְחָנִין דְּאֵינוּן יִקְרָא דְּאַבּוּי. וְהִכִּי אֶצְטְרִיף לְכָל בֶּר נֶשׁ לְמַהוּי לְגַבֵּי אַבּוּי בֶן, לְחַפְשָׁא בְּגִיזוּי וּלְמַנְדַּע רוֹזִין דְּבִיתִיה, וְלֹא שְׁתַּדְלָא אֲבַתְרִיָּהּ כו'.

זִכְאָה חוֹלְקִיָּה דְּהָאֵי בֶן, דְּזִכִּי לֹא שְׁתַּדְלָא לְמַנְדַּע בְּגִיזוּי דְּאַבּוּי, וּבְכָל רוֹזִין דְּבִיתִיה, כְּבָרָא יַחֲדָאֵי דְּאַשְׁלִטִּיָּה אַבּוּי בְּכָל גִּזּוּי, וְדָא אִיהוּ יִקְרָא דְּשִׁלִּיט עַל כָּלֵא, מֵאֵן דִּישְׁתַּדְלָא בְּאוֹרִיָּתָא, לְמַנְדַּע לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְאֵינוּן גִּיזוּיִן דִּילִיָּה, אֶקְרִי בֶן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כָּל חִילֵי שְׁמִיָּא, לִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידִיָּה, בְּכָל שַׁעְתָּא דְּאֶצְטְרִיף לְמִיעֵל לְגַבֵּי אַבּוּי. זִכְאָה חוֹלְקִיָּה בְּעֵלְמִין כְּלָהוּ כו'. דָּא אִיהוּ בֶּר נֶשׁ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶכְרִיז עָלוּי בְּכָל אֵלִין חִיילִין וּמִשְׁרִיזִין דְּכָל עֵלְמִין, וּבְכָל אֵינוּן רְקִיעִין, אֲזִידְהֶרּוּ בְּפִלְגֵי מְהִימָנָא דְּבִי מַלְכָּא, דְּכָל גִּזּוּי דְּמֵאֲרִיָּה בִּידִיָּה, זִכְאָה אִיהוּ דְּהָאֵי עֵלְמָא, וְזִכְאָה אִיהוּ בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי.

מִהוּהוּא יוֹמָא וְלִהְלָאָה, אֲשַׁתְּמוּדַע בֶּר נֶשׁ, וְאַתְרִשִׁים בְּעֵלְמִין כְּלָהוּ. בְּשַׁעְתָּא דְּאֶצְטְרִיף, כָּל חִילִין וּמִשְׁרִיזִין כְּלָהוּ אֲזִידְהֶרּוּ לְמַהוּי גִּבִּיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא בְּעֵי אֵלָא אִיהוּ בְּלַחוּדוּי. וְקָלָא אֲתַעֲרָה, יֵאוֹת הוּא לִיַּחֲדִי לְמַהוּי גִּבִּיָּה דִּיַּחֲדִי, וְלֹא תַעֲסָקָא יַחֲדִי בִּיַּחֲדִי. (זֶהֱר חֶלֶק ג', רַעֲיָא מְהִימָנָא, דָּף קי"א-קי"ב)

בָּנִים מְאֲרִי קְבָלָה. (תַּקּוּנֵי זֶהֱר בַּהֲקֻדְמָה דָּף א.)

מִסְטָרָא אוֹרִיָּתָא דְּבִרְיָאָה אֲתַמַּר בִּישְׂרָאֵל כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֶבְדִּים, וּמִסְטָרָא דְּאֲצִילוֹת בָּנִים אֲתֶם לַהֲשֵׁם אֱלֹקֵיכֶם. (שֵׁם דָּף ה')

וַיְהִי רָצוֹן שְׂעִשְׂעָה הַלִּימוֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה נַחַת רוּחַ לִפְנֵינוּ יִתְבָּרַךְ^א, וַיְחִישׁ לְגַאֲלָנוּ בְּמַהֲרָה, וְעַל יְדוֹ נִזְכֶּה לַפְדּוֹת נַפְשָׁנוּ בְּרַחֲמִים בָּזָה וּבְבֹא עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחִינוּ, שְׂשִׁים וּשְׁמֵחִים בְּבִנְיַן עִירָךְ עִם מְשִׁיחַ צְדִיקֵינוּ^ב אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּכֹרֶת אֶהְבֶּת הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ חֲבֵרֵי הַנֶּעַד הָעוֹלָמִי לְהַצֵּלָת עַם יִשְׂרָאֵל שְׂעַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"

מִי שֶׁלֹּא לָמַד הַתּוֹרָה עַל פִּי סוּד אָף עַל פִּי שְׁהַשְׁלִים עֲבוּדָתוֹ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, הוּא רַק בְּבַחֲנִית עֶבֶד, בְּבַחֲנִית כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים, עֲבָדֵי הֵם, שֶׁנִּשְׁמָתָם מַעֲלֵם הַבְּרִיָּאָה שֶׁשֶּׁם הַכֶּסֶף וְהַחַיּוֹת וְאוֹפְנִים שִׁהִם נִקְרָאִים עֶבֶד וְאִמָּה, אֲבָל מִי שֶׁלּוֹמַד וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּפְּנִימִיּוֹת הַחֻכְמָה בְּנִסְתָּרוֹת הַתּוֹרָה וְעוֹשֶׂה יַחֲוִדִים הוּא בְּבַחֲנִית בֶּן וּכְבֵּן מִשְׁמֵשׁ לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ עֲבוּדָה שְׁלֵמָה, כִּי נִשְׁמָתוֹ מַעֲלֵם הָאֲצִילוֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר "הֵבֵן יִקִּיר לִי אֶפְרָיִם" וְגו'. (הַקְדָּמַת מוֹרִינוּ הַרֵב נֵתָן שְׁפִירָא לִפְרֵי עֵץ חַיִּים).

וַיֵּאָמֵר וְנַעֲתִיק כָּאֵן מֵאֲגֶרֶת קֹדֶשׁ – מִסֵּפֶר יִיְקֹהֵל מִשָּׁה' דָּף ל"ז: וְאֵנִי הִדַּל כְּתַבְתִּי מֵעַט מִזְעִיר וְאִמָּר וְהוֹדִיעַ לָנוּ שֶׁהַכָּל בְּרִיאת הָעוֹלָם וְהָאָדָם וְכָל הַבְּרִיּוֹת בְּכָלל הַכָּל כְּדִי לְהוֹדִיעַ לָנוּ גֹדֶל עֹז אֱלֹקֵינוּ וְחִסְדּוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וּמִמְשָׁלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ, כְּאֲשֶׁר אָמַר דּוֹד לְשַׁלְמָה בְּנוֹ "דַּע אֵת אֱלֹקֵי אֲבִיךָ וְעַבְדָּהוּ", שְׂאִין לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נַחַת רוּחַ יוֹתֵר בְּעוֹלָם אֱלֹא מִמִּי שֶׁמְכִיר בְּאֱלֹקֵינוּ, זֶה נִקְרָא בֶּן לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיֵשׁ לוֹ רְשׁוּת לְחַפֵּשׂ בְּגִנְזֵי דְמַלְכָּא וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתַּבַּח עִמּוֹ בְּפִמְלִיָּא שְׁלוֹ בְּכָל יוֹם וְדִיוֹקְנוֹ בְּרִשָּׁם לְמַעַל בֵּין אוֹהֲבֵי דְמַלְכָּא וּמִכְרִיזִין לִפְנֵינוּ הֵי וְהִירִין בְּדִיוֹקְנָא דְפִלְגִיָּא, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר וְהוּא יֵשׁ לוֹ רְשׁוּת לְבַטֵּל, צָדִיק מוֹשֵׁל בִּירְאָת אֱלֹקִים, מִי מוֹשֵׁל בִּי צָדִיק. וּבְשַׁעַה שֶׁהַנֶּשְׁמָה יוֹרֶדֶת בָּזָה עוֹלָם הַשְּׁפָל מִשְׁבִּיעִים אוֹתָהּ קֹדֶם וּמִרְאָה לָהּ רֹזֵי דְרִזִּין, אוֹצְרֵי וְגִנְזֵין דְּמַלְכָּא וּמִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ וְגוֹזִרִין עֲלֶיהָ שֶׁלֹּא תִרְדֶּה לְעוֹלָם אֱלֹא כְּדִי לְחַקֵּר וּלְדַרֵּשׁ בְּרִזִּין דְּאוֹרִיתָא. וְגַם הוֹכַחְתִּי מִכְמָה מֵאֲמָרֵי זֶהֱרָ שֶׁל הַרְבֵּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי נֵתָן רְשׁוּת וְהוֹרֵקְנָא מִהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּיה עִם כָּל פְּמִלִּיָּא שְׁלוֹ בְּצִרוּף כָּל הַנֶּשְׁמוֹת דְּצִדִּיקִיָּא דְּגֵן עֲדָן עֲלִיָּן וְתַחֲתוֹן לְגֻלוֹת לָנוּ הַזֶּה, כְּדֵאִיתָא בְּהַקְדָּמַת תַּקּוּנֵי הַזֶּהֱרָ ע' אֲנַפִּין קַח צְנִצְנֵת הַמֶּן לְמִשְׁמֶרֶת עַד דָּרָא בְּתַרְיִיתָא וְיִטְעֻמוּן. בְּחִבּוּרָא דִּילָךְ יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּלֹא נִסְיוֹן כָּלל זִיְהִרָא דְּאִימָא עֲלָאָה מִשֶּׁם יֵצֵא לְעוֹלָם חַיִּים וְשְׁלוֹם רִזָּא דְּאוֹרִיתָא הַגָּאֵלָה וְהַחֲרוּת וְהַשְׁמָחָה וּבַהֲתַעֲוִרָרוֹת הַתַּחֲתוֹן אֲנִי מַעֲוִרֵרִים הַמְקוֹר הָעֲלִיָּן. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. (אוֹר הַזֶּהֱרָ עֲמוּד 24).

וַיְבֹרַךְ חֲכָמַת הַקְּבֵלָה עַל יְדֵי עַסֵּק יִשְׂרָאֵל בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יְבוֹא מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ בְּבִ"א, כְּמִבּוֹאָר בְּסֵפֶר הַזֶּהֱרָ הַקְדוֹשׁ. וְסִימָן לְדַבֵּר: סו"ד בְּמִילּוֹי סִמ"ך וּא"ו דַּל"ת, גִּימְטְרִיָּה מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף בְּמִכּוּחַ, שֶׁאֵף מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף וַיְחַיֶּה וַיְתַקֵּים עַל יְדֵי זְכוּת לִימּוּד רִזִּין דְּאוֹרִיתָא. (קְדִילוֹת יַעֲקֹב עֵרַךְ סוּד).

מבוא

על ספר "הזהר" כותב הרמ"ק: וְלִזְהָר הַסֵּפֶר יִקְרָא סֵפֶר הַזֹּהָר מִפְּנֵי הַשְּׁפָעַת הָאוֹר הַהוּא מִהַזֹּהָר הָעֲלִיּוֹן, וְדֶרֶךְ אוֹרוֹ מְשַׁפְּיעִים בְּהַשְׁגָּחָה אֱלֹקִית כָּל הַמַּתְעַסְקִים בּוֹ, שֶׁהִיא אוֹר וְשִׁפְעַ עֲלִיּוֹן מִהַדְעַת מוֹשְׁפַע בְּרָזִי תוֹרָה דִּהְיִינוּ רָזִי וְסִתְרֵי תוֹרָה וְכוּ' וְכִיּוֹן שֶׁנִּשְׁפָּע מִשָּׁם אֶתְקַרֵּי הַחֲבוּר הִזָּה סֵפֶר הַזֶּה, כְּלוֹמַר שֶׁנִּשְׁפָּע מִהַזֶּהָר הַהוּא" (הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, ב').

[יג] השל"ה הקדוש: וידוע שאמר לבניו שכל מי שלא טעם טעם חכמת הקבלה לא טעם טעם יראת חטא מימיו (ועיין ב"עשרה מאמרות"). וכן כתב הגר"א ז"ל: העוסקים ברמז וסוד, אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה', י"ח).

[יד] הרה"ג יעקב צמח ז"ל בהקדמתו לספר קול ברמה: רחל מבכה על בניה, לפי שאינם עוסקים בחכמה זאת המזהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא שיאמר לה ה' אז מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה וכו' על בניה כי איננו, כלומר שכיוון שביאת המשיח תלויה בתשובה ובעסק הזהר ובחכמת הקבלה, ואין בניה עוסקים בה כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה כי אין מדרש קבוע בראוי בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן איננו, כי אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.

בספר קהלת יעקב ז"ל: ומה גם בדורנו זה עתה שהוא דרא בתראה וצריך להתגלות בו חכמת האמת כדי שיבוא משיח, וכן ברעיא מהימנא ובתקונים וזכות הזהר יגלה מלכא משיחא. פרי עץ חיים שער העמידה (הג"ה מרנ"ש): ונראה שעל ידי זכות העוסקים בחכמת האמת יש כח בידם להגין על משיח בן יוסף שלא ימות על ידי הרשע ארמילוס (ועיין עוד תק"ח לרמח"ל תיקון ח').

הרבי מקאמאראנא: יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזהר, אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדים כל ימיהם ללמוד ספר הזהר וכתבי האר"י ז"ל, כלול עם חסידות של מרן הבעש"ט והיו מבטלים כל גזרות רעות... ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו למדים עם תינוק בן תשע שנים ספר הזהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקיים.

מעין גנים (פ"א) לבעל "בני יששכר": התנהגות האדם בעסק החכמה האמיתית הגם שלא הגיע עדיין למדרגה שיהיה ראוי לעמוד בהיכל המלך, עם כל זה לא פטר עצמו מעסק החכמה האמיתית, כי היא הצלחת הנפש, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד ה"ה עסק העיון בש"ס ופוסקים ועסק העיון בסודות התורה חכמה האמיתית חכמת הקבלה... ובפרט בדורתינו אלה אחר התנוצצות אורות של עולם התקון משנת של"ה ואילך על ידי אור שבעת הימים מרן האר"י ז"ל הנסתר לנו ולבנינו כמו הנגלות, ואין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן, והוא עיקר תורת ישראל אשר השם יתברך הגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל וכו'.

חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מֶרֶן [הַאֲרִיז"ל] ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים (ר' יצחק אֲזִיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ'). אינו דומה חיות ותענוג למוד הנגלה ללמוד הזוהר והתקונים. ואמר על עצמו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, שהוא אין לו חיות ותענוג אפילו בלמוד הגמרא כמו מן הזוהר ותקונים (מדרש פנחס, ע"ב, אות ג').

עם ישראל כולו על כל שכבותיו כלם משתוקקים לחוש בקדושת הזוהר, חפצים בלימוד הזוהר, רוצים להתעלות ולעלות בהר ה' על ידי הלימוד מספר הזוהר, זאת ראו במוחש ב"מפעל הזוהר העולמי", הצמאון לדעת את ה', לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה', ועל כך יעידו אלפי הטלפונים של לומדי הזוהר, מאות מתנדבים, ומאות שיעורים הנוסדים חדשים לבקרים, ועדיין הצמאון רב.

העלונים שיצאו על ידינו היוו מקור חשוב וספקו כר נרחב לאלו שרצו לדעת על הזוהר, אך לצערנו, לא חישבנו נכון את הבקוש העצום של הציבור ולא הדפסנו מספיק עלונים לכולם. ועדיין מתקשרים לבקש עוד עלונים.

על כן אספנו העלונים לכרך אחד, 34 עלונים יחדיו, כדי שכל אחד יוכל להשיג העלונים, כדי לפרסם כח הזוהר בעולם, כדי להפיץ אורו ולמשך השפעות טובות על כלל ישראל בביאת גואלינו^{טו} ומשיחנו אמן.

ואומר אני הלואי שלא היו מקילין גדולי הדור בלימוד החכמה הק', והלואי היו מלמדים דרך לתלמידים לעסוק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו כל החכמות נדחים מפני כמו שנדרחה החושך מפני האור; אך שבעוונותינו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהונה, ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוה"ק, הנה עבור זה נשארנו ערומים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעוונותינו הרבים חשיכות החכמות החיצוניות הכסיל בחושך הולך, ובב"י: ויאמר אלהים ידי אור ויאר לנו.

[טו] כלל העולה, שחייב אדם לידע שמו יתברך, ומי שלא ראה חכמה זאת, לא ראה אורות מימיו, והכסיל בחשך הולך וכו' ובזכותא יבוא משיח צדקינו בב"א.

**אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כְּמָה מְלָאכִים סְבִיבוֹ
וּשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהּ, וְיִשְׁכְּנֶנָּה עֲלִיּוֹנָה הִיְתָה עֲטָרָה
עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי:**

**אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יָרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כְּמָה חֲיִילִין שֶׁל נְשָׁמוֹת
וְכְמָה מְלָאכִים סְבִיבוֹ וּשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהּ, וְיִשְׁכְּנֶנָּה עֲלִיּוֹנָה הִיְתָה
עֲטָרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: רַבִּי אֲנִתָּה הוּא
אֵילָנָא דְרַבָּה וְיִתְקִיף בְּאוֹרֵייתָא, [אַתָּה הוּא אֵילָן הַגָּדֵל וּמִתְחַזֵּק בַּתּוֹרָה]
בְּעֵנְפֵי דִילָךְ דְּאִינוּן אַבְרִין קַדִּישִׁין, [בְּעֵנְפִים שֶׁלָּךְ שֶׁהֵם אַבְרִים הַקְּדוּשִׁים,
וְהֵינוּ סְבִיבוֹת אַבְרִין], כְּמָה עוֹפִין שְׂרָיִין תַּמּוֹן, דְּנִשְׁמַתִּין קַדִּישִׁין [כְּמָה עוֹפוֹת
שֶׁל נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת שׁוֹרִים שָׁם] כְּגוֹנָא דְלַעֲיֵלָא, [כְּדוֹגְמַת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל אֵילָן
הָעֲלִיּוֹן], דְּאַתְמַר בֵּיה [שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ] (שָׁם ט) וּבְעֵנְפוֹהִי יְדוּרָן צִפְרֵי שְׁמַיָּא,
[וּבְעֵנְפָיו יִקְנְנוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם, וְהֵינוּ הַנְּשָׁמוֹת דְּז"א הַנִּקְרָא שְׁמַיִם] (בְּסוּד מ"א
ח' ל"ב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם)] וְאָמַר אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן: **וְכְמָה
בְּנֵי נָשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חַבּוּרָא דִילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא
בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיָּא, וּבְגִינִיָּה (וַיִּקְרָא כה י) וְקִרְאֲתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ וְגו'.** פְּרוּשׁ:
כְּמָה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֶּה הַחַבּוּר שֶׁלָּךְ, [שֶׁיְהִיָּה לָהֶם מְזוֹן וְיִתְיַקוּן
הַנֶּפֶשׁ עַל יְדֵי לִימוּד הַזֹּהַר"ק] כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף
הַיָּמִים, [קְרוֹב לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ] וּבִשְׁבִיל לְמוּד הַזֹּהַר"ק יִתְקַיֵּם מֵה שֶׁכְּתוּב
"וְקִרְאֲתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ לְכָל יוֹשְׁבֵיהֶּ" - פִּירוּשׁוֹ שֶׁיָּבוֹא מְשִׁיחַ צְדִיקֵינוּ^{טז} וְיִתְקַע
בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחִירוּתֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. (תַּקּוּנֵי זֹהַר תַּקּוּן ו' בְּסוּפּוֹ - הַגָּר"א וּב"ל ר').**

וּבִמְקַדָּשׁ מְלָךְ, אָמַר: כִּי כְּמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת יֵשׁ לְמִשְׁתַּדֵּל בְּלִמּוּד פְּרוּשׁ
מֵאַמְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, **וְאֵין קֶץ לַגָּדֵל שְׁכָרוֹ, וְאַשְׁרֵינוּ וְמָה טוֹב
חֲלָקֵנוּ אִם נִזְכָּה לַעֲזוֹר וּלְקָרֵב בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִּךְ גָּזַר הַבּוּרָא יִתְפַּרֵּךְ
שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גִנוּז סִפְר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שֶׁבְּזִכּוֹנוֹ יָבֵא
הַגּוֹאֵל, כִּי סְגוּלָה זֹו בּוֹ דּוּקָא וְלֹא בְּזוּלָתוֹ, עכ"ל.**

[טז] לְשׁוֹן הַבְּסָא מְלָךְ: וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקָּב"ה (בְּרִכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֹׁב בְּאֵילָיו פְּדָאֵנִי לִי וּלְבָנֵי

ובכן יהודי יקר בא ותקרב הגאולה על ידי לימוד זוהר הקדוש.

הידעת - מה אומרים 1000 גדולי ישראל על לימוד הזוהר הקדוש לכל אחד ואחד?

הידעת - ששום תרוץ לא יעמד לך, ומכרח אתה ללמד זהר הקדוש בחיוב גמור, לנשמתך, וגם בדין ערבות לאחינו בני ישראל, שבזה תרבה הדעת והקדשה", ומנעו צרות מעם ישראל, וירבה השפע הקדוש והרחמים.

התשובה: תמצא בספר הנפלא "אור הזוהר" עין שם, ותגלה אמרות יקרות מפז ומפנינים.

והמשכילים נזהירו כזוהר הרקיע : כן אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זיע"א: **"בהאי חבירא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". ויתקיים בהון ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר (דברים לב, יב) פירוש: משום שעתידיים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על דו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד: (רמ"ק))**

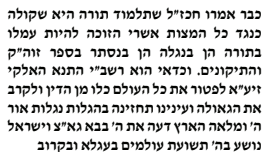

[ז] ידוע מה שאמר רבנו ישראל מסלנט זי"ע: **דבאשר יהודי מתחזק כאן בלמוד התורה, מיד מתחזק כנגדו עוד יהודי רחוק הנמצא בפריז, בשמירת שבת קודש.**

ועין בספר מאור ושמש (פרשת ויחי) שבאר בהרחבה איך מכרח שלכל יהודי יש נצוצות וחלקים ובהתעוררותו וחזרתו בתשובה מעורר גם את כל הנשמות התלויות בו. וכן כתוב בלקוטי מוהר"ן זי"ע.

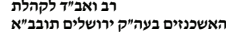
קריאת רבני ירושלים ללימוד הזוהר - שנת תרפ"א

קודם **הלימוד יאמר:** הרי אנחנו לומדים בספר הזהר הקדוש לעילוי שינת עוזנו ולהרים קרן מזל ישראל ולסתים פי כל הצרים אותנו עליונים ותחתונים ולהחזיר העטרה ליושנה ויאמר די לצרותינו וישראל ישכון לבטח אמן כ"ה.

מסכים אני לכל המדובר למעלה ומבוקש מאחיי בכל מקום להתמיד בלמוד הקדוש הנזכר ובסדר הנזכר וזכות התנא הקדוש רשב"י זיע"א ותוה"ק יגן עליו לזכות לראות בגאולת ישראל ברחמים בבב"א כמ"ש הנביא גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם.

ע"ד תועלת ונחיצות הלימוד
הקדוש של הזוהר הקדוש
התיקונים כבר כתבתי בזה
שנה שעברה היש"ת ברחמי
יתן התעוררות תשובה
מלעילא בלב עמנו ישראל
ונזכה לראות בישועה קרובה
כעתירת לב ונפש הממכה.
הק' יוסף חיים אדנאנפעלד
רב אב"ד רחללת
האשכנזים בעה"ק ירושלים טובה"

תקון לגאולת האמתית - מטעם הרבנים הגאונים מא"י דארעא קדישא

לון רזין טמירין כל שם בדראג דייליה, ורשות
יהב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא
אתייב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלכא
משיחא. המורם מן האמור כי הגאולה תלויה
בלימוד הזוהר.

ידוע לכל כי ספר הזוהר של התנא האלה, אור
העולמות העליונים והתחתונים הנאמר עליו זה
האיש מרעיש הרבה מרגזי ומלכודי ובגמרא אמרו
לידהא אמתא דרבי שמעון תלמיד ואי לא
תלידא (מיתא ד'צ"ב) הוא עטרת ראשינו ותפארתנו,
הרשב"י זיע"א אשר תורתו בוקעת לאלפי אלפים
ורבבי יבבות עולמות ועוברת בין שרפים ואופנים
וחשמשלים וחיות הקודש מקום נהרי יש אוכלת
אש עד חול דממה דקה לפני הקב"ה **ושמא בה
ובנהו** זה עולמות דממה **ומרחם על עשמה**.

והרב "כסא מלך" (פירוש על תיקון מ"ג) אמר לימוד הזהיר בגירסא בונה עולמות עליונים.

עוד בדף קכ"ד ע"ב לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר באלין לא צריך נסיון (ר"ל כי הלומד בספר הזהר לא יסבול חבלי משיח) ובגין דישאל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

ואתם אחינו **גבאי ומנהלי** עם קודש בארץ ובחול
אשר עליהם נאמרו ומצדקת הרבים נכבדוים לעולם
ועד עולם ועשו ממשלות ממשלות וסדר לכל בשר
והבשר כפי כחו באופן כי כל חבר לימוד זוהר של
ע"ה ד"ה אלה וא חצי' או רבעו ולזווג כל סיום
שלם על ג' או חברים בכדי לדעת כמה סיומים
יש בכל עיר ועיר להשלים אלף פעמים וכבר מנינו
חברת מנחת הרבים, להשתדל בזה וברזו
כי אם אנשי חו"ל יעלה הלימוד שלהם עם אנשי
עיר הקודש במסלת כל הקדושים בסוד כל
ישראל עריביה אז בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת
גאולה וישועה בדחמים על עמו ישראל ועל כל
העולם כולו, ואשר הניחם הרשב"י עוד נהוור
העוד פעם אחת וזכות התנאים הרשב"י זי"ע יאן
עלינו ויגן עליהם ותאמן שלום.

הסכמת רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

האמת אגיד, שאני יודע מך ערכי כי אפילו בפשט איני כדאי ליתן הסכמה, וכל שכן בדבר שלא בי הוא, אבל כולי עלמא מכירים את כבוד... הכהן הגדול בלימוד הקבלה ומפורסם שמו... אחד מיקירי ירושלים וחכמיה העוסק בתורה לשמה ומגלה צפניה, הלא הוא האי גברא רבא ויקרא ידידי הוא הקשור במוסרות לבבי... ביראתו הקודמתו כבוד קדושת הרב הגאון רבי יהודה לייב אשלג שליט"א... ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שכל ברכותיו יתקיימו ובעזרת השם המוחכה לישועה קרובה.

הסכמת רבי אליהו לאפיאן זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנני להביא לפניכם שאבי הגאון הצדיק (רבי אליהו לאפיאן) זכר צדיק לברכה שאחר שזכה ללמוד תורת הח"ן והגיע למעלות רמות כידוע לכל, וכשהגיעו ספרי בעל הסולם לידי עסק ועמל בהם בכל כוחו, והפליג בשבחם ואמר שזו השיטה נמונה והאמיתית ומביאה את האדם לדביקות בהשם, ולהבין את כל דברי האר"י הקדוש זכותו יגן עלינו אמן, וכדאי לעסוק בה כי הוא מסביר כל דבר בטוב טעם השווה לכל נפש.

הסכמת המקובל רבי יצחק כדורי זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנה באו לפני תלמידי כבוד קדושת האדמו"ר הרב ברוך שלום הלוי אשלג זכר צדיק לברכה ובידם תכריך כתביו. ביאורים על תורת האר"י הקדוש ובתורת אביו איש האלוקים מרן בעל הסולם על הזוהר הקדוש וכבר הסכימו צדיקי וגאוני ארץ מן הדור הקודם על תורתו הטהורה לשם שמים של שר בית הזוהר קודש הקדשים כבוד קדושת אדמו"ר הרב יהודה לייב הלוי אשלג זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא זכותו יגן עלינו, כי חזו נכוחה יחידות מפעליו, אשר מתוך התגלות רוח השם עליו השכיל להוציא מאפילה לאורה את מאור התורה הזוהר הקדוש וכתבי האר"י הקדוש, ושמחה ירדה לעולם כביום נתינת התורה ממש. ואורי הקדוש יאיר דרכנו נכוחה היאך הדרך לתקן עצמנו ולכוון צעדנו לקראת ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הסכמות חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

הנה הגיש לפנינו הרב הצדיק רבי דניאל פריש שליט"א הסכמות מרבנים הגאונים הצדיקים גדולי ירושלים מדור הקודם משנת תרצ"א וכו' שביקשו לפרסם גדולת לימוד הזוהר הקדוש, ולבקש מבני תורה וכו' שכל מי שאפשר לו ישתדל ללמוד דף זוהר בכל יום בלי נדר. ועתה קם והתעורר הרב הנזכר לעיל, וברצונו לעשות ולסדר לוח יומי ללימוד דף זוהר בכל יום, לפי דפוס ווילנא, ובקש הסכמה מאתנו על כך.

וראינו כי בשעתו חתמו על קריאה קדושה למען הפצת רעיון הקדוש הנזכר לעיל, כבוד קדושת מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זכר צדיק וקדוש לברכה הגאב"ד דפה עיר הקודש תבנה ותכונן, ואתו עמו חבל נביאים גדולי ישראל זכרונם צדיקים וקדושים לברכה וזכותם יגן עלינו וגם הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק של עדתינו זכרונם צדיקים לברכה וחתמו בקריאות קודש על כך בניסן תרצ"א.

וברעיא מהימנא קדישא (פרשת נשא דף קנד:) כבר הביא ואמר ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילני דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ובתיקונים (דף מ') איתא: ובדרא בתראי בסוף יומיא בגיגיה וקראתם דרור בארץ וכו'.

והנה בעת כזאת שעת צרה היא ליעקב בגשמיית וברוחניות ברחבי ארץ הקודש תבנה ותכונן ובתפוצות ישראל בארצות פזורנו, עיינו נשואות לאבינו שבשמים שיתעוררו רחמיו על שארית פליטתינו, ושומר ישראל ישמור שארית ישראל וכו', ושנוכה לראות בקרוב בתגלות כבוד שמו יתברך על עמו ארצו ונחלתו ובכל העולם ובישועת השם בביאת משיח צדקינו וברמים גדולים יקבענו מארבע כנפות הארץ לארצינו.

דבר גדול מאוד הוא להנהיג כנוכר לעיל, והוא כתרים בפני הפורעניות ולבטל גזירות קשות וכו' ולהשפיע שפע קודש על עם הקודש, ואשרי המקיימים בן בכל יום.

... לכן מן הראוי שיהא הזוהר הקדוש הזה בכל בתי ישראל, למען ירוץ הקורא בו שיבין כל מלה ויזכו ללמוד כנוכר לעיל בקדושה ובטהרה ובדחילו וברחימו בסייעתא דשמיא.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להיושע בכלל ובפרט שנוכה בקרוב לראות בישועתן שמחתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים במהרה בימינו אמן, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב פיישר זכר צדיק לברכה, הרב מאיר בראנדסארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישראל משה דושינסקאי זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה שט"רנבוך שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א - לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" מנוקד

עלה בדעתו להוסיף מהדורא חדשה על פי בקשת רבים מאחינו בני ישראל ולהדפיס הספר הזוהר בניקוד מלא, כנודע גודל התועלת בזה לאלו האומרים הזוהר הקדוש המסוגל לטהרת הנשמה, ואינם יודעים לקרות בלא ניקוד.

וכבר בדורות שלפנינו נדפס הזוהר הקדוש כמה פעמים עם ניקוד בדפוס ליורנו ולהלאה, וכבר הסכימו גם הגאון הקדוש הרב משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא גאב"ד פה עיר הקודש, ויבדל לחיים טובים הגאון רבי אברהם דוד הורוויץ חבר הבית דין צדק דפה עיר הקודש ירושלים, על הדפסת התיקוני זוהר בניקוד מלא.

ועל כן לפעלא טבא אמינא יישר, והעוסקים בו יזכו לשלומים כמי נהר, ובפרט בדורינו שכלל ישראל זקוקים לרחמי שמים מרובים, וכבר הובטחנו שעסק הזוהר הקדוש מסוגל לדור אחרון כדברי הרעיא מהימנא (פרשת נשא קכד:): "כי בזכות זוהר דא יפקון מגלותא ברחמי" אמן.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכלל ישראל להיוושע בכלל ובפרט שנוכה בקרוב לראות בגאולתן וישועתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן.

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד: הרב יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים שליט"א, הרב משה שטרנבוך ראב"ד ירושלים שליט"א. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה - לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי משה אריה פריינד זצ"ל

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

נודע בשערים גדול מעלת אמירת תיקוני זוהר אשר היא מזכך הנפש ובפרט בימי חודש אלול, ומובא בהקדמת כסא מלך שאמירת התיקונים גרידא אפילו בלי הבנה הוא תיקון הנפש גדול וכעין זה מובא בספרי תלמידי הבעל שם טוב... וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי יצחק יעקב ווייס זצ"ל

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

ויבאו רבים וכן שלימים ויהנו מנופת צוף דברי הזוהר הקדוש כי נעמו, ונוכה להבטחת אליהו הנביא איש מבשר טוב (זוהר חלק ג' קכד:): ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי יצחק יעקב ווייס זכר צדיק לברכה)

לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי יוסף ליברמן שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

בלי ספק שחיבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתיקוני זוהר, ובלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמוד בו את כל תיקוני זוהר, ובוודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חיבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת דקדושה, ויקויים בנו מאמר הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (חלק ג' קכד): עתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מגלותא ברחמי. (הסכמת הגאון הצדיק רבי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומרי החומות, לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

גם אני מצטרף בהדייהו לחזקו ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקדוש ברוך הוא ויעשו רושם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי רפאל בלום שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

אשרי חלקו שזיכיהו מן השמים להגדיל תורה ולהאדירה בביאור נפלא, חמיד ורגיג אשר יהיה לתועלת עם סגולה בעזרת השם, ותרב הדעת שנפתחו שערים ללמוד וללמד גם לפשוטים כמונו ושכרו רב בלי ערך – וכאשר מפורש יוצא מדברי הזוהר הקדוש שהעתיק בהקדמתו, שבזכות לימוד הזוהר הקדוש יעזור לנו הקדוש ברוך הוא למיפק מן גלותא. (הסכמת הגאון הקדוש מקאשוי רבי רפאל בלום זכותו יגן עלינו אמן)

לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

נדפס בלוח עמוד היומי על ידי "מרכז מתוק מדבש" ע"י הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זצ"ל

רבי יחיאל פישל אייזנבאך זצ"ל

הנני בזה בקריאה קדושה מעומקא דליבא... ולהנהיג לימוד עמוד היומי בספר הזוהר... ועל ידי הפצת לימוד הזוהר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף וקץ לכל צרותינו תחילה וראש לפדיון נפשינו ולהיושע בישועת עולמים. (הגאון הצדיק המקובל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש מתי בתא שער השמים)

רבי דניאל פריש זצ"ל

ראוי לקבוע לייסד שיעור קבוע בסייעתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר הזוהר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתרים בפני הפורענות לבטל גזירות קשות וחולאים רעים, ולהשפיע שפע קודש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די. (הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א

ואקרא בקול גדול לבני תורה ויראי השם, לקבוע לימוד של עמוד יומי בספר הזוהר הקדוש חק ולא יעבור, כדי לטהר את הנפש ולהחיש את גאולתנו ופדות נפשינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א)

רבי יעקב משה הלל שליט"א

ידוע ומפורסם גודל ערך הלימוד בסתרי תורה ובפרט בדורות אלו האחרונים אשר בסגולת העסק בהם תבוא הגאולה וכהבטחת הרשב"י (רעיא מהימנא נשא קב"ד): בדא יפקון מן גלותא וברחמי.

ויש בהשתדלות זו שהיא בדרך האמת לאנשי האמת ללמדם תורת האמת, משקל מכריע לזכות כנגד פורצי הדור שנתרבו בעונותינו הרבים בימינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב משה הלל שליט"א ראש מתיבתא אהבת שלום)

רבי בניהו ישישכר שמואלי שליט"א

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה העניק השם יתברך ברוב חסדיו לעמנו עם סגולה, והוא ספר הזוהר הקדוש שנתחבר בקדושה עליונה על ידי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן.

וידוע ומפורסם בספרים הקדושים שבזכות הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש מובטח לנו שנוכה וניגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליציל... לאור זאת, ומתוך צפייה אמיתית לביאת משיח צדקינו. החלטנו להקים את עמותת "היכלא דרשב"י" אשר תופעל ללא כל מטרת רווח ואשר שמה לה מטרה אחת ויחידה לקרב את גאולת ישראל ברחמים ולבטל כל גזירות קשות מעם ישראל וזאת בעיקר על ידי הפצת הזוהר הקדוש ומעלותו הגדולה...

חלוקת הזוהר הקדוש ל-50 חוברות - שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בספר הזוהר הקדוש ולסיימו בסיעתא דשמיא בניקל במשך שנה - חלוקת תיקוני הזוהר ב-8 חוברות מחולק ל-40 יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי לסיים את ספר תיקוני הזוהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג.

וכעת זיכנו השם יתברך ברחמיו וברוב חסדיו למתנת חנם, להיות שליחים של בית ישראל, ולהוציא לאור את ספר הזוהר הקדוש במהדורה נפלאה ומיוחדת המחולקת לחמישים חוברות כנגד שבתות השנה ובחלוקה פנימית לשבעת ימי השבוע כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בספר הזוהר הקדוש ולסיימו בסיעתא דשמיא בניקל במשך שנה.

כמו כן הוספנו למהדורה זו את ספר תיקוני הזוהר בשמונה חוברות מחולק בחלוקה פנימית לארבעים יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי להקל על הציבור הלומדים המעוניינים לסיים את ספר תיקוני הזוהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג.

(מתוך הקדמת הגאון הצדיק המקובל רבי בניהו ישישכר שמואלי שליט"א
לספריו הקדושים "זוהר הקדוש המחולק" יוצא לאור על ידי היכלא דרשב"י י-ם)

והמשכילים יזהרו בזהר
ומצודיקי הרבים נכוכבים לעולם ועד
(דניאל"ב)

**"בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר
יפקון ביה מן גלותא ברחמי".**

בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש,
יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים
ללא צרות ויסורים וללא צער הבלי משיח

**במקום קדוש זה
מתקיימים שיעורים
בזוהר הקדוש
לקרב הגאולה**

על-הענין הזה
ר' שמעון בן יוחאי ז"ל ור' חסדאי
היה ור' חסדאי היה ור' חסדאי היה
על קצת פרשנות עם מור' ר' חסדאי
מהמקום ור' חסדאי היה ור' חסדאי היה
הספר ור' חסדאי היה ור' חסדאי היה
הענין הזה ור' חסדאי היה ור' חסדאי היה
נבדל ור' חסדאי היה ור' חסדאי היה
והנהגה ור' חסדאי היה ור' חסדאי היה

ה' מנמוכה

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש

טל: 054-843-6784 פקס: 02-995-1300

שיעורי
אור
הרשב"י
שיעורים בווהר הקדוש
בבית המדרש

זמן השיעור:

חשיפה

מלחמת העולם השנייה, עוד מדינה ועוד אחת נכבשת ע"י היטלר ימ"ש, אין מי שיכול נגדו, כבר עומד הוא בשערי א"י, הלבבות הולמים, כולם חרדים מן העומד לקרות, מפחדים ממטרתו להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים טף ונשים...

הגה"צ רבי יהודה לייב אשלג זצ"ל יושב בחדרו קולמוסו בידו, כותב ומתרגם, מבאר ומברר את הזוהר הקדוש, ידוע ידע את שכתב רבי שמעון בר יוחאי "בספרא דא יפקון מגלותא", בזכות הזוהר הקדוש נצא מן הגלות, לכן תרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כדי שכל יהודי, גם פשוטי העם, יוכלו ללמוד ולהבין את הזוהר הקדוש.

לאחר ג'יעה עצומה גמר את המלאכה והביא את הזוהר הקדוש לדפוס. באותו הזמן נתבשרו תושבי ארץ ישראל שהמלחמה הסתיימה, זממו של היטלר ימ"ש לא הצליח, הוא לא כבש את ארץ ישראל.

אותו הסיפור התרחש כאן בארץ הקודש במהדורה שניה בשנת תשס"ט. מלחמה בדרום, החמאס משגר טילי קסאם, מנסה ליירט את הטילים למרכז הארץ, ובעיקר לבית שמש, הגה לפניכם כותרת הכתבה שהתפרסמה בעיתון "חדש" בבית שמש.

הפלא ופלא המכון "מפעל הזוהר העולמי", הפועל בבית שמש, שקד באותה תקופה על הוצאת הזוהר ע"פ העמוד היומי, באותו היום שהובאו לדפוס "ב הכרכים של הזוהר המוחלקים ל"ב חודשי השנה באותו היום הסתיימה מלחמת עזה. ובכלל כל מהלך המלחמה בעזה היתה בניסי ניסים ומעל לדרך הטבע, מי יודע אם לא זכות הזוהר הקדוש היא שעמדה לנו, והדברים מדברים בעד עצמם...

חידוש ייחודי: מלחמת העולם השנייה והחמאס

תיק דבקה: המטרה

הדחקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי הטווח הייתה בית שמש

מלחמת העולם השנייה והחמאס: לשינוי תוכנית החוזה

מאת דוד רובינשטיין

החידוש הייחודי ביותר שהחמאס עשה עד היום הוא שכתב את המטרה של המלחמה שלו. המטרה היא להשמיד את ישראל. המטרה היא להרוג את כל היהודים. המטרה היא להחריב את כל המבנים היהודיים. המטרה היא להחריב את כל המדינה היהודית. המטרה היא להחריב את כל החיים היהודיים. המטרה היא להחריב את כל העולם היהודי.

החידוש הייחודי ביותר שהחמאס עשה עד היום הוא שכתב את המטרה של המלחמה שלו. המטרה היא להשמיד את ישראל. המטרה היא להרוג את כל היהודים. המטרה היא להחריב את כל המבנים היהודיים. המטרה היא להחריב את כל המדינה היהודית. המטרה היא להחריב את כל החיים היהודיים. המטרה היא להחריב את כל העולם היהודי.

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $24 \times 354 \times 75 = 637,200$

שוה: 637,200 שעות תורה בנגלה

מבוסס על 24 שעות לימוד תורה ביום

במשך 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים 52 שבתות בשנה)

יוצא ששעה אחת בלימוד זוהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם

יעלה החשבון $70 \times 52 \times 637,200 = 2,319,408,000$ מיליארד 319 מיליון 408 אלף

פירושו של דבר, אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי. בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים ** שיעטבר כ 11 דורות* למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון סך הכל מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה כדלקמן:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מוכפל ב- 100,000,000,000 מיליארד -

223,020,000,000,000,000,000 שעות, כלומר כ- 223 קווענטיליון 20 קוואדריליון שעות תורה.

כל הזכות העצומה מכותו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

ואם הנך מוכנה רק יהודי אחד בלימוד שעה זוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה זוה הזמן המוזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו/א: אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא אחד חרוב שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הנו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1	$\times 10$	10	5	$\times 10$	100000	9	$\times 10$	10000000000
2	$\times 10$	100	6	$\times 10$	1000000	10	$\times 10$	100000000000
3	$\times 10$	1000	7	$\times 10$	10000000	11	$\times 10$	1000000000000
4	$\times 10$	10000	8	$\times 10$	100000000	סכ"ה $\times 100$ מיליארד צאצאים		

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומוד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $75 \times 354 \times 10$

שוה: 265,500 שעות תורה בנגלה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

מבוסס על 10 שעות לימוד תורה ביום

[למעשה החשבון של 75 שנה מתייחס ל 24 שעות ביממה]

וכעת נעשה חשבון, אם יהודי יתימיד בלימוד של שעה אחת בשבת במשך 52 שבתות בשנה לאורך 70 שנה יצא אם כך, שבשבועים שנות חיים של אדם, יעלה החשבון ל: $70 \times 52 \times 265,500 = 966,240,000$ זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון כמעט למיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי, ועכשיו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזוהר הקדוש נגאל במהרה. מבוסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים) לחשבון 52 שבתות בשנה

עכשיו תבינו אם אתה מוזכר רק ליהודי אחד שילמוד שעה בזוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה שיצטבר ב11 דורותא בהתחשב במשפחה ב 5 ילדים** למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה:

סך הכל שעות התורה: $48,828,125 \times 996,240,000 = 47,179,687,500,000$ שעות,

כלומר כ- 47 מיליון מיליארדי [ביליון] שעות תורה.

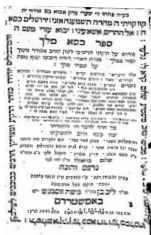
וכל הזכות העצום מוכחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן שמוזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ"א: א) אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עולמא וחד חרוב שנאמר ושגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

חשבון מדויק של זכות הזהר הקדוש ליהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד זוהר שעה אחת ביום

הידעת!!! - **לְשׁוֹן הַפִּסָּא מֶלֶךְ** (תקוני זוהר מ"ג):
וְכִינוּן שְׂיִדְעָתָ פֶּמָּה גְדוּלָּה מַעֲלָת לַמּוֹד חֲכָמַת
הָאֲמָת כו'... יוֹדַע גְּדָל הַחַיִּיב וְגָדָל הַשְּׂכָר לְמִי
שְׁלֹמֵד הַסְּפָלָה, כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר בְּגִידָסָא בְּעֵלְמָא
בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שְׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהִבִּין
פְּרוּשֵׁי מֵאֲמָר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעְלָה
בְּשַׁעָה אַחַת מֵה שָׁלָא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד הַפִּשְׁט שְׁנָה תְּמִימָה.

והחשבון של שעה אחת לימוד זוהר ביום, הוא שווה ל:

3540 שעות בשנה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה.

שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים* למספר

עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,

כלומר כ-84,000 מיליארדי [ביליון] שעות תורה. (172,500 מוכפל ב-48,828,125)

וכל הזכות העצום מכוחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את

הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5 9	3,125	x5 5	5	x5 1
9,765,625	x5 10	15,625	x5 6	25	x5 2
48,828,125	x5 11	78,125	x5 7	125	x5 3
		390,625	x5 8	625	x5 4

קבלתי על עצמי ללמוד ספר הזהר וגושיעתי ב - \$60,000.

מעשה שקרה!

בן מספר ארבעה את מה שארע לו – הכנתי סכום של 60 אלף דולר לקרבת בגיה חדרשה, אדחבי וחבי נגש אלי שמואל ירדי ובקש את הסכום כהלוואה לתקופה קצרה, ואני שעניו לא נצרכתי לכסף עד לתחילת הבגיה, הסכמתי להלוות לו. זמן הפרעון הגיע, ושמואל משתמט ממני, דוחה אותי שוב ושוב, אני מנסה לצר קשר והוא חוסם כל אפשרות שקוואת, עד שלבסוף לא ענה לי אפילו בטלפון. כאן כבר נשברתי; גם לאבד ממון זה רב וגם לדעת שחברי, שהנה נאמן עלי עד לא מוכה, מהתל בי ומכמה אותי. כל היום וכל הלילה חשבתי על שמואל והכסף, ובעקבות כך נכנסתי לדכדוך נפשי.

הרבה אפשרויות לא עמדו לפני, מבחינתי חובת ההשתדלות הכאה היתה, דאגה בלב איש ישיחנה. אולי חבר טוב יוכל לסג עמתי עצה נכונה, להורני כיצד עלי להג במצב מעין זה. פניתי לחברי הטוב נ. ספרתי לו את העובר עלי ובקשתי את עצתו.

נ. הקשיב וחיב, הוא רצה בכל מאודו לעזר. עצה מעשית לא ידע להשית, רק בזאת נזרה, במאמר רבונתי: "כדי הוא רבי שמעון לסמוך עליו...", ובכך שלאחרונה ישנה התעוררות גדולה ללמוד הזהר הקדוש למוד יומיומי, ואם רבי שמעון בר יוחאי הבטיח בספרו שבנכות הלמוד בספר הזהר נזרה לגאולה הכללית של כל עמי, בנדיא צרתי הטמנה תוכל להפטר בנכות למוד הזהר בבחינת גאולה פרטית.

מתוך הדחק וגלית ברכה החלטתי לפקד את ציונו של רשב"י בהר מירון. סמתי, נסעתי והשתטחתי על הסבר בתפלה ובתחנונים, שפכתי את צמון לחשי לפני אדון הכל, ובקשתי שבנכות הסבלה ששכחתי על עצמי ללמוד בספר הזהר הקדוש בכל יום אנוחה לישועה.

בדרך חזרה, כשלי נרגש מהחנה הרחנית שחיותי, פגשתי ירדי געורים ששנים רבות לא ראיתי, החלפנו מספר מלים, ותוך כדי דבור מספר הלה ששכל ירשה גדולה, אשר לחלק ממנה הוא נצרך, נעניו נשאר לו \$60,000 שאינו צריך אותם בזמן הקרוב. ברב נדיבותו הציע לי: אם הגר רוצה הנני מוכן להלוות לך אותם ...

אכן, כדיא הוא רבי שמעון לסמוך עליו...

תסבילו על עצמכם ותנשעו.

אנו עומדים בסיומה של שנה, מי לא נרכש לזכיות כדי להיטיב לו לשנה הבאה? מי אינו רוצה בשנה טובה ומתוקה יותר? מי אינו חפץ בישועות פרטיות וכלליות? כדיא הוא רבי שמעון לסמוך עליו...

נעל יד זה ישפע שפע רב בכל העולמות – ראשי תבות רשב"י – שהעוסק בתורתו יזכה בעזרתו' ה' לשפע רב רוחני וגשמי.

קבלו על עצמכם את למוד הזהר [ב-5 דקות ליום במסלול ד' – במקביל בעמוד 15] ותנשעו בשנה טובה ומבשרת וכל טוב.

עֲזָרִי מִעַם הַשֵּׁם עוֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ

סֵפֶר

שִׁירָה וְזִמְרָה - בַּר יוֹחָאִי

א. לא ברא הקב"ה את עולמו אלא בשביל שירה וזמרה (ירושלמי)

ב. תת"ק וששת אלפים רבבות מלאכי השרת עומדים מימין כסאו וכנגדו משמאל כסאו ונהרות אש מוקפין ועוברים בניהם ושרים גדולים ממונים ועל [צ"ל] כל צבא וצבא שמימין ומשמאל ומלמדיו אותן לומר שירה וזמרה לפני כסא כבודו של מלך מלכי המלכים הקב"ה (בתי מדרשות חלק א - סדר רבה דבראשית אות מו)

ג. המלאכים תתק"ו אלפים רבבות עומדים מימין הכסא, וכנגדם עומדים משמאל הכסא, וגדוד לאין מספר וצבא לאין חקר מלמדים שירה וזמרה. ובשחקים תתרי"ח מחנות שאומרים קדוש וברוך מפקד ועד ערב. ולפניו תצ"ו אלפים אומרים קדוש ביום וברוך בלילה. כנגדו ר"א אלף רבבות מלאכי רחמים אומרים ק' ק' ברוך. וכל מחנות טובלים בנהרי אש שבע פעמים, ובודקים עצמם באש שס"ה פעמים, מפני שיורדים בכל יום לשום שלום בעולם:

ד. אמר שמואל כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת, שהמלאכים מבקשים לומר שירה תהלה, כמו הרים של אש וגבעות של להבה, ואומר להם הקב"ה, ההרישו עד שאשמע קול שירות ותושבחות ותפלות ונעים זמירות ישראל. ושמעיא"ל השר משתיקן בכל בקר וערב. דכתיב (איוב לה, ז) ברן יחד מוכבי בקר, אלו ישראל. ויריעו כל בני האלהים, אלו המלאכים: (ספר הלכות הכסא לרבי אלעזר מגרמזיא - הלכות המלאכים)

ה. הלל - דכתיב (תהלים קיג): הִלְלוּ עֲבָדֵי ה'. כי מי שמוקבל עליו עול מלכות שמים באמת, הוא מלא שירה וזמרה. לכן הלל בגיטריא שם אדני. שכל מקום שיש שם אדנותו של הקדוש ברוך הוא - יש שם הלל וזמרה: (ספר התודעה - פרק אחד עשר)

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הָאֱהָרָה הָעוֹלָמִי"

בעיה"ק בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹבִיכ"א

ל'ג בְּעוֹמֶר שְׁנַת תש"ע לפ"ק

שיעורי אור הרשב"י

מפעל "הזהר העולמי" מייסד בימים
אלו את שיעורי "אור הרשב"י", בו
ילמדו בעז"ה את הזהר הקדוש

24 שעות ביממה,

(כפי שתיקן רביה"ק הרמח"ל זצ"ל,
שילמדו ברצף בלי הפסק)

במקומות הקדושים:

הכותל המערבי,

קבר רחל

וציון הרשב"י.

24 שעות ביממה

סביב השעון

כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זצ"ל, בזהר
הקדוש פרשת נשא: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר
הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים: בזכות
החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן
הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

הנכם מוזמנים להצטרף למסירת שיעורי "אור הרשב"י" (אפשרות למיילגה)

אמרו לנו חז"ל: המתחיל הוא העיקר. מובא בספד"ק (ישמח משה, פרשת כי תבא דף ק"ל
ע"א) וז"ל: וידוע לכל דבר יש שלשה חלקים היינו ראש תוך סוף, והנה המתחיל והגומר הוא העיקר, עכ"ל.

כל הרוצה לזכות ולהיות מן הראשונים שמוסרים שיעורים במקומות הקדושים,
מוזמן לשלוח פקס כדי שנוכל לארגן משמרות לימוד הזהר
במונחים קבועים 24 שעות ביממה.

נפרסם בעלונים בעז"ה את פרטי השיעורים המתקיימים בכל אתר ואחר, כמו כן ניתן לקבל את פרטי השיעורים,

ע"י בקשה בפקס 02-1300995 או באימייל hazohar@gmail.com

להצטרפות למסירת / לימוד ב"אור הרשב"י"

שם הרב _____
כתובת _____ עיר _____
טלפון _____ נייד _____
יום _____ שעה _____ בהתנדבות?
מקום השיעור _____
מסירת שיעור או לימוד _____
נא למלאות ולשלוח בפקס 02-1300995

חלק מהשיעורים:

קבר רחל	כותל	ליל חמשי יום שלישי
1:30	12:00	הרב שלום יהודה גראס אדמו"ר מהאלמין שליט"א
1:45	12:15	הרב מאיר חיים דין שליט"א, ראש המולד
2:00	12:30	הרב שמואל נתנאל בלום שליט"א
2:15	12:45	הרב אליהו חיים פלדמן שליט"א, מגיד שיעור.
2:30		הרב ברוך גולומבו שליט"א
2:45		ר' יעקב אביטן שליט"א

ספר

שירה וזמרה

לא ברא הקב"ה את עולמו

אלא בשביל שירה וזמרה (ירושלמי)

שירי בר יוחאי

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

שיר בר יוחאי:

להרב המקובל האלהי הרב רבי שמעון לביא

זיע"א בעהמח"ס כתם פז:

[מוגה היטב הדק כמו שנדפס בספר ביאור השיר בר יוחאי]:

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן שישון מחברייך:

(מלכות) בר יוחאי שמן משחת קדש, נמשחת ממדת הקדש, נשאת ציץ נזר הקדש, חבוש על ראשך פארכך. בר יוחאי:

(יסוד) בר יוחאי מושב טוב ישבת, יום נסת יום אשר ברחת, במערות צורים שעמדת, שם קנית הודך והדרך. בר יוחאי:

(נצח הוד) בר יוחאי עצי שטים עומדים, למודי יהוה הם לומדים, אור מפלא אור היקוד הם יוקדים, הלא המה יורוך מורך. בר יוחאי:

(תפארת) בר יוחאי ולשדה תפוחים, עלית ללקט בו מרקחים, סוד תורה כציצים ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבורך. בר יוחאי:

(גבורה) בר יוחאי נאזרת בגבורה, ובמלחמת אש-דת השערה, וחרב הוצאת מתערה, שלפת נגד צורריך. בר יוחאי:

(חסד) בר יוחאי למקום אבני שיש, הגעת ופני אריה ליש, גם גלת כותרת על עיש, תשורי ומי ישורך. בר יוחאי:

(בינה) בר יוחאי בקדש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים, שבע שבתות סוד חמשים, קשרת קשרי שין קשריך. בר יוחאי:

(חכמה) בר יוחאי יוד חכמה קדומה, השקפת לכבודה פנימה, שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה, את כרוב ממשח זיו אורך. בר יוחאי:

(כתר) בר יוחאי אור מפלא רום מעלה, יראת מלהביט כי רב לה, תעלומה ואין קורא לה, נמת עין לא תשורך. בר יוחאי:

בר יוחאי אשרי יולדתך, אשרי העם הם לומדך, ואשרי העומדים על סודך, לבושי חשן תמיך ואורריך:

בר יוחאי נמשחת אשריך שמן שישון מחברייך:

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי: וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי:

אב הַרְחֵמֵן שְׁמַע קוֹלֵנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, אַתָּה הוּא
מוֹשִׁיעֵנו, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

בְּמַהֲרָה יָבוֹא וְיַגַּל לָבֵנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, בֶּן דּוֹד
יָבוֹא וְיַגְאֲלֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

גִּלְיָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, גְּאֻלָּה
שְׁלָמָה תַּגְאֲלֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

דָּעָה וְהַשְׁכֵּל תְּבוֹנֵנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, דוֹר יִשְׁרִים
תְּבָרְכֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

הַשֵּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירֵנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, הַיּוֹם
תִּשְׁמַע שְׁוַעֲתֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

וְתַעֲרֹב לִפְנֶיךָ תַּפְלָתֵנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, וְלְצִיּוֹן
בְּשׁוּבוֹ יַחְזוּ עֵינֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

זָכוֹת אֲבוֹת יָגוּ עָלֵנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, זֶה ה' קוֹיֵנוּ
וְיוֹשִׁיעֵנו, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

חוּס וְרַחֵם נָא עָלֵנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, חֲמוּל עָלֵנוּ
וְעַל עוֹלָלֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

טוֹב וּמַטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, טוֹבָךְ
וְחִסְדְּךָ עָלֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

יְדָבֵר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, יְהִי ה' אֱלֹקֵינוּ
עִמָּנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

כְּתֹר הַלּוּמִים לְרֹאשֵׁנוּ, בְּהִלּוּלֵא דְּבַר יוֹחָאִי, כְּבוֹד וְהָדָר
תַּעֲטֶרֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאִי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

לשם ולתהלה תתננו, בהלולא דבר יוחאי, לחם חקנו
הטריפנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אֲשֶׁרנוּ וכו':

מלך רחמן רחם עלינו, בהלולא דבר יוחאי, מברכתך
מלא ידינו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אֲשֶׁרנוּ וכו':

נאור ואדיר אל תשפחנו, בהלולא דבר יוחאי, נהלנו
לציון גורלנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אֲשֶׁרנוּ וכו':

סוף וקץ לכל צרותינו, בהלולא דבר יוחאי, סלח נא
לעוננו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אֲשֶׁרנוּ וכו':

עת רצון היום לנו, בהלולא דבר יוחאי, עזרנו אלקי
ישענו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אֲשֶׁרנוּ וכו':

פתח לנו שערי רחמים לתפלתנו, בהלולא דבר
יוחאי, פרנסה ברוח תפרנסנו, בזכות אדוננו בר יוחאי.
אֲשֶׁרנוּ וכו':

צמיחת קרן לגואלנו, בהלולא דבר יוחאי, צדקה וחסד
עשה עמנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אֲשֶׁרנוּ וכו':

קרע רוע גזר דינו, בהלולא דבר יוחאי, קומם קהל
עדתנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אֲשֶׁרנוּ וכו':

רצוננו לראות מלכנו, בהלולא דבר יוחאי, רפואה
שלמה תרפאנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אֲשֶׁרנוּ וכו':

שכון כמאז באהלינו, בהלולא דבר יוחאי, שובה ה' את
שבותנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אֲשֶׁרנוּ וכו':

תעלנו בשמחה לארצנו, בהלולא דבר יוחאי, תבנה לנו
מקדשנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אֲשֶׁרנוּ וכו':

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי:

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָא:

אִישׁ אֲלָקִים קָדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרִי עֵין רְאִיתָהוּ, לֵב חָכֵם
יִשְׁכִּיל פִּיהוּ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

בְּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיוֹן, קָדוֹשׁ הוּא מִהַרְיוֹן, מְאֹר גָּלִיל
הָעֲלִיוֹן, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

גִּבּוֹר וְאִישׁ מִלְחָמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מְלֵא מַדְעַ
וְחִכְמָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

דָּרַשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בַּעַז וְתַעֲצוּמוֹת, עָלָה מַעֲלוֹת רְמוֹת,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

הַחֲבָא בְּתוֹךְ מַעֲרָה, מִפְּנֵי הַגִּזְרָה, שֵׁם לְמַד סִתְרֵי
תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

וְשֵׁם נִבְרָא מַעֲנֵן לוֹ, וְחֲרוֹב לְמַאֲכָלוֹ, מִה טוֹב חֲלָקוֹ
וְחִבְלוֹ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּהּ, דִּין רִיכָא וְבֶר רִיכָא, זָכָה רַבִּים
וְזָכָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

חֲדַשׁ כַּמָּה הִלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנָה עֲרוּכוֹת, זֶה הַמִּרְגִּז
מִמְּלָכוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

טַהַר אֶת עֵיר טְבֵרְיָה, עֲשֵׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לוֹ
מִשְׁמִיָּא, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

יָדַע כָּל הַנְּסֻתוֹת, דְּבָרָיו עוֹשִׂים פְּרוֹת, בִּטֹּל כַּמָּה
גִּזְרוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה, אוֹת הַקִּשֶּׁת לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא אוֹת
עוֹלָם הָיָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר, בְּסוֹד תּוֹרָה הִבְהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה
מִזְהִיר, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וַאֲמַרְתֶּם:

מקום בחר בשמיא, עם הנביא אחיה, זה מבני עליה,
אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

נחמד מאד למעלה, זכה ליקר וגדלה, כתר עליון לו
נגלה, אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

סיני סיני לו נקרא, ארי שבחבורה, ממנו תצא תורה,
אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

עשה שבעים תקונים, יקרים מפנינים, בם תקן
העליונים, אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

פתח את פיו בחכמה, הוציא אור תעלומה, תקן זהרי
חמה, אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

צדיק יסוד העולם, גלה מדרש הנעלם, יכול לפטור
העולם, אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

קולו זמר עריצים, והכרית את הקוצים, והציל
הלחוצים, אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

ראה פניו מאירים, בשבתו עם חברים, עת גלה סוד
נסתרים, אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

שלוש רב על משכבו, מה יפיו ומה טובו, דובר אמת
בלבבו, אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב
בעדנו, אדונינו בר יוחאי. ואמרתם:

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם
מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר,
מקנה ישראל יי, מה מקנה מטהר את הטמאים, אף
הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

ניגון קול הזוהר – אידיש #1

בלימי

די איבעראשונג ווערט פארשפרייט,
פון איבעראל אפילו פון ווייט,
גאר א זעלטענע געלעגענהייט,

חאפט אריין ווייל ס'איז נישטא קיין צייט,

קומט יודעלעך לאמיר לערנען צוזאם,
עס זאל פלאקערען דער קול הזוהר פלאם,
אלע אינאיינעם שבת אחים גס,
אויסנוצען יעדע רגע, עד יעבור זעם,

לימוד הזוהר, א גוואלדיגע זכיה,
דערהייבען אונזערע נשמות מיט א גרויסע עליה,
מיט אזא קליינע פעולה,
וועט ענדלעך קומען די גאולה,

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #1

ניגון כי הרבית

שמחה בלב גדולה ומאירה, גדולה ומאירה,
לנו זכות נפלאה וטהורה, נפלאה וטהורה,

בואו יהודים נתחמם,
עם קול הזוהר נתרומם,
כולנו שבת אחים, אהובים וברוכים,

לימוד הזוהר – זכות עצומה, זכות עצומה,
עלי-ה גבוהה לנשמה, גבוהה לנשמה,
כה קטנה היא הפעולה, ומקרבת הגאולה

התנא רבי שמעון בר יוחאי,
אליו מתחברים כל אחי,

בלימוד הזוהר הקדוש,
יתגלה בן דוד בראש.

ניגון "קול הזוהר" – אידיש #2

ניגון כי הרבית

טייערע יידישע קינדער,
קומטס, מ'גייט זעהן וואונדער,

2 - ס'איז שוין ממש – זמן משיח,
זייט'ס ענק אביסל מטריח,

לאמיר הערן דעם גרויסן סוד,
"קול הזוהר" דאס איז דער יסוד,

לערנען פלייסיג מיט א ברען,
יעדע רגע וואס מען קען,

איי, איי, איי,

ווער עס וויל זוכה זיין,
אנטקעגען משיח צו גיין,
זאל אריין כאפן – יעדע מינוט,
ווייל מ' הערט משיח'ס טריט

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #2 ניגון "כי כל פה לך יודה"

יהודים יקרים עד מאוד,
פלאי פלאים נהנה עוד ועוד

הנה מתנגנים פעמי משיח,
אחר כותלינו משגיח,

הנה מתנגנים פעמי משיח,
את עצמינו מעט נטריח

בואו נשמע את הסוד,
"קול הזוהר" הוא היסוד,
נלמד באש קודש ובחוס,
כל רגע בוהק כיהלום,

החפץ במהרה לזכות לאורה,
לראות בנוי את משכן השכינה,
לנצל רגעיו כל דקה בחייו,
ובוא יבא ברינה

ניגון "קול הזוהר" – אידיש #3

ניגון אני מאמין

אזוי נאנט מיר שטייען,
די ידן בעטען און שרייען,

ווען וועט משיח שוין זיין דא,
מיר ווארטן קוים, א שעה נאך א שעה,

פאר די צרות זאל קומען א סוף,
די בית המקדש זאל זיך בויען אויף,
וואס קענען מיר קינדער דערויף?

קומט'ס קינדער זיך צאם – נעמען,
די הארץ זיך אנווארעמען,

גרויסע און קליינע די זכיה האבן דא,
הערן "קול הזוהר" א שעה נאך א שעה,

בזכות התנא ר' שמעון, אלע גוטע השפעות אראפ קומען,
בגאולה שלימה בקרוב, צו אונז קומען.

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #3

ניגון אני מאמין

אני מאמין

אני מאמין

מבקשים ומיחלים עד מתי,

שיאמר לצרותינו די,

בנה ביתך כבתחילה,

בכח העצום של כל מילה

ליטול חלק בביאת הגאולה,

בצוותא נלמד בחשק,

נשאב קדושה, במתק "קול הזוהר",

ישמע ברמה קול המעורר את הנשמה,

בזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי,

בכל העולמות יושפע שפע רב בלי די,